

Tirsdag den 11. marts 2025 (D)

1

63. møde

Tirsdag den 11. marts 2025 kl. 13.00

Dagsorden

1) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 97:

Forslag til folketingsbeslutning om behandlingsdomme til voldelige partnere som forsøg.

Af Karina Lorentzen Dehnhardt (SF) og Theresa Berg Andersen (SF).

(Fremsættelse 19.12.2024).

2) 1. behandling af lovforslag nr. L 125:

Forslag til lov om Energiklagenævnet.

Af erhvervsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 29.01.2025).

3) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 105:

Forslag til folketingsbeslutning om, at trossamfund skal underlægges kontantforbuddet i hvidvaskloven.

Af Pernille Vermund (LA) og Carl Andersen (LA).

(Fremsættelse 28.01.2025).

4) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 111:

Forslag til folketingsbeslutning om at indføre nationale bindende retningslinjer for alkoholbehandlingstilbud og godkendelsen af disse.

Af Katrine Daugaard (LA) m.fl.

(Fremsættelse 06.02.2025).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden (Søren Gade):

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Jeg har den 4. marts 2025 modtaget meddelelse om, at Alternativets folketingsgruppe har optaget Karin Liltorp som medlem.

I dag er der følgende anmeldelse:

Udenrigsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Beslutningsforslag nr. B 165 (Forslag til folketingsbeslutning om danske militære bidrag til træning og kapacitetsopbygning i Afrika i rammen af EU).

Titlen på den anmeldte sag vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Medlemmer af Folketinget Pia Kjærsgaard (DF) m.fl. har meddelt mig, at de ønsker at tage følgende forslag tilbage:

Forslag til folketingsbeslutning om at sikre en mere objektiv nyhedsdækning.

(Beslutningsforslag nr. B 123).

Ønsker nogen at optage dette beslutningsforslag?

Da det ikke er tilfældet, er beslutningsforslaget bortfaldet.

Medlemmer af Folketinget Pernille Vermund (LA) og Ole Birk Olesen (LA) har meddelt mig, at de ønsker at tage følgende forslag tilbage:

Forslag til folketingsbeslutning om at indføre et princip om »én regel ind, to regler ud« i dansk lovgivning.

(Beslutningsforslag nr. B 115).

Ønsker nogen at optage dette beslutningsforslag?

Da det ikke er tilfældet, er beslutningsforslaget bortfaldet.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 97:

Forslag til folketingsbeslutning om behandlingsdomme til voldelige partnere som forsøg.

Af Karina Lorentzen Dehnhardt (SF) og Theresa Berg Andersen (SF).

(Fremsættelse 19.12.2024).

Kl. 13:01

Formanden (Søren Gade):

Forhandlingen er åbnet, og den første, jeg byder velkommen til, er justitsministeren.

Kl. 13:01

Forhandling

Justitsministeren (Peter Hummelgaard):

Tak for ordet, og også tak til forslagsstillerne for med det her beslutningsforslag at sætte fokus på et emne, der ligger mig meget på sinde. Beslutningsforslaget vil pålægge regeringen i løbet af 2025 at udarbejde et beslutningsgrundlag til på forsøgsbasis at gøre det nem-

mere at idømme voldelige partnere, uanset om det er for fysisk eller psykisk vold, en straf med vilkår om behandling samt igangsætte et udviklingsprojekt for at gøre tilbuddet tilgængeligt på landsplan.

Lad mig starte med at understrege, at regeringen tager bekæmpelse af partnervold meget alvorligt, og at regeringen er enig med forslagsstillerne fra SF i, at antallet af ofre for partnervold skal nedbringes. Derfor har jeg også stor sympati for intentionen bag beslutningsforslaget – en intention, som jeg er overbevist om at langt de fleste i Folketinget deler. Men regeringen kan dog ikke støtte beslutningsforslaget, som det foreligger, og det skal altså på ingen måde tages som et udtryk for, at regeringen *ikke* ønsker at bekæmpe partnervold, for det gør vi. Partnervold er både et ligestillings- og et samfundsproblem. Vi har derfor som samfund et ansvar for at gøre op med partnervold og også nedbringe antallet af personer, der udsættes for det. For partnervold er ikke kun skadeligt for den partner, som udsættes for volden; parret kan have børn, der overværer volden og tager skade, ligesom der er risiko for, at børnene tager volden med sig ind i voksenlivet for så at gentage mønsteret. Det er derfor helt afgørende, at vi som samfund er i stand til at forebygge og hjælpe med de rigtige tilbud.

Kriminalforsorgen tilbyder allerede i dag behandlingstilbud specifikt rettet mod dømte, der udøver vold i nære relationer. Indsatte med mulighed for udledsaget udgang og tilsynsklienter kan tilgå behandling hos Kriminalforsorgens eksterne samarbejdspartner, Dialog mod vold. Dialog mod vold tilbyder individuel psykologbehandling målrettet vold i nære relationer med en behandlingsvarighed på op til 1 år. Indsatte i lukket regi, der ikke har mulighed for udledsaget udgang, kan deltage i det kognitive behandlingsprogram Predov, som altså står for Preventing domestic violence – og jeg beklager, at jeg taler engelsk fra talerstolen – der blev implementeret bredt i kriminalforsorgen fra første kvartal af 2024. Predov er et individuelt program med et forudbestemt og manuelt baseret programindhold. Når de dømte visiteres til de her behandlingstilbud, sker det ud fra en række kriterier om motivation, behandlingsparathed og kognitive forudsætninger.

Det er frivilligt for de dømte, om de vil deltage i et af kriminalforsorgens behandlingstilbud, og det er det bl.a. ud fra en betragtning om, at dømte, der har et ønske om og er motiverede for at ændre på deres voldelige adfærd, skal have redskaberne til det. Men det er det også, fordi nøgleordet for at kunne hjælpe voldsudøvere gennem behandling er motivation. Det er helt afgørende, at voldsudøvere selv er motiverede for at ændre deres adfærd, hvis det skal have den ønskede effekt. Derfor er jeg også enig med forslagsstillerne, når de i beslutningsforslaget skriver, at det ikke skal være muligt for voldelige partnere at snyde sig til en lavere straf ved en ordning som den foreslåede, hvis de ikke er reelt motiverede for behandling.

Regeringen ser alvorligt på personfarlig kriminalitet, og regeringen vil derfor som led i den kommende straffereform sætte hårdere ind over for personfarlig kriminalitet, også når det begås mod en partner. Jeg mener derfor heller ikke, at det skal være muligt for personer, der har udøvet partnervold, at modtage en lavere straf end andre voldsudøvere, mod at de indgår i behandling. Det bør være motivationen til at ændre adfærd, der gør, at personer, som har udøvet partnervold, vælger at takke ja til behandling i et af kriminalforsorgens tilbud. Motivationen og voldsudøverens tro på forandring er vigtige for at kunne bryde voldscirklen.

Kriminalforsorgens erfaringer med de eksisterende behandlingstilbud er overordnet positive. Personer dømt for partnervold er ikke en homogen gruppe, hvilket der også tages hensyn til i behandlingen. I nogle tilfælde er det mere relevant at starte med at tilbyde andre af kriminalforsorgens psykosociale indsatser, herunder f.eks. rusmiddelbehandling, frem for behandling om forebyggelse af vold. Det har naturligvis betydning for antallet af dømte, der har indgået i kriminalforsorgens to behandlingstilbud mod vold.

Et andet forhold, der har betydning, er, at kriminalforsorgen anbefaler, at Predov afvikles sent i indsattes afsoningsforløb, så den dømte har mulighed for at træne de nye værktøjer og færdigheder i forbindelse med udgang og besøg. Der er på den baggrund således flere indsatte i målgruppen for behandlingstilbuddet, som ikke er startet i behandling endnu.

KI. 13:06

Som nævnt indledningsvis tager regeringen bekæmpelse af partnervold meget alvorligt. Det er snart 2 år siden, regeringen lancerede handlingsplanen mod partnervold og partnerdrab. Der er i handlingsplanen oplistet 26 initiativer, som skal hjælpe dem, der udsættes for volden, børn mod vold i hjemmet og voldsudøveren, og flere af de her initiativer er allerede iværksat. Regeringens handleplan er udarbejdet på baggrund af et grundigt forarbejde i dialog med civilsamfundet og aktører på området, og handlingsplanen løber altså frem til 2026, og jeg mener derfor, at der er grund til at vente med at igangsætte nye initiativer.

Så for kort at opsummere kan regeringen ikke støtte beslutningsforslaget, men vi anerkender vigtigheden af, at vi som samfund tager partnervold meget alvorligt, og at vi står sammen om at bekæmpe problemet. Tak for ordet.

KI. 13:07

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er foreløbig to korte bemærkninger. Først er det fru Mette Thiesen, Dansk Folkeparti. Værsgo.

KI. 13:07

Mette Thiesen (DF):

Tusind tak, og tak til ministeren for talen. Jeg er grundlæggende meget, meget enig i det, ministeren siger. Som en, der selv har haft det tæt inde på livet – vi har generelt i vores parti flere, der har haft partnerdrab og partnervold tæt inde på livet – så vil jeg sige, at det er noget, vi skal tage ekstremt alvorligt, og derfor kan vi selvfølgelig heller ikke bakke op om, at man giver en eller anden strafabat, som der lægges op til her. Men jeg kunne egentlig godt tænke mig at spørge ministeren om det, som nævnes i beslutningsforslaget, for jeg skal være ærlig og sige, at det faktisk kom bag på mig, at der simpelt hen er en ordning, hvor man får rabat, hvis man eksempelvis laver incest. Der er et eksempel på det. Det er en forsøgsordning tilbage fra 2001, som blev indført med finansloven, og som domstolene tilsyneladende stadig bruger, hvor man får en betinget dom for incest, hvis man indgår i et behandlingsforløb. Er det noget, som ministeren kunne tænke sig at lave om på? For jeg må indrømme, at det var jeg nærmest ved at falde ned af stolen over. Altså, når man begår det, som jeg næsten vil sige er den værst tænkelige forbrydelse ud over tillidsbruddet, nemlig overgrebet mod et barn og endda et barn, som er i ens eget hjem, så må jeg indrømme, at jeg ikke har nogen sympati for sådan en person. Har ministeren tænkt sig at få ændret den ordning?

KI. 13:08

Formanden (Søren Gade):

Justitsministeren.

KI. 13:08

Justitsministeren (Peter Hummelgaard):

Jeg tror, det er meget vigtigt lige at få sagt, at målgruppen for den behandlingsordning for visse seksualforbrydere, som fru Mette Thiesen henviser til, er dømte personer, der forventes idømt en ubetinget fængselsstraf på mellem 4 måneder og omkring 1½ år for en seksualforbrydelse, som ikke omfatter vold eller ulovlig tvang, og den her behandlingsordning for personer, der har begået visse seksualforbrydelser, er mere omfattende, idet den indebærer både psykiatrisk og sexologisk behandling i 2 år som alternativ til ube-

tinget fængselsstraf. Til sammenligning forløber behandlingen med PREDOV over 5-6 måneder, og behandlingen hos Dialog mod vold kan strække sig i op til 1 år.

Kl. 13:09

Formanden (Søren Gade):
Fru Mette Thiesen.

Kl. 13:09

Mette Thiesen (DF):

Tusind tak for svaret. Jeg kommer i hvert fald til at grave mig lidt dybere ned i det her. For det, jeg kan læse om det, altså bare hvad jeg har gjort som forberedelse op til førstebehandlingen af det her forslag, har faktisk gjort mig en lille smule rystet, må jeg indrømme, bl.a. fordi der jo i 2022 faldt en dom, hvor der var en, der havde begået incest mod sin 14-årige steddatter, og straffen blev så betinget, fordi han kom ind under den her ordning. Men jeg vil egentlig bare sige tak til ministeren. Men er ministeren sådan set ikke også enig i, at vi netop i forhold til partnervold og partnerdrab skal straffe det langt hårdere, og at man så måske i tillæg til en langt hårdere fængselsstraf, som ministeren selv siger, kan lave, hvad skal man sige, noget behandlingsagtigt. Men det er jo også af hensyn til familien og offeret, at man gør det her og netop straffer dem meget, meget hårdt og simpelt hen får dem væk fra gaden.

Kl. 13:10

Formanden (Søren Gade):
Ministeren.

Kl. 13:10

Justitsministeren (Peter Hummelgaard):

Det er jeg meget enig med Mette Thiesen i, og det er også derfor, at regeringen nu her senere på foråret kommer til at fremlægge sit udspil til en straffereform, hvor jeg allerede nu godt kan sige, at noget af det, der helt klart kommer til at være et element, jo bl.a. også er straffen for partnervold. Derudover tror jeg, at der er noget, der er afgørende, og jeg ser også selv rigtig, rigtig meget fidus i det. Jeg har også selv haft møder med Dialog mod vold og hørt indgående om, hvad den her behandling indgår i. Men det, de jo også fortæller, og det, jeg også var inde på i min indledende besvarelse, er, at det er nødt til at være motiveret af et ønske om at forbedre sig selv og ikke af udsigten til en strafabat som det første og heller ikke, at man kan idømmes behandling, hvad det her angår. Det er nødt til at være drevet af ens egen motivation om at ændre sit liv og sin adfærd på den lange bane.

Kl. 13:11

Formanden (Søren Gade):
Fru Karina Lorentzen Dehnhardt, Socialistisk Folkeparti, værsgo.

Kl. 13:11

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Tak for ordet. Nu bliver jeg nødt til at sige, at det her forslag ikke nødvendigvis handler om, at man skal have en rabat eller en nedsat straf. Det siger jeg bare lige, for at debatten ikke foregår på forkerte betingelser. Vi siger egentlig, at man kan kigge på det, altså om det skal være et vilkår i forhold til en ubetinget dom, en betinget dom eller en kombinationsdom. Det overlader vi helt til ministeriet at finde ud af hvordan skal se ud, altså hvis man havde sagt ja til det her forslag.

Så vil jeg spørge ministeren, om han ikke er en lille smule skuffet over, at der var 168 dømt for partnervold og 9 for partnerdrab, hvis jeg husker tallene ret, og der er 41 i behandling. Det synes jeg ikke lyder af meget, og med den hårdhed, ministeren normalt udviser, kan jeg slet ikke forstå, at han synes, det skal være frivilligt at gå

i behandling, fordi man skal være motiveret til det. Jeg synes, det er noget, man skal. Vi ved fra amerikansk forskning, at selv om det ikke er frivilligt, er det sådan set halvdelen, der får noget ud af det og ikke falder tilbage. Det synes jeg faktisk er ret vigtigt. Så hvis ministeren virkelig er optaget af at gøre noget i forhold til vold mod børn og kvinder, var det her måske vejen.

Kl. 13:12

Formanden (Søren Gade):
Ministeren.

Kl. 13:12

Justitsministeren (Peter Hummelgaard):

Først og fremmest tror jeg, der bliver diskuteret strafabat her i salen, fordi det nævnes i det beslutningsforslag, fru Karina Lorentzen Dehnhardt har fremsat. Hvis ikke man ønskede debatten om det, skulle man jo lade være med at nævne det. Derudover er jeg meget optaget af, at så mange som muligt får muligheden for at komme i behandling, men jeg lytter jo altså også til de behandlere, der gennem bl.a. Dialog mod Volds tilbud siger meget klart, at raten af succes er meget betinget af egenmotivation i forhold til at forbedre sit liv, og at det ikke er noget, man skal påtvinges. Det er jo de eksperter, jeg lytter til, når jeg gør min stilling op.

Kl. 13:13

Formanden (Søren Gade):
Spørgeren.

Kl. 13:13

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Men med den hårdhed, som ministeren udviser i forhold til mange andre former for kriminalitet, synes jeg egentlig, det er underligt, at man lige præcis her kan acceptere frivillighed og egenmotivation. Det er vel bedre at sikre, at nogen møder op til en behandling og så håbe på, at der trods alt er lidt, der siver ind, end at lade være med at gøre noget i forhold til den målgruppe. For det er jo den målgruppe, vi får mest ud af at få i tale. De andre vil gerne gøre en forskel i deres liv og skal nok nå derhen, håber jeg, men den gruppe, som man måske kan risikere står bag gentagen vold mod deres samlever, vil så uhindret kunne fortsætte, og jeg forstår simpelt hen ikke, at ministeren ikke er mere optaget af at tvinge den gruppe til behandling.

Kl. 13:14

Formanden (Søren Gade):
Ministeren.

Kl. 13:14

Justitsministeren (Peter Hummelgaard):

Igen vil jeg sige, at jeg ikke betragter behandling, hvad det her angår, som en straf, og derfor skal det heller ikke udmåles som en del af straffen, apropos diskussionen før omkring strafabat. Jeg vil gerne straffe bl.a. partnervold og i øvrigt også vold mod børn hårde, end det bliver i dag. Men jeg mener, at de her behandlingstilbud er gode tilbud. Jeg vil gerne have det bredt ud, men jeg lytter altså også til de psykologer og de organisationer, der arbejder med det, og som siger, at for overhovedet at få voldsudøverne et sted hen, hvor man bryder den onde cirkel, skal det være drevet af en lyst og en egenmotivation til at ville ændre sit liv.

Kl. 13:15

Formanden (Søren Gade):

Der er ikke flere korte bemærkninger, så vi siger tak til justitsministeren. Vi starter nu på ordførerrækken, og den første ordfører, jeg byder velkommen til, er hr. Bjørn Brandenborg fra Socialdemokratiet.

(Ordfører)

Bjørn Brandenburg (S):

Tak for det, formand. Først og fremmest vil jeg gerne understrege, at det her er et vigtigt emne. Partnervold ødelægger for mange liv. Det gør det for rigtig mange voksne, men det gør det også for rigtig mange børn. For partnervold er mere end vold. Det er vold, der ofte river det trygge hjem fra hinanden – hjemmet, hvor der ellers bør være tryghed, men som pludselig kan blive forvandlet til en krigszone, hvor kroppen konstant er i beredskab.

Når det er sagt, kan vi ikke støtte det her forslag, og det er, som jeg sagde, ikke, fordi vi ikke synes, det er vigtigt, men fordi, som ministeren har sagt, at der allerede er andre initiativer. I det seneste år har regeringen også igangsat og iværksat flere initiativer på området, herunder kriminalisering af psykisk vold og stalking, en handleplan mod partnervold, den kommende forsøgsordning med omvendt fodlænke samt en kommende straffereform, der skærper straffen for personfarlig kriminalitet.

Beslutningsforslaget lægger så op til at lave en forsøgsordning med en behandlingsdom for kriminelle, der udøver partnervold. Og som der er blevet sagt og det også allerede er blevet debatteret, er der allerede eksisterende tilbud i kriminalforsorgen med positive erfaringer, hvor frivillig behandling spiller en central rolle. Det er en ordning, der tager udgangspunkt i motivation, og at det skal virke. Vi mener, at det er den rette måde at håndtere det her problem på, og derfor bakker vi ikke op om beslutningsforslaget. Tak for ordet.

Kl. 13:17

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er foreløbig en enkelt kort bemærkning. Fru Karina Lorentzen Dehnhardt, Socialistisk Folkeparti, værsgo.

Kl. 13:17

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Det er, fordi jeg stadig væk undrer mig over, at det skal være frivilligt, og at man skal være motiveret her. Altså, vi taler om vold, som påvirker familier virkelig, virkelig negativt. Vi taler om udøvere, som igen og igen kan kaste sig over nye samlevere og nye ægtefæller, nye familier, som de så splitter ad. Derfor kan jeg ikke forstå den her tilgang.

Hvad er egentlig forskellen på det her og de forældreplæg, som jeg husker Socialdemokraterne har været meget glade for at lave i socialt udsatte familier, hvor man skal gøre et eller andet i forhold til sine børn, og hvis man ikke gør det, bliver man trukket i sine ydelser? Det vil sige at tro på, at man i hvert fald ikke behøver at være motiveret, men skal tvinges til noget. Hvorfor er det en god idé, mens det her ikke er en god idé?

Kl. 13:18

Formanden (Søren Gade):

Ordføreren.

Kl. 13:18

Bjørn Brandenburg (S):

Husker jeg forkert, hvis den sidste del af det, som ordføreren taler om, er en aftale, som ordføreren også selv er med i, og som vi har forhandlet?

Jeg kan ordret gentage det, der er blevet sagt. Det er jo, fordi vi lytter til dem, der arbejder med det her, og som har gjort sig erfaringerne. Nu siger ordføreren, at der ikke bliver gjort noget. Det passer jo ikke. Nu har jeg listet de mange forskellige initiativer op, der er blevet gjort for at modvirke og modarbejde partnervold. Der er vedtaget 26 initiativer i en handleplan; 25 af dem er blevet etableret, og de første erfaringer med at bekæmpe fænomenet part-

nervold er jo heldigvis gode. Vi kan se, at langt de fleste af dem, der kommer i behandling, næsten ni og ti ud af dem, ikke begår ny voldskriminalitet, og det er rigtig, rigtig godt.

Kl. 13:18

Formanden (Søren Gade):

Spørgeren.

Kl. 13:18

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg synes bare ikke, at der er ret mange i behandling. Altså, der var 168 dømt i 2024, og der var 41 i behandling. Der var en, der i går sendte mig en udskrift af en dom, som handler om voldsbehandling, og der står i dommen:

Tiltalte skal være 1 år under tilsyn af kriminalforsorgen og skal, hvis kriminalforsorgen finder det fornødent efter deres nærmere bestemmelse, i denne periode undergive sig ambulant behandling. Altså, det er frivilligt – eller hvis kriminalforsorgen skønner det.

Hvilket signal tror ordføreren det sender til ofrene, at man måske skal i behandling?

Kl. 13:19

Formanden (Søren Gade):

Ordføreren.

Kl. 13:19

Bjørn Brandenburg (S):

Som jeg forstår de tal, er der flere på vej i behandling, og det vil sige, at man ikke kan gøre de tal op på den måde. For de er, som jeg forstår det, gjort op fra årsskiftet, og der er flere på vej i behandling. Så jeg tror, det, vi kan glæde os over, er, at vi jo heldigvis vil se flere folk i behandling – flere, som forhåbentlig får de værktøjer, der gør, at de ikke begår vold mod deres partner igen.

Kl. 13:20

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er ikke flere korte bemærkninger, og vi siger tak til hr. Bjørn Brandenburg fra Socialdemokratiet. Jeg byder nu velkommen til hr. Preben Bang Henriksen fra Venstre.

Kl. 13:20

(Ordfører)

Preben Bang Henriksen (V):

Tak for det. Det forslag, som vi drøfter i dag, er et forslag, der, og jeg citerer, skal gøre det nemmere at idømme voldelige partnere, uanset om det er fysisk eller psykisk vold, en straf med vilkår om behandling. Det skal altså være nemmere at idømme en straf med vilkår om behandling. Nu kan det være lidt svært at rubricere diskussionen, men jeg læser det sådan, at det her er et vilkår efter straffelovens § 57 for en betinget dom – du skal ikke i fængsel i, Jensen, hvis du underkaster dig den og den behandlingsform. Det er der sådan set hjemmel til i dag, og jeg forstår forslaget – det er muligt, at jeg misforstår det – på den måde, at der skal være flere, der dømmes til at deltage i den her behandling. Det kan man jo mene om, hvad man vil. Jeg lægger bare til grund, at der allerede i dag er rigtig mange forslag og rigtig mange muligheder for behandling af de personer, som gør sig skyldige i familielovbrud på den her måde.

Jeg skal ikke bruge tid på at gentage det, som både ministeren og foregående ordførere har sagt omkring behandling uden for fængslet og behandling i fængslet, men jeg skal bare henvise til, at der allerede har været udarbejdet en handlingsplan fra regeringens side – en handlingsplan fra juni 2023, der skal implementeres senest i 2026. Meget af det er implementeret. Der er 26 punkter, som taler om oplysningsindsats om partnervold, om undersøgelser om partnervold, om tilskud til Danner og Projekt Q-Værk og puljer til børn

og unge og kriterier for prøveløsladelser af indsatte, der er dømt for partnervold og partnerdrab osv. osv. Der er en masse udmærkede forslag her, som jeg er helt sikker på til dels i hvert fald råder bod på det, som forslagsstilleren ønsker sig.

Jeg finder herudover i hvert fald anledning til lige at nævne, at det jo ikke er sådan, at regeringen og dermed heller ikke mit parti Venstre på nogen måde sover i timen på det her punkt. Vi har vedtaget en straffelov, der nu også dømmer for psykisk vold, vi har haft stalking oppe at vende med ubetinget fængselsstraf, vi har haft fodlænke og omvendt fodlænke, bl.a. på forslagsstillerens glimrende foranledning. Så jeg synes nok, at der foregår et kraftigt arbejde på det her område.

Sidst, men ikke mindst, og det er nok det vigtigste, kan jeg sige, at dem, der gør sig skyldige i partnervold, står til en meget streng straf. Det gør de forhåbentlig også i dag, men jeg kan så love så meget, at den bliver dobbelt så streng, når engang regeringens forslag til en ny straffereform måtte blive vedtaget, og så får vi altså også bugt med de alt for milde straffe, også på det her område.

Så på det foreliggende grundlag vil jeg sige, at regeringens arbejde er meget solidt på området, og der foreligger allerede en handlingsplan på det her område. Så det bliver et nej fra Venstres side, men et sympatisk nej – sympatisk, fordi man har fremsat forslaget.

Kl. 13:23

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er foreløbig en enkelt kort bemærkning. Fru Karina Lorentzen Dehnhardt, Socialistisk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 13:23

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg vil bare spørge, om Venstre synes, at det skal være frivilligt at gå i behandling.

Kl. 13:23

Formanden (Søren Gade):

Ordføreren.

Kl. 13:23

Preben Bang Henriksen (V):

Man kan jo altså blive dømt til at gå i behandling. Det står i straffelovens § 57, nr. 6, tror jeg nok. Men ud over de tilfælde dér vil jeg mene, at en behandling nok kun har effekt, hvis man ligesom er motiveret for det. Altså, det svarer lidt til at sende mig på et latinkursus; det hjælper heller ikke ret meget, hvis jeg ikke er motiveret for det. Så som udgangspunkt bør det være frivilligt, men der er jo så også mulighed for, at man kan blive tvunget til det, ja.

Kl. 13:24

Formanden (Søren Gade):

Spørgeren.

Kl. 13:24

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg bliver altså lille smule ærgerlig over, at ordføreren står og sammenligner kurser om bekæmpelse af partnervold med et latinkursus. Jeg synes egentlig ikke helt, at det er at tage den her problemstilling alvorligt.

Men så vil jeg spørge om noget. Ordføreren ved jo alt om, hvor svært det er at få politiet til at efterforske en sag, men nu er der trods alt 168, der er blevet dømt for partnervold sidste år. Det har man registreret for første gang. Er ordføreren tilfreds med, at der er 41 af dem, der er i behandling? Er det nok, når det er ad frivillighedens vej?

Kl. 13:24

Formanden (Søren Gade):

Ordføreren.

Kl. 13:24

Preben Bang Henriksen (V):

Nej, jeg så gerne, at der var nogle flere. Det er helt sikkert. Det håber jeg da også at alle de tiltag, som vi har været inde på her, har ført med sig. Med hensyn til det om latinkurset: Undskyld, men så kommer vi til at begrænse debatten her i Folketinget temmelig kraftigt. Det var da selvfølgelig ikke bogstaveligt ment, at man skulle sammenligne det her med et latinkursus. Jeg kunne så sige det lidt pænere og sige: Det hjælper ikke noget at sætte folk på et kursus, hvis de ikke er motiveret for det. Så har jeg vist udtrykt det, så diplomatisk som jeg kan.

Kl. 13:25

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er ikke flere korte bemærkninger. Vi siger tak til hr. Preben Bang Henriksen fra Venstre. Jeg byder nu velkommen til fru Betina Kastbjerg fra Danmarksdemokraterne.

Kl. 13:25

(Ordfører)

Betina Kastbjerg (DD):

Tak for det, og tak til SF for at sætte fokus på et vigtigt emne. Partnervold er et alvorligt samfundsproblem, som vi må tage hånd om med de bedst mulige løsninger. Vi er helt enige i, at der skal gøres mere for at forhindre vold i nære relationer, og at behandling kan være en vigtig del af løsningen. Men jeg vil samtidig understrege, at vi i Danmarksdemokraterne ikke kan støtte beslutningsforslaget i dets nuværende form.

I Danmarksdemokraterne mener vi, at partnervold skal bekæmpes. Der skal være større fokus på forebyggelse, beskyttelse og hjælp til voldsudsatte børn og kvinder. Ingen børn skal vokse op med vold i familien, med risiko for at de siden hen gentager volden, så det er en ond spiral, der skal brydes.

Men i Danmarksdemokraterne frygter vi, at behandlingsdomme til voldelige partnere kan ende som strafabatter, hvor voldelige partnere får mildere straffe ved at deltage i behandling. Det mener vi sender et forkert signal om alvoren i partnervold. Domme for partnervold skal have en tyngde, der matcher forbrydelsens alvor. Hvis vi alene satser på behandling uden at fastholde en fast og konsekvent straf, risikerer vi at svække retssystems troværdighed og borgernes tillid til vores indsats på området.

Vi ønsker ikke at give nogen form for strafabat. En betinget dom i kombination med en behandlingsdom er ikke en tilstrækkelig sanktion. Der skal være en reel konsekvens for voldelige handlinger, og det indebærer, at en behandlingsdom skal ledsages af en ubetinget straf. Behandling bør være et krav, men kun som et supplement til en passende straf. Hvis gerningsmanden dømmes for vold, skal han også afsone en straf, samtidig med at han forpligtes til behandling.

I Danmarksdemokraterne støtter vi målet om at få flere voldelige partnere i behandling, men vi må ikke gå på kompromis med retssikkerheden og retsfølelsen. Derfor mener vi, at vi i stedet for bør arbejde på en model, hvor behandlingsdomme indgår som et obligatorisk vilkår sammen med en almindelig straf. Så i Danmarksdemokraterne kan vi ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 13:27

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er foreløbig et enkelt ønske om en kort bemærkning. Fru Karina Lorentzen Dehnhardt, Socialistisk Folkeparti. Værsgo.

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg vil egentlig bare sige tak, for jeg anerkender, at ordføreren faktisk heller ikke synes, at det skal være frivilligt. Vi skriver jo netop til sidst i beslutningsforslaget, at man kan vælge at gøre det her i relation til betingede domme, ubetingede domme eller kombinationsdomme. Det ville vi sådan set have overladt til ministeriet, så de fik noget spillerum til at udforme en ordning. Men jeg vil bare sige tak for, at vi kan regne med Danmarksdemokraternes støtte i forhold til det her. Det synes jeg er ret vigtigt. Og for mig er det sådan set underordnet, om det blev som led i en ubetinget straf. Det vigtigste for mig er, at vi får nogle flere i behandling.

Kl. 13:27

Formanden (Søren Gade):
Ordføreren.

Kl. 13:28

Betina Kastbjerg (DD):
Tak.

Kl. 13:28

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er ikke flere korte bemærkninger, så vi siger tak til fru Betina Kastbjerg fra Danmarksdemokraterne. Jeg byder nu velkommen til hr. Steffen Larsen fra Liberal Alliance.

Kl. 13:28

(Ordfører)

Steffen Larsen (LA):

Mange tak, hr. formand. Der skal ikke herske nogen tvivl om, at partnervold er noget af det mest modbydelige, man kan udsætte andre for, og det er det, fordi den kærlighed, tryghed og sikkerhed, der skal være i et hjem, bliver forrådt. Det værste fængsel, man kan være i, er et hjem uden fred. Længere er den sådan set ikke. Derfor er valget af partner et af de vigtigste valg, man kan træffe i sit liv. Finder man et godt menneske, der er anstændigt og hjælpsomt, får man et bedre liv, og man får også en person, man kan have et højere ideal sammen med om at skabe en familie. Det modsatte kan også ske: Man finder en person, der forråder en, der forråder den tillid og den tro, man skal have på, at man kan skabe noget godt sammen.

Kl. 13:28

Det er en alvorlig sag, og derfor tager vi også det her beslutningsforslag meget alvorligt. Men jeg vil derfor også sige med det samme, så det er på bordet, at vi ikke kan støtte forslaget. Årsagerne til det er flere. Justitsministeren har redegjort for en lang række af de forhold, der gør sig gældende, og det er vi egentlig helt enige i Liberal Alliance. Derudover er der spørgsmålet om finansieringen, for vi ser ikke det her som værende neutralt i forhold til finansieringen. Vores vurdering er, at der vil være omkostninger forbundet med det, når man skal have flere folk i behandling, som ikke bare vil kunne blive fjernet, ved at man eventuelt omgør fængselsstraffe.

En anden ting, som ligger i det her, er jo det element, at selv om der ikke er nogen tvivl om, at en behandlingsdom kan være effektiv, så er en behandling, hvor det kommer til – jeg bruger det engelske udtryk her, og det er jeg meget ked af – anger management, eller vredesbehandling, som det hedder på dansk, men som på en eller anden måde ikke dækker over det samme i mit ordforråd, ikke nødvendigvis funktionel. Der er flere undersøgelser, der viser, at det ikke duer over for folk, der ikke frivilligt vil deltage i det. Det er netop det samme argument, som hr. Preben Bang Henriksen fremførte. Det har en bedre effekt, når folk opsøger det, end når de bliver tvunget til det. Der er en modstand.

Så er der også flere af de her kurser, som bliver tilbudt i fængslerne – jeg har selv observeret, hvordan de har brugt det i et fængsel

her i Danmark – som foregår som gruppesessioner, hvor de skal sidde og tale med hinanden om det, at hvis der nu sidder en derinde, som har en negativ holdning, altså som mener, at han ikke behøver at deltage i det her, og at det er noget pjat, så kan det sabotere de andres udvikling og deltagelse i det. Så rent pædagogisk vil det også være en fejl at lukke folk ind i en sådan cirkel, hvor de vil kunne sabotere de andres terapiforløb og dermed også deres mulighed for at få behandlet deres problemer.

Derfor er vi i Liberal Alliance i første omgang imod forslaget, men vi er lydhøre over for mange af de her ting og de tiltag, som kan tages over for partnervold. Vi har jo selv støttet SF's forslag om at indføre fodlænke og lignende, for vi går faktisk op i det og mener, at det her er et problem, som skal tage alvorligt.

Tak.

Kl. 13:31

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er to til korte bemærkninger. Først er det fru Karina Lorentzen Dehnhardt, Socialistisk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 13:32

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg vil egentlig bare høre, hvad ordføreren synes om, at amerikanske undersøgelser viser, at selv om man ikke frivilligt har valgt behandlingen, har det faktisk virkning i forhold til halvdelen. Det synes jeg jo også er værd at tage med, for jeg kan ikke lade være med at tænke på alle de ofre, vi sparer, og alle de familier, som vi undgår at ødelægge fremover; og ikke mindst sikrer vi noget livskvalitet for den, som er udover, for jeg tror, at mange af dem også føler, at de trods alt er fanget i et eller andet ulykkeligt mønster, som de ikke selv kan styre. Kunne det ikke netop være et argument for at sige: Det skal ikke være frivilligt.

Kl. 13:32

Formanden (Søren Gade):
Ordføreren.

Kl. 13:32

Steffen Larsen (LA):

Det kunne være et udmærket argument også. Altså, jeg synes jo ikke, det er nemt at stå her og bare afvise det, for jeg synes jo sådan set, at sagen er god. Man kan jo så også igen sige, at hvis vi får halvdelen af dem, der kommer via tvang, ud af deres problemer, så vil det være en stor sejr; men problemet er, at jeg kan risikere at sabotere det for andre, der forsøger at deltage, og så får vi jo ikke nødvendigvis den samme effekt, som vi kunne have fået ud af det.

Kl. 13:33

Formanden (Søren Gade):
Spørgeren.

Kl. 13:33

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Det tror jeg egentlig godt man kan finde løsninger på, for man kan jo godt lave grupper, hvor dem, der er motiverede, er i, og så kan man have andre grupper, hvor dem, der er mindre motiverede, er i. Det tror jeg er teknik, som man kan finde en løsning på.

Men jeg vil høre, om Liberal Alliance har andre idéer, i forhold til hvordan vi kommer partnervold til livs, nu vi alligevel har debatten i dag, hvis det så ikke er det her redskab, man støtter op om.

Kl. 13:33

Formanden (Søren Gade):
Ordføreren.

Kl. 13:33

Kl. 13:36

Steffen Larsen (LA):

Generelt tror jeg, at man kunne udbrede kendskabet til de her behandlinger og sørge for, at det var noget, der måske var bredere anerkendt. Og så tror jeg altså også – og det er så i modsætning til måske andre borgerlige – at en strafabat eller lignende i forbindelse med at tilbyde et sådant kursus, hvor man deltager seriøst, eller har et lignende ønske om at vise, at man vil rehabilitere sig selv, også kan komme på tale. Det tror jeg sådan set godt man kan diskutere, altså om en tidligere prøveløsladelse eller lignende også kan komme på tale, hvis man deltager i de her kurser og også fortsætter behandlingen, efter at man er kommet ud af fængslet.

Kl. 13:34

Formanden (Søren Gade):

Fru Zenia Stampe, Det Radikale Venstre. Værsgo.

Kl. 13:34

Zenia Stampe (RV):

Det sidste synes jeg var meget interessant, men også modigt, for jeg hører, at mange bakker op om behandlingen, men ikke som en måde at få nedsat sin straf på, så det synes jeg, var lidt modigt, altså at man bevæger sig ud på lidt dybt vand her.

Grunden til, at jeg tog ordet, var egentlig bare, fordi jeg vil spørge, om ordføreren ikke kan høre, at det lyder en lillebitte smule blødsødent, når man snakker så meget om motivation for at gå ind i en behandling, som vi jo ved har en effekt. Jeg ville jo netop mene, at det er meget blødsødent og en lille smule uforsvarligt at sige, at det skal være op til den enkeltes eget valg og motivation, om man vil gå ind i noget, som vi *ved* vil betyde mindre vold og færre ofre. Er det ikke lidt blødsødent?

Kl. 13:35

Formanden (Søren Gade):

Ordføreren.

Kl. 13:35

Steffen Larsen (LA):

Nej, for jeg går jo ind for en højere straf, hvis de ikke vil deltage i det. Jeg synes jo netop, at man skal øge straffen for partnervold. Så jeg vil jo sige det modsatte: Hvis man ikke vil deltage i sådan et forløb her, skal man have en højere straf i stedet for den straf, man får nu. Så jeg vil sige, at jeg nok er det decideret modsatte af blødsøden her.

Kl. 13:35

Formanden (Søren Gade):

Spørgeren.

Kl. 13:35

Zenia Stampe (RV):

Det sjove er, at der faktisk ikke er nogen, der har talt om, tror jeg, at det skulle være forbundet med en strafabat. Det, som jeg har hørt, er, at det skulle være et vilkår oven i den straf, man ellers har fået. Det er sådan hr. Steffen Larsen, der nu introducerer muligheden for at indføre en strafabat for at skabe et incitament til, at folk så siger ja. Det er der faktisk ikke nogen af os andre der har foreslået.

Jeg vil sådan set sige, at det, vi foreslår, er, at det her bliver et vilkår, fordi vi synes, det er uforsvarligt ikke at forsøge at gøre noget ved den her uhensigtsmæssige adfærd, især når man alligevel har folk spærret inde i et fængsel. Så handler det da om at bruge den tid til at behandle dem for det her i stedet for bare at vente på, at de går ud og begår ny kriminalitet og ny vold.

Formanden (Søren Gade):

Ordføreren.

Kl. 13:36

Steffen Larsen (LA):

Det er allerede en mulighed i dag at få strafnedsættelse ved behandlingsdomme, så jeg ved ikke helt, hvad ordføreren er ude i. For ordføreren taler jo i sine spørgsmål imod, hvordan verden er indrettet i dag. Det synes jeg er mærkværdigt.

Kl. 13:36

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er ikke flere korte bemærkninger, så vi siger tak til hr. Steffen Larsen fra Liberal Alliance. Jeg byder nu velkommen til fru Nanna Gotfredsen fra Moderaterne.

Kl. 13:36

(Ordfører)

Nanna W. Gotfredsen (M):

Tak for ordet, formand. Vold er komplet uacceptabelt. Det gælder alle former for vold, og jeg er helt sikker på, at beslutningsforslaget her kommer fra et rigtig godt sted. Vi tager det også alvorligt i SVM-regeringen. Ingen kan beskyldte ministeren for ikke at være markant på spørgsmålet om vold, snarere tværtimod. Vi tager det meget alvorligt.

Jeg er også på det hold, der siger, at behandling først har effekt, når man ønsker den og anmoder om den og altså har gjort op med den ambivalens, man måtte have. Det er nævnt af andre ordførere heroppe før mig i dag under behandlingen B 97, at der allerede findes tilbud i Kriminalforsorgen, og det er tilbud med evidens.

Der er taget en række initiativer, og der er mere i pipelinen. At gøre behandling til en del af vilkårene for en dom er Moderaterne ikke med på i den her sammenhæng, altså med fraværet af frivillighed og engagementet. Så Moderaterne støtter ikke beslutningsforslaget, men vi er med på intentionen.

Kl. 13:38

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er ingen korte bemærkninger, så vi siger tak til fru Nanna Gotfredsen fra Moderaterne. Jeg byder nu velkommen til fru Mai Mercado fra Det Konservative Folkeparti.

Kl. 13:38

(Ordfører)

Mai Mercado (KF):

Tak for det, formand. SF har genfremsat et beslutningsforslag fra 2010 om at erstatte betingede voldsdomme med behandlingsdomme. Det er i hvert fald det, der fremgår af de bemærkninger, som den daværende konservative justitsminister, hr. Brian Mikkelsen, dengang talte dunder imod, og det gjorde de øvrige borgerlige partier i øvrigt også.

Som konservative er vi imod at give en strafabat. Argumenterne er grundlæggende de samme som dengang, for hvis vi laver en forsøgsordning, hvor man kan slippe for straf og slippe for fængsel og blot modtage en behandlingsdom i stedet for, så ville det være en strafabat, uanset hvordan man vender og drejer det. Man får behandling i stedet for fængsel. Det er Det Konservative Folkeparti dybt imod.

Det er vi bl.a. fordi det vil være sådan i dag, at hvis man efterfølgende begår ny kriminalitet, vil det jo have en betydning, hvis man er tidligere dømt og man tidligere har været inde at sidde. Men hvis man altså begår ny kriminalitet og har en behandlingsdom med i bagagen, vil det altså være, første gang man kommer ind at sidde,

og så vil den tidligere straf altså ikke blive lagt oveni. Begge dele er jo sådan set uretfærdigt, og i Det Konservative Folkeparti vægter vi retfærdighed meget højt i vores retspolitik, og det vil heller ikke være retfærdigt over for ofrene, ligesom det ikke vil være retfærdigt i forhold til den generelle retsfølelse i samfundet, at man straffer partnervold billigere. Det er svært at se, hvordan det skal kunne være anderledes. Uanset hvordan man vender og drejer det, sender forslaget et signal om, at partnervold er mindre alvorligt end andre typer af vold.

Så er der måske alt det, der står med småt, for selve beslutningsforslaget refererer til en politisk debat. Der bliver nævnt strafabat, men hvis man så ser på selve forslaget og overskriften og på den debat, der har været, så siger SF og måske også Radikale: Kunne man så bare give en behandlingsdom, sideløbende med at man giver en fængselsstraf? Det kunne vi sådan set måske godt være med på, hvis det er det, der er tanken med det, men selve beslutningsforslaget er altså skrevet med udgangspunkt i beslutningsforslaget fra 2010.

Det er jo i virkeligheden derfor, at Konservative stemmer imod beslutningsforslaget. Vi vil gerne sende det tydelige signal, at vi ikke vil acceptere en strafabat ved at give en behandlingsdom, i stedet for at man altså afsoner sin straf. Egentlig virker det jo lidt mærkeligt, for vi skal jo ikke mange måneder tilbage, førend SF faktisk havde et beslutningsforslag, som hævdede straffene for vold begået i nære relationer.

Men hvis beslutningsforslaget i virkeligheden skal tages som udtryk for, at SF til forhandlingerne om en straffereform i højere grad ønsker at påvirke eller tvinge flere ind i en behandlingsform – lad os lade være med at kalde det en *behandlingsdom*, men en *behandlingsform*, hvor det er tvunget – samtidig med at man afsoner den straf, man er blevet idømt ved de danske domstole, jamen så skal jeg ikke kunne afvise, at Det Konservative Folkeparti vil bakke den del op. Men selve ordet *behandlingsdom* signalerer, at man altså ikke længere skal have en almindelig straf, men man skal have en anden straf, en *behandlingsdom*. Det er derfor, at vi altså som sagt ikke kommer til at bakke op om det her beslutningsforslag, sådan som vi har læst det i dag.

Kl. 13:42

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er foreløbig en enkelt kort bemærkning fra fru Karina Lorentzen Dehnhardt, Socialistisk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 13:42

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg håber ikke, at ordføreren har kopieret talen fra 2010, for det er faktisk ikke det samme forslag. Der er markante forskelle, hvor vi netop har prøvet at tage højde for den debat, der var sidst, om, at det her skulle føre til en nedsættelse af straffen. Det er jo derfor, vi skriver til sidst, at man kan overveje det i forbindelse med en betinget dom, at man kan overveje det i forbindelse med en kombinationsdom, og at man kan overveje det i forbindelse med en ubetinget dom. Vi siger ingen steder, at straffen skal sættes ned, men vi forklarer, at man har den mulighed, f.eks. når det handler om seksuelle overgreb.

Jeg er sådan set flojtende ligeglad med, hvordan og i hvilken tilknytning vi laver det her; for mig er det vigtigt, at det ikke er frivilligt. Når vi ved fra amerikanske studier, at halvdelen får noget ud af det, selv om det ikke er frivilligt, så er det for mig en kæmpe gevinst, for det sparer en masse ofre for at blive udsat for vold i eget hjem. Og det er det, jeg synes er det vigtige.

Så måske ordføreren kan svare mig på, om ordføreren vil være med til, at det ikke skal være frivilligt at modtage behandling.

Kl. 13:43

Formanden (Søren Gade):
Ordføreren.

Kl. 13:43

Mai Mercado (KF):

Jeg må bare anholde, at man skriver i sin overskrift »om behandlingsdomme til voldelige partnere som forsøg«. Så må man jo opfatte, at ordet *behandlingsdom* er i stedet for en almindelig fængselsstraf. Det er jo det, man intuitivt forbinder med det. Som konservativ ville jeg sagtens kunne lægge en dom om behandling oven på en almindelig fængselsstraf. Det ville jeg ingen problemer have med, og det vil jeg gerne drøfte til straffereformforhandlinger. Og jeg ville heller ingen problemer have med, at man både kiggede på dem, hvor det var frivilligt, altså dem, som selv er motiveret af at gå i behandling, men jeg ville heller ikke have nogen problemer med at kigge på at tvinge nogen i behandling.

Kl. 13:44

Formanden (Søren Gade):

Ønsker spørgeren den anden korte bemærkning? Nej, så er der ikke flere korte bemærkninger. Vi siger tak til fru Mai Mercado fra Det Konservative Folkeparti, og jeg byder nu velkommen til fru Mette Thiesen fra Dansk Folkeparti.

Kl. 13:45

(Ordfører)

Mette Thiesen (DF):

Tak. I Dansk Folkeparti har nogle af os jo haft partnervold og partnerdrab meget tæt inde på livet, og det er noget, vi tager helt ekstremt alvorligt som parti. Det er noget, jeg som ordfører og menneske tager helt ekstremt alvorligt. For det er helt ekstremt alvorligt. Det er altid vigtigt, når man taler straf, at der er to spor. Der er det her spor, som handler om retsfølelsen for offeret og for den familie, som måske sidder tilbage. Der skal jeg være ærlig og sige, at det står højere for os, end det gør, at der er et menneske, som har begået vold eller begået drab, som skal ud på den anden side. Det skal der simpelt hen ikke herske tvivl om. Vores sympati ligger for størstedelen hos offeret og hos familien, og det bør den i øvrigt gøre for alle.

Men der er selvfølgelig også det andet spor, hvor vi jo har en praksis inden for vores retssystem generelt om rehabilitering. Der er jeg sådan set meget enig i det, som der kommer fra den konservative ordfører, i forhold til om man kunne lægge noget ovenpå. Men det er jo selvfølgelig, når vi taler om eksempelvis partnervold, for ved partnerdrab skal jeg være ærlig og sige, at for mange af de her menneskers vedkommende mener jeg egentlig bare, at de skal låses inde og nøglen skal smides væk. Så i forhold til dem har jeg ikke de særlig store kvababelser ved, at de aldrig nogen sinde kommer ud på den anden side.

Men for netop at tage det her emne helt ekstremt alvorligt er vi nødt til at have langt højere straffe. For vi er også som samfund nødt til at sætte foden ned og sige, sådan som det i øvrigt glimrende blev sagt af en tidligere ordfører: Hjemmet er det tryggeste, man har. Det er ens base. Det er her, man skal kunne føle sig allermest tryk. Hvis der sker vold inden for hjemmets fire vægge, er det også meget, meget alvorligt. Og desværre har vi jo set førhen, at det har givet rabat, at man simpelt hen har udsat en person, som man i virkeligheden skulle passe på, for grov vold osv. Det er heldigvis blevet fjernet, men der udestår i den grad stadig væk noget oprydning på området i forhold til at sikre, at dem, der udsættes for partnervold og desværre også partnerdrab, og deres familier bliver tilgodeset i langt højere grad. Det er jo sådan set derfor, at vi går ind for langt højere straffe,

og det er noget af det, som vi også kommer til at tage med i forhold til de kommende forhandlinger.

Men der er jo mange ting, man kunne gøre i forhold til det her konkrete. Vi kommer ikke til at støtte det her forslag, som det ligger. Men som det også har været nævnt tidligere, kan jeg også blive lidt forvirret i den debat, der foregår. Det er bare for at sige, at vi absolut ingen kvababelser har ved at lægge oven på straffen i forhold til at give en tvungen behandlingsdom og måske endda også gøre det til et vilkår og sige, at hvis man ikke modtager det her, og hvis man ikke viser en eller anden form for forbedring, kommer man bare ikke ud. Det ville jeg absolut heller ikke have nogen kvababelser ved.

Men i Dansk Folkeparti tager vi det som sagt ekstremt alvorligt, og vi sidder også og arbejder på et konkret udspil, fordi vi netop også ved, at der kommer nogle forhandlinger lige om lidt. Det handler bl.a. også om, at hvis man eksempelvis udøver vold imod sin gravide kæreste eller slår hende ihjel, så er det altså dobbelt op, for så er det enten vold eller mord mod to personer, og det skal selvfølgelig give straf, som hvis man slog to personer ihjel eller bankede to personer. Så der er selvfølgelig noget konsekvens der.

Vi bakker også fuldstændig op om den her omvendte fodlænke i forhold til stalking, sådan at man netop hjælper offeret i stedet for den her stalker og stiller offeret bedre. Så der er mange ting, vi stadig væk kan gøre. Selv om der selvfølgelig har været mere opmærksomhed på emnet og der er blevet gjort mere, mener jeg stadig væk, at der er langt mere, vi skal gøre. Men jeg skal være ærlig og sige, at for mit vedkommende og for vores vedkommende er det altså hensynet til offeret og til offerets familie, der vægter allerallerhøjest, og det er derfor, vi vil have straffene markant op, og for drab – det har jeg sådan set også sagt tidligere – er vi også åbne over for at indføre en reel livstid, altså at smide nøglen væk.

Kl. 13:49

Formanden (Søren Gade):

Tak. Der er ingen korte bemærkninger, så vi siger tak til fru Mette Thiesen fra Dansk Folkeparti. Jeg byder nu velkommen til fru Zenia Stampe, Radikale Venstre.

Kl. 13:49

(Ordfører)

Zenia Stampe (RV):

Tak for det. Vi synes, det her er et utrolig spændende forslag. Desværre bliver debatten jo lidt præget af diskussionen af, om der kan indføres en kombineret strafabat, altså om der skal skabes et eller andet incitament for at gå ind i de her ordninger. Det kan man jo godt diskutere på et eller andet tidspunkt, men hvis vi lige lægger det til side, synes jeg jo, det er vigtigt, som en anden var inde på, at spørge, hvad formålet med vores retssystem egentlig er. Ét formål er jo at skabe retfærdighed efter begået forbrydelse, men et andet formål er jo at forhindre fremtidige forbrydelser. Og det er jo lige præcis det, det her forslag handler om. Det handler om, at vores retssystem ikke kun skal skabe retfærdighed, men at det også skal sørge for at skabe færre ofre.

Derfor synes vi, at det er den helt rigtige vej at gå, og jeg synes, at der er nogle ordførere her, som plejer at være meget faste i kødet og hårde, men som jo i dag er kommet til at lyde decideret blødsødne, for når det handler om behandlinger eller vilkår om behandling, skal det pludselig være frivilligt. Jeg synes, det var en rigtig god sammenligning, fru Karina Lorentzen Dehnhardt gjorde i forhold til forældrepålæg, altså at vi jo faktisk som samfund tager os friheden til også at give påbud til forældre, som vi ikke synes løfter forældreansvaret godt nok, for netop at sikre, at de bliver bedre forældre. Når vi kan behandle og ved, at det har en effekt, synes jeg næsten, det er uansvarligt ikke at gøre det.

Jeg bed også mærke i, at der i bemærkningen jo står, at der skal foretages en screening af, hvem der faktisk er behandlingseget.

Så det er jo klart: Hvis der er en person, som overhovedet ikke er motiveret, og som man vurderer vil ødelægge et uddannelsesforløb for de andre deltagende, så skal den person selvfølgelig ikke have behandling som vilkår. Men for andre synes vi da i den grad at man skal gøre det til et vilkår.

I det hele taget vil jeg sige, at når vi nu sender folk længere og længere tid i fængsel – det skal ikke være nogen hemmelighed, at det jo ikke er os, der hele tiden kræver højere og længere straffe; nogle gange gør vi, men ikke som udgangspunkt; vi har det så også omvendt sådan, at vi godt kan se, at der er et flertal for det – desto vigtigere er det jo så at snakke om, hvad der så skal ske i fængslet. Altså, der er utrolig mange her, der bare er optaget af, at folk skal i fængsel, og at de skal i fængsel i lang tid, men hvad bruger vi så den tid til? Jeg synes jo, det er helt hen i vejret, hvis vi egentlig ender der, hvor vi sender folk længere og længere tid i fængsel, men så ikke bruger den tid til noget som helst. De kommer ud og begår kriminalitet igen. Nogen bliver måske endda endnu mere forhærdede og endnu mere kriminelle af at sidde lang tid i fængsel.

Så på den måde vil jeg da sige, at vi nok har bøjet os for flertallet i den forstand, at vi jo godt kan se, hvilken vej vinden blæser. Det er længere fængselsstraffe. Så meget desto vigtigere bliver det så at beskæftige sig med, hvad der så skal ske, imens folk er spærret inde. Og der synes vi, at den her type tiltag, hvor man bliver nødt til at gå i behandling eller der er vilkår om uddannelse osv., er den helt rigtige vej at gå, hvis vi ikke kun skal søge retfærdighed i vores retssystem, men også sikre, at der kommer færre ofre.

Kl. 13:53

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er ingen korte bemærkninger, så vi siger tak til fru Zenia Stampe fra Radikale Venstre. Jeg byder nu velkommen til fru Helene Brydensholt fra Alternativet.

Kl. 13:53

(Ordfører)

Helene Brydensholt (ALT):

Mange tak. I Alternativet støtter vi forslaget her fra SF, og det gør vi, fordi det, der betyder allermost for Alternativet, er, at vi laver lovgivning, som virker. Rigtig meget tyder jo på, at SF's forslag faktisk vil have den virkning, som vi alle sammen er interesseret i, og det er selvfølgelig at forebygge, at dem, der begår partnervold, går ud og gør det igen. Så det kan vi jo kun varmt støtte op om.

Jeg noterer mig også, at SF's forslag handler om at lave et forsøg, som man vil følge, og som man vil lave en evaluering af, så vi også kan blive mere klar på, hvad det er for en virkning, det her forsøg vil have. Jeg kan kun se, at der er alt at vinde og meget lidt at tabe ved at lave det her forsøg, så jeg forstår faktisk ikke, at der er så få, der vil bakke op om det her forslag. Det kan kun være positivt, at vi sætter flere initiativer i søen, som har til formål at forebygge partnervold. Det er et kæmpe problem, som flere også har nævnt. Over 100.000 bliver udsat for partnervold hvert år, og hvis vi kan forebygge det, er det godt – endda i generationer, for vi ved, at hvis børn har levet i et hjem, hvor de har oplevet partnervold, er der større risiko for, at de, når de engang får en partner, selv vil gøre det.

Så det her er jo et forebyggende forslag, som vil række langt ud i fremtiden. Vi kan kun varmt støtte forslaget fra Alternativets side.

Kl. 13:54

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er ingen korte bemærkninger, så vi siger tak til fru Helene Brydensholt fra Alternativet. Jeg giver nu ordet til ordføreren for forslagsstillerne, fru Karina Lorentzen Dehnhardt, Socialistisk Folkeparti.

Kl. 13:54

(Ordfører for forslagsstillerne)

Karina Lorentzen Dehnardt (SF):

Tak for ordet. I lørdags var det jo som bekendt kvindernes kampdag, den 8. marts. Det blev markeret på forskellig vis, og traditionen tro var der også rigtig mange udspil af forskellig art i pressen fra de politiske partier om, hvad de vil gøre i forhold til at sætte fokus på kvindepåvirkninger. Jeg valgte selv at gå med i Danner og Kvinderådets demonstration til bekæmpelse af vold mod kvinder og børn, og der var endda også en minister, tror jeg, der var inviteret som taler dér.

Desværre er vi fortsat nødt til at arbejde med den problemstilling. Partnervold er stadig et stort problem. Det rammer både kvinder og mænd, og offerudsættelsesundersøgelsen fra december, som Justitsministeriet jo laver med jævne mellemrum, viser, at mellem 42.000 og 58.000 danskere hvert år er ofre for partnervold. Det er et kæmpe, enormt højt tal. Og derfor synes jeg jo ikke, at det er et problem, der tillader os at sidde på hænderne, for det har faktisk rigtig store konsekvenser for ofrenes liv. Det betyder noget for de familier, der bliver revet i stykker af partnervold, og jeg er ret sikker på, at der blandt udøverne også findes nogle fortryvlede mennesker, som ikke kan forstå, hvorfor de sidder fast i det uheldsmæssige mønster, som de virkelig har brug for at bryde. Og vi har som samfund brug for at bryde de mønstre. Det koster kassen i sociale foranstaltninger, sundhedsvæsen, fængsel og meget andet, så der er også en stor samfundsmæssig gevinst ved at gøre mere på det her område.

For et par uger siden foreslog vi jo at gøre det til en skærpelse af omstændigheder at begå partnervold, og i 2023 foreslog vi den her omvendte fodlænke til voldsudøvere, som jo kan give oplevelsen af frihed lidt tilbage for de berørte, som er meget truede. Så vi arbejder hele tiden i SF også med det her område. Men jeg synes bare, problemet stadig væk er stort, og der skal meget mere til.

Jeg blev faktisk lidt overrasket, da jeg opdagede, at der var 168, der var dømt for partnervold – det er første gang, jeg har registreret det i 2024 – 168, når vi ved, at mørketallet er så stort, i forhold til hvem der anmelder. Vi har en nogenlunde fornemmelse af, at de her 42.000-58.000 er ramt, for det, man gør her, er jo, at man går ud og spørger ofrene selv: Har du været udsat for partnervold? Så det er faktisk endnu mere præcist end anmeldelser, fordi folk jo ikke anmelder. Og så er der så få, der også bliver dømt, nemlig 168, og endnu færre, som er i behandling. Jeg lytter mig til, at der muligvis kommer flere. Det håber jeg. Men 41 ud af de 168 er en fjerdedel – under en fjerdedel. Det synes jeg ikke er godt nok, og jeg synes ikke, at det skal være frivilligt at gå i behandling. Jeg synes, det er noget, man skal dømmes til. Det skal være reglen og ikke undtagelsen.

I går, da jeg lige flagede på mine egne sociale medier, at jeg havde det her forslag i dag, var der en, der er tilsendte mig en kopi af en dom, hvor der står til sidst, at hvis kriminalforsorgen finder det fornødent, kan der tilbydes behandling også. Det sender simpelt hen et dårligt signal til ofrene. Og hende, der sendte mig det, sagde: Jeg anmeldte, så jeg var sikker på, han kunne få hjælp; han kunne få behandling. Det fik han så ikke nødvendigvis. Det synes jeg er synd for ofrene, og jeg synes også, det er synd for udøverne, fordi de også går glip af en mulighed for at slippe det her mønster. Og når vi nu ved fra amerikanske undersøgelser, at for halvdelen af dem, som bliver dømt til behandling, men som ikke går i den frivilligt, skaber det faktisk et positivt resultat, så synes jeg jo, at det også er noget værd. Tænk, hvis vi kunne spare så mange flere familier for at blive udsat for det her ubehagelige voldsmønster.

Da vi lavede forslaget i 2010, var der lige kommet noget forskning, som viste, at flere ville anmelde, hvis de vidste, at partneren fik hjælp. Jeg har selvfølgelig ikke nogen nye tal på det. Det er ved at være mange år siden – 15 år siden. Men alene af den grund synes jeg, det giver god mening at sikre, at der kommer behandling, og at

det ikke kun er en mulighed, for hvis flere skal anmelde og det skal sikres, at man får hjælp, så er behandlingsdomme jo en god idé.

Kl. 14:00

Så vil jeg sige, at der jo desværre også er nogen, vi ikke rigtig får fat i, når det er frivilligt, og det er måske dem, vi har allermost brug for at få i tale. Der er også nogle, som vi heller ikke kan fastholde i programmerne, selv om vi har virkelig meget brug for at få dem i tale, for at kunne undgå de næste ofre. Og det mål synes jeg jo også man ville kunne nå ved at sige: Det er faktisk noget, du er dømt til, det er noget, du skal, og der vil være en sanktion forbundet med det, hvis du ikke gennemfører det her.

Vi havde lagt det sådan lidt åbent op, at man kunne lave et forsøg, og at det kunne være op til Justitsministeriet at tænke over, om de ville gøre det som led i en ubetinget dom, en betinget dom eller en kombinationsdom. For mig er det vigtigste, at vi får flere i behandling. Og derfor vil jeg sige, at jeg synes, at debatten er foregået sådan lidt på et skævt vilkår i dag – som om det nødvendigvis er en nedsættelse af straffen, vi går efter. Det er det ikke nødvendigvis. For min skyld kan det sagtens være som led i en ubetinget straf, hvor det er et tillæg, altså noget, vi kommer ovenpå. Det vigtige er, at vi får flere i behandling. Men det kan jo være, at vi så kan lande en beretning om det, for det tror jeg måske der er bredere enighed om herinde end nødvendigvis at stemme for forslaget.

Til Konservative fik jeg sagt, at det altså ikke er hundrede procent det samme forslag som sidst. Vi har faktisk rettet i det, fordi vi godt anerkendte, at debatten førte forslaget et lidt andet sted hen sidste gang; så derfor har vi netop forsøgt at tage højde for det.

Vi kan godt se, at der ikke bliver et flertal for det her forslag, og jeg vil slutte af med at sige, at dem, som har bakket ufortrødent op, selvfølgelig skal have tak. Og så er der andre, som vil være med til at kigge på elementer af det, og det synes jeg er godt. Grunden til, at vi fremsatte det her forslag igen – i 2010 lavede vi den første version, og nu har vi en tilrettet version – var faktisk, at jeg for et halvt år siden var på besøg hos den organisation, der hedder Lev Uden Vold, som mindede mig om, at jeg jo engang havde lavet det her forslag, og det så de egentlig gerne blive gennemført, fordi der simpelt hen er behov for at få flere i behandling.

Men det må være det for denne gang. Jeg håber, at vi på et andet tidspunkt kan arbejde videre med det. Når vi skal diskutere strafreform, kan det jo være, at vi kan finde frem til en eller anden version af det. Men i hvert fald tak for debatten i dag.

Kl. 14:02

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er foreløbig to korte bemærkninger. Først er det fru Mai Mercado, Det Konservative Folkeparti. Værsgo.

Kl. 14:03

Mai Mercado (KF):

Jeg tror, at der, hvor det bliver lidt mærkeligt, er det her med, at det ikke er det samme forslag, men en tilrettet version, og at det, der var udgangspunktet for hele debatten dengang, var en modstand mod, at man kunne få strafabat, hvis bare man tog imod en behandlingsdom. Og jeg bliver ikke helt betrykket af ordførerens tale om, at det ikke stadig væk er strafnedsættelse sådan lidt ind ad bagdøren.

Så jeg vil egentlig bare spørge, når nu jeg kan forstå, at ordføreren egentlig er meget optaget af at ville tvinge dem, der har afsonet en dom – eller ikke har det – for partnervold: Hvordan vil man tvinge dem i behandling? Hvordan vil man forhindre, at de bare siger: Nu vil jeg ikke mere, og nu går jeg ud ad døren? Altså, er det en frihedsberøvelse, der skal til, som ligger oven på den fængselsstraf, man allerede har fået?

Kl. 14:04

Kl. 14:06

Formanden (Søren Gade):
Ordføreren.

Formanden (Søren Gade):
Ordføreren.

Kl. 14:04

Kl. 14:06

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jamen det kunne man da godt forestille sig at man kunne lave. Vi har jo lagt meget åbent frem, at man kunne lave et oplæg til det. Jeg ser gerne, at der bliver en sanktion for ikke at følge programmet, også selv om man har udstået sin straf. Vi må jo diskutere os frem til, hvordan vi kan lave det. Det vigtigste for mig er, at vi får nogen i behandling, men dog allermest dem, som vi jo har dømt, og som sidder i kriminalforsorgen, men som i dag ikke er behandling. Der kunne man da helt åbenlyst udnytte muligheden til at sige: Når du nu er her på de her vilkår, er du nødt til at sætte dig ind her og følge et program. Det ville da give rigtig meget mening. Og i dag kan vi bare se, at der ikke er ret mange, der er i behandling. Det er 41 ud af 168, der er blevet dømt. Det er alt for få, hvis du spørger mig.

Kl. 14:04

Formanden (Søren Gade):
Spørgeren, værsgo.

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg har svært ved at se, at vi har andre muligheder. Jeg ved ikke, om fru Nanna W. Gotfredsen har andre idéer til, hvad vi kan gøre, end behandling. Man er jo ligesom nødt til at bibringes en anerkendelse af, at det, man gør, ikke er en god idé. Jeg er helt med på, at det, man normalt ville gøre, var at motivere folk til at gå i behandling, men jeg synes ikke, det er tilstrækkeligt. Og når vi nu kan se fra amerikanske undersøgelser, at selv om man ikke havde lyst til at gå i behandling, så virker det faktisk for halvdelen af dem, som blev tvunget af sted. Det synes jeg også er værd at tage med, for det betyder noget i de familier, hvor den udøver – hvad kan man sige – måske har smadret en familie.

Så jeg synes måske, at vi har brug for at tage nogle flere værktøjer i brug her. Og jeg har svært ved at forstå, hvorfor lige præcis det her område skal være frivilligt. Der er så mange andre steder i retspolitikken, hvor vi siger: Der er en konsekvens, hvis du ikke gør sådan her eller sådan her. Men lige præcis når det handler om partnervold, skal det lige pludselig gøres til noget frivilligt, og det vil jeg egentlig gerne anholde for ofrenes skyld.

Kl. 14:08

Mai Mercado (KF):

Jeg kan egentlig bare sige, at jeg glæder mig meget til de forhandlinger, der kommer om en straffereform. For hvis det er SF's udgangspunkt og man kan sige helt klokkeklart og tydeligt, at der ikke skal være strafferabat, og at det ikke reducerer fængselsstraffen ved hverken betingede domme eller ubetingede domme, hvis det er, at man skal idømmes en yderligere sanktion, så lad os kalde det noget andet end en behandlingsdom, for det signalerer ligesom, at man får mulighed for at gå i behandling frem for at afsone en straf.

Så er spørgsmålet: Vil det så være i et fængselsregi, at man skal afsone det, eller vil det være uden for fængslet, at man skal være i den behandling?

Kl. 14:05

Formanden (Søren Gade):
Ordføreren.

Formanden (Søren Gade):
Spørgeren.

Kl. 14:08

Nanna W. Gotfredsen (M):

Ja, der er tale om en slags afmagt, gode viljer og gode intentioner. Det afgørende er jo bare altid det faktiske udkomme, og hvis det faktiske udkomme af gode intentioner er milliardudskrivninger til ingen verdens nytte, så skulle vi måske prøve at tænke ud af boksen, ja, tænke os godt om. De amerikanske tal vidner jo om, at revl og krat kommer ind i det, også dem, der aldrig ville begå partnervold igen, fordi en gang var nok for dem. Så vi kan jo ikke rigtig bruge tallene til noget. Vi skal tænke ud af boksen, og det har vi alt for kort taletid her i salen til at lykkes med at gøre.

Kl. 14:08

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jamen det kan vi jo diskutere os frem til. Det vigtigste for mig er, at det her ikke er frivilligt, og at der er en sanktion forbundet med at lade være med at gøre det. Som jeg ser det, kan man jo ikke lade være med at gøre det, hvis man er indsat i et fængsel; så skal man jo gøre det, man bliver sat til. Og lige nu udnytter vi ikke muligheden for at få alle, der er i fængsel, til at følge en eller anden form for behandling. Det er frivilligt, og det duer i min optik ikke.

Kl. 14:06

Formanden (Søren Gade):

Fru Nanna W. Gotfredsen, Moderaterne. Værsgo.

Kl. 14:06

Nanna W. Gotfredsen (M):

Jeg vil gerne først gentage, at jeg er sikker på, at forslaget kommer fra et virkelig godt sted. Og så vil jeg også benytte anledningen til at spørge forslagsstilleren om noget, jeg ofte, igennem mange år, har undret mig over: Hvor kommer SF's ret omfattende, ret generelle behandlingsoptimisme fra? Altså, hvad bygger den på? Jeg har selv sporet den og fulgt med, helt tilbage fra da det var hr. Villy Søvndal, der var bannerfører for behandlingsoptimisme. Hvad kommer den af?

Formanden (Søren Gade):
Ordføreren.

Kl. 14:08

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg tror altså godt, jeg kan bruge det til noget, hvis halvdelen af dem, der kommer i behandling, rent faktisk stopper med at udøve vold. Prøv at tænke på, hvor mange familier det kan komme til at have en betydning for; hvor mange børn det kan komme til at have en betydning for; hvor meget vi sparer i politi, i forsikringsselskaber, i sundhedssystemer, i sociale hjælpeforanstaltninger, krisecentre og alt muligt andet. Vold koster også samfundet rigtig, rigtig mange penge. Og hvis vi først og fremmest tog dem, som vi rent faktisk får dømt, nemlig de 168, så er jeg ikke sikker på, at det bliver en milliardudskrivning.

Kl. 14:09

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er ikke flere korte bemærkninger, så vi siger tak til ordføreren for forslagsstillerne, fru Karina Lorentzen Dehnhardt, Socialistisk Folkeparti.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og derfor er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget. Det er vedtaget.

Kl. 14:12

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 1. behandling af lovforslag nr. L 125:

Forslag til lov om Energiklagenævnet.

Af erhvervsministeren (Morten Bødskov).
(Fremsættelse 29.01.2025).

Forhandling

Formanden (Søren Gade):

Forhandlingen er åbnet, og den første ordfører, jeg byder velkommen til, er hr. Per Husted fra Socialdemokratiet.

(Ordfører)

Per Husted (S):

Tak for ordet, formand. Energiklagenævnet reguleres i dag m.m. end 20 forskellige sektorlove. Med L 125 samles alle de regler og love bag én såkaldt nævnslov, så Energiklagenævnet egentlig kommer til at ligne andre områder, hvor man har samlet det i ét nævns lov. Så med L 125 søger vi også bl.a. at skabe klarere regler for Energiklagenævnets sagsbehandling. Det er nogle af de væsentligste ting i det.

Lovforslaget har været i høring hos en lang række interessenter. Der er fire interessenter, der har indsendt høringssvar. Det er Dansk Industri, det er Danske Rederier, Forsyningstilsynet samt Landbrug & Fødevarer. Jeg har læst indsigelserne igennem og kan se af høringssvarene, at høringssvarene har været med til at præcisere en række ting i L 125. Der har ikke været nogen væsentlige indsigelser, vil jeg vurdere, i høringssvarene, og der udtrykkes sådan generelt tilfredshed med lovforslaget.

Håbet er så, at vi med L 125 gør Energiklagenævnet mere enkelt og mindre bureaukratisk. Det burde være noget, som vi alle er enige om, men det vil debatten her i dag vise. Socialdemokratiet støtter lovforslaget, og vi ser frem til det videre arbejde i udvalget. Tak for ordet.

Kl. 14:11

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er ingen korte bemærkninger, så vi siger tak til hr. Per Husted fra Socialdemokratiet. Jeg byder nu velkommen til fru Louise Elholm fra Venstre.

Kl. 14:11

(Ordfører)

Louise Elholm (V):

Tak for ordet. I dag behandler vi et lovforslag om at forenkle lovgivningen i forhold til Energiklagenævnet, og det synes jeg faktisk er utrolig glædeligt. Det er dejligt, når vi engang imellem forenkler reglerne; det gør det lettere at gennemskue reglerne, og det gør også lettere for virksomhederne at agere i den verden. Så umiddelbart vil jeg sige, at mere gennemskuelighed både er godt for forbrugere, det er godt for erhvervslivet, og det er godt for Danmark, og derfor synes jeg, det er rigtig positivt, at vi nu får samlet lovgivningen i en enkelt lovgivning, der er mere gennemskuelig, så Venstre kan støtte lovforslaget.

Formanden (Søren Gade):

Der er ingen korte bemærkninger, så vi siger tak til fru Louise Elholm fra Venstre. Jeg byder nu velkommen til fru Betina Kastbjerg fra Danmarksdemokraterne.

Kl. 14:12

(Ordfører)

Betina Kastbjerg (DD):

Tak for ordet. L 125 har til formål at samle reglerne for Energiklagenævnet i én nævnslov. Det sikrer gennemsigtighed og effektivitet i sagsbehandlingen, og det vil også sikre en mere ensartet og overskuelig klageproces. I dag reguleres Energiklagenævnets arbejdet i en række forskellige sektorlove, hvilket gør det uklart for klagere, hvordan deres sag behandles. Den nuværende fragmenterede regulering kan skabe administrative udfordringer og gøre det sværere for nævnet at arbejde effektivt. Derfor giver det god mening at samle reglerne i én samlet nævnslov. Det er dog vigtigt at sikre, at denne ændring ikke medfører utilsigtede konsekvenser såsom begrænsninger i klageadgangen eller en svækkelse af nævnets uafhængighed.

I høringssvarene nævnes det af flere, at næstformænd måske ikke nødvendigvis behøver at være dommere, og det kommer jeg til at spørge lidt mere ind til under udvalgsbehandlingen.

Men i Danmarksdemokraterne støtter vi umiddelbart forslaget.

Kl. 14:13

Formanden (Søren Gade):

Der er ingen korte bemærkninger, så vi siger tak til fru Betina Kastbjerg fra Danmarksdemokraterne. Jeg byder nu velkommen til fru Lisbeth Bech-Nielsen fra Socialistisk Folkeparti.

Kl. 14:14

(Ordfører)

Lisbeth Bech-Nielsen (SF):

Det gik lige pludselig stærkt. Jeg har ikke mere at tilføje i forhold til mine kolleger. SF støtter også forslaget.

Kl. 14:14

Formanden (Søren Gade):

Der er ikke nogen korte bemærkninger. Vi siger tak til fru Lisbeth Bech-Nielsen, Socialistisk Folkeparti. Og nu byder jeg velkommen til hr. Steffen Larsen fra Liberal Alliance.

Kl. 14:14

(Ordfører)

Steffen Larsen (LA):

Mange tak, formand. Med forslaget samles alle regler, der regulerer Energiklagenævnets virke, i én lov. I dag kan man klage til Energiklagenævnet i medfør af 20 love, så det letter selvsagt Energiklagenævnets arbejde at have et klart, tydeligt og samlet regelgrundlag. Det er mindre bureaukrati. Med forslaget indføres krav om obligatorisk brug af digitale selvbetjeningsløsninger i klagesager. Hensynet er, at der ikke skal være flere forskellige kanaler, hvor der kan indsendes materiale til nævnet. Det er jo den vej, verden går.

Vi noterer os med tilfredshed, at der dog stadig er mulighed for at fravige det, hvis borgernes forhold kræver dette. Vi støtter derfor lovforslaget.

Kl. 14:15

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er ingen korte bemærkninger. Vi siger tak til hr. Steffen Larsen fra Liberal Alliance. Jeg byder nu velkommen til fru Charlotte Bagge Hansen fra Moderaterne.

Kl. 14:15

Kl. 14:18

(Ordfører)

Charlotte Bagge Hansen (M):

Tak for det, formand. Med dette lovforslag rydder vi op, vi fjerner unødigt bureaukrati, og så samler vi reglerne for Energiklagenævnet i én nævnslav. Det er sund fornuft, det er effektivisering, og det er retssikkerhed.

I dag er reguleringen af Energiklagenævnet spredt ud over mere end 20 forskellige love. Det skaber forvirring og unødigt besvær for både borgere, virksomheder og myndigheder. Med dette lovforslag samler vi alt i én nævnslav og skaber klarhed og forudsigelighed. Det er bare så utrolig vigtigt, at borgere og virksomheder hurtigt kan få afgjort deres sager. Derfor giver vi Energiklagenævnet de rette redskaber til at effektivisere deres sagsbehandling. Vi indfører bl.a. mulighed for at afvise klager, der ikke er egnet til behandling, klarere regler for sagsbehandlingen og frister, så sager ikke trækker i langdrag, og større fleksibilitet i nævnets sammensætning, så de rigtige sagkyndige inddrages. Vi sikrer samtidig, at klager i sager om vindmøller og solceller behandles hurtigere – uden at retssikkerheden sættes over styr. For vi har brug for mere vedvarende energi og ikke bureaukratiske flaskehalse. Lovforslaget sikrer, at Energiklagenævnet fungerer smidigere og mere overskueligt. Det gavner alle – fra borgerne til erhvervslivet og myndighederne.

Med disse ord ser vi frem til den videre behandling af forslaget. Moderaterne bakker op om forslaget. Tak for ordet.

Kl. 14:17

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er ingen korte bemærkninger, så vi siger tak til fru Charlotte Bagge Hansen fra Moderaterne. Jeg byder nu velkommen til fru Helle Bonnesen fra Det Konservative Folkeparti.

Kl. 14:17

(Ordfører)

Helle Bonnesen (KF):

Tak. L 125 har det formål at samle alle regler, som regulerer Energiklagenævnets nedsættelse, virke og sammensætning, og det virker umiddelbart som et logisk og godt forslag af den simple grund, at der i dag ikke findes en lov om Energiklagenævnet. Det er umiddelbart en ekspeditionssag, og høringsvarene har jo også været begrænsede. Men der har dog været et enkelt spørgsmål, og det kan jeg forstå at ministeren har svaret på i sidste uge.

Spørgsmålet gik på ændringer og konsekvenser af forslaget, og her blev der nævnt tre ting. Den første var ensretning af sammensætningen af nævnet. Det giver god mening. Vi beholder den sagkundskab, der skal være til stede i nævnet. Den anden var ensretning ved indgivelse af klager. Igen vil jeg sige, at det er fint. Lad os endelig gøre tingene nemmere og mere enkle. Som det tredje og sidste var der organiseringen, og her blev det nævnt, at der fremover vil være et eventuelt antal nye næstformand. Den del var lidt uigenemskuelig for mig, så jeg håber, at ministeren måske her til sidst i behandlingen lige kan kommentere på funktionen af de her nye næstformand og på, om det reelt betyder flere ansatte.

Men alt i alt planlægger vi at stemme for forslaget, og vi glæder os bare lige til at få den sidste krølle på plads. Tak.

Kl. 14:18

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er ingen korte bemærkninger, så vi siger tak til fru Helle Bonnesen fra Det Konservative Folkeparti. Jeg byder nu velkommen til hr. Peter Kofod fra Dansk Folkeparti.

(Ordfører)

Peter Kofod (DF):

Tak for det. Det her handler jo om klageadgang, og jeg vil starte med at jinx, at den bedste klageadgang er den, vi har inden for det næste halvandet år. Det er jo folketingsvalget. Det er der, hvor man har lejlighed til at klage over det, man synes er utilfredsstillende, og vælge en ny regering. Før jeg kommer frem til det, jeg vil sige om det egentlige indhold i lovforslaget, vil jeg starte med lige at give klima- og energipolitikken et par ord med på vejen.

For det her forslag understøtter jo i virkeligheden den klima- og energipolitik, vi har i Danmark. Den synes vi fra Dansk Folkepartis side er dårlig. Den er dyr, den er ustabil, og den generer alt for mange mennesker i det åbne land, der kommer til at bo som nabo til vindmøller eller solcelleanlæg, som de ingen glæde har af, som reducerer deres ejendoms værdi, og som gør det træls og trist at bo på landet. Det synes vi er en rigtig dårlig politik. Det giver os i øvrigt nogle ekstremt ustabile energipriser til stor skade for vores industri, men også for husholdningerne, som oplever de her enormt store udsving.

Så når jeg nu om et øjeblik vil udtale mig om lovforslaget, er det altså ikke af kærlighed til vores klima- og energipolitik. Den vildfarelse må man søreme ikke få, for jeg synes, at vores klima- og energipolitik er kørt af sporet og jo reelt kollapsede efter de seneste meldinger om, at det med havvinden så alligevel ikke kunne blive til noget. Så ville man så lave en anlægslov om brinttrøret, som for mig at se bliver et ekstremt dyrt fatamorgana, der aldrig kommer til at virke. Men fred være med det.

I dag behandler vi så L 125, som er et lovforslag, der har til formål at samle og præcisere reglerne for Energiklagenævnets funktioner, og det er jo i udgangspunktet egentlig fornuftigt nok. I Dansk Folkeparti anerkender vi også behovet for at styrke retssikkerheden og gøre sagsbehandlingen mere effektiv. Energiklagenævnet spiller en central rolle for borgernes og virksomhedernes mulighed for at få afprøvet afgørelser inden for energi- og forsyningsområdet, og derfor er det selvfølgelig afgørende, at nævnets arbejde er gennemskueligt, hurtigt og retfærdigt. Så præmissen om at gøre det mere overskueligt og at gøre adgangen nemmere og mindre kompliceret kan vi godt støtte.

Forslaget indebærer en række ændringer, herunder digitalisering af klageprocessen. Digitalisering kan jo i mange tilfælde være en fordel, men vi skal selvfølgelig sikre, at det ikke skaber nogle nye barrierer for borgere, som ikke er trygge ved digitale løsninger. Det er derfor vigtigt, at der stadig er mulighed for at få personlig vejledning og alternative løsninger for dem, der måtte have behov for det. Vi noterer os også, at nævnet fortsat vil bestå af både juridiske og sagkyndige medlemmer, og det er selvfølgelig vigtigt, at der er en bred sammensætning, og at afgørelserne afspejler en forståelse for både de juridiske aspekter, men også de praktiske konsekvenser for borgere og erhvervsliv. Vi vil også gerne sikre, at der i nævnets sammensætning fortsat gives plads til repræsentanter med meget konkret erfaring og viden fra energisektoren og forsyningsområdet.

Jeg vil i den kommende tid have brug for at udforske det her lovforslag lidt nærmere. Vi har brug for at have vished for, at det ikke kommer til at begrænse de danskere, der bliver trådt over tærerne, og som har brug for muligheden for at kunne klage og sige fra. Jeg har derfor også i dag stillet en scribe udvalsspørgsmål gående på bl.a. ministerbemyndigelserne til at beslutte gebyrstørrelser, for det vil vi gerne have udboret, inden vi endeligt kan vende tommelfingeren opad. Vi er sådan set positivt stemt over for, at man kan lave en mere klar og samlet lovgivning om Energiklagenævnet, men vi afventer lige svarene på de skriftlige spørgsmål, vi har stillet, og så ser vi i øvrigt frem til behandlingen i udvalget. Mange tak for ordet, formand.

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er ingen bemærkninger, så vi går videre til den næste, og det er fru Katrine Robsøe fra Radikale Venstre.

Kl. 14:22

(Ordfører)

Katrine Robsøe (RV):

Tak for det. I Radikale Venstre vil vi gerne vende tommelfingeren op til det her lovforslag. Vi synes, det giver rigtig god mening, at vi, når det er muligt, rent faktisk samler lovgivningen, så den bliver så gennemsigtig som overhovedet muligt, og derfor støtter Radikale Venstre naturligvis. Tak for ordet.

Kl. 14:23

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Så er det fru Karin Liltorp fra Alternativet.

Kl. 14:23

Kl. 14:23

(Ordfører)

Karin Liltorp (ALT):

Lovforslaget, vi behandler, har jo et klart formål: at samle og forenkle reglerne for Energiklagenævnet, så de bliver mere transparente og effektive. I dag er reglerne spredt ud over en række love, hvilket skaber uklarhed og unødige administrative byrder. Med det her lovforslag sikrer vi, at klagesystemet bliver strømlinet og lettere at navigere i for borgerne, for virksomhederne og for myndighederne, og det er jo meget positivt.

Høringssvarene er generelt positive. Der er dog små bekymringer, vi skal tage alvorligt, bl.a. er der spørgsmålet om mundtlige høringer. Dansk Industri argumenterer for, at flere sager bør behandles mundtligt, da det kan give en mere retfærdig afgørelse. I Alternativet er vi enige i, at borgerinddragelse er vigtigt, og at sager med stor kompleksitet bør kunne præsenteres mundtligt for nævnet. Så er der spørgsmålet om digital inklusion. Alternativet støtter naturligvis digitalisering, men vi mener også, at klagesystemet skal være tilgængeligt for alle og ikke kun dem, der kan navigere i de digitale løsninger. Derfor bør der selvfølgelig være enkle alternativer for dem, der har svært ved digital selvbetjening.

Vi mener dog, at dette lovforslag på mange måder er et skridt i den rigtige retning. Det skaber et mere effektivt klagesystem, der fremmer den grønne omstilling. Samtidig anerkender vi de bekymringer, der er blevet rejst, og vil følge implementeringen tæt, men grundlæggende mener vi, at fordelene ved lovforslaget langt overstiger ulemperne, så derfor støtter Alternativet lovforslaget.

Kl. 14:25

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Og så er det erhvervsministeren. Velkommen.

Kl. 14:25

Erhvervsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Tusind tak for den jo nærmest enstemmige opbakning til lovforslaget. Det er jeg glad for. Det betyder meget, når vi laver lovgivning her i Folketinget generelt, og det gør det selvfølgelig også i det her tilfælde.

Jeg er som andre ofte efter EU for at lave bøvlet og bureaukratisk lovgivning, som ingen kan finde rundt i. Der er ingen som helst tvivl om, at bøvlet og byrder koster tid og energi og penge for både virksomheder og myndigheder. EU er, kan man rolig sige, på en række områder slemme til at overkomplilere tingene, men nogle gange bliver vi også nødt til at kigge indad: Gør vi det selv godt nok? For det hænder også, at der trænger til at blive luget ud i vores egen danske have, om man så må sige. Det gør vi så i dag, og med

det her lovforslag samler vi reguleringen af Energiklagenævnet, som i dag er, populært sagt, spredt for alle vinde.

Når kommuner og statslige myndigheder træffer afgørelser, hender det, at borgere, virksomheder eller organisationer kan være uenige – og det har de selvfølgelig ret til – i den afgørelse, der bliver truffet. Det er det, vi har med at gøre her, altså et uafhængigt domstolslignende nævn i Danmark. De behandler klagerne retfærdigt på samme vis som en domstol. Til gengæld er de faktisk hurtigere. Det er mere enkelt, og det er også billigere, end hvis sagen blev behandlet ved domstolene. Det er i hvert fald det, der har været tanken bag det.

På energiområdet har vi viklet os ind i et, kan man rolig sige, unødigt kompliceret nævn. Energiklagenævnet reguleres i dag af mere end 20 forskellige sektorlove – til sammenligning har andre lignende nævn én samlet nævnslav, hvilket giver klare rammer for ressortansvaret. Det går altså imod hele idéen bag nævnet, når Energiklagenævnet er så komplekst sat sammen. Pointen med nævnet er jo, som jeg sagde i indledningen, hurtig og effektiv sagsbehandling. Det øger retssikkerheden, ikke mindst for borgerne og for virksomhederne, og det giver også myndighederne en klar rettesnor for den praksis, der skal anlægges ved nævnet. Det er derfor, at vi med det her lovforslag samler alle love og regler bag Energiklagenævnet i én nævnslav.

Oven i det effektiviserer vi også Energiklagenævnet. Det gør vi bl.a., ved at formanden i tilfælde med sager med fast praksis kan uddelegere opgaverne til sit sekretariat, ved at sikre klare regler for Energiklagenævnets sagsbehandling og prøvelse og ikke mindst også ved at give myndigheden, der modtager en klage, pligt til at overveje, om der er grundlag for at genoptage den sag, der er klaget over.

Tiltagene skal være med til at sikre, at Energiklagenævnet har de rette værktøjer og bruger deres ressourcer effektivt, og at de ikke forsinker sagerne, der alligevel genoptages af den myndighed, der har truffet afgørelsen.

Vi skal skære byrder og bøvlet væk, hvor vi kan. Det sikrer, at naturlige tvister og konflikter løses juridisk korrekt og effektivt. Det gavner både vækst og udvikling og bidrager til retssikkerheden for borgere og virksomheder. Og med de ord ser jeg frem til den videre behandling af forslaget i vores Erhvervsudvalg. Tak for ordet.

Kl. 14:29

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Vi siger tak til ministeren. Der er ingen korte bemærkninger.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 105:

Forslag til folketingsbeslutning om, at trossamfund skal underlægges kontantforbuddet i hvidvaskloven.

Af Pernille Vermund (LA) og Carl Andersen (LA).
(Fremsættelse 28.01.2025).

Kl. 14:29

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Carl Andersen fra Liberal Alliance, ønsker at give en begrundelse for forslaget. Velkommen.

Kl. 14:29

Begrundelse

(Ordfører for forslagsstillerne)

Carl Andersen (LA):

Mange tak, formand. Formålet med beslutningsforslag B 105 er at stramme reglerne for modtagelse af kontanter til danske trossamfund. Vi mener, at trossamfund skal underlægges kontantforbuddet på 15.000 kr. Liberal Alliance synes, det er vigtigt, at der er en høj grad af transparens, når det kommer til finansiering af vores trossamfund, særlig med tanke på, at vi de senere år har oplevet, at særlig en række islamiske trossamfund har forbindelse til fjendtlige regimer, som grundlæggende ikke vil os det godt. I dag kan man lave en kontant donation på 38.000 kr. til Imam Ali Moskeen i København helt lovligt, men man kan ikke betale kontant for sin datters konfirmation på Kolvig i Ribe til 16.000 kr. Jeg ved godt, hvor der er størst sandsynlighed for samfundsundergravende virksomhed i de to scenarier.

Jævnfør gældende lovgivning er kontantreglen målrettet erhvervsaktivitet. Trossamfund har som udgangspunkt ikke erhvervmæssige formål, da deres aktiviteter primært retter sig mod religion. Modtagelse af betaling for ydelser relateret til religiøs praksis som f.eks. ceremonier betragtes derfor ikke som erhvervmæssig. Derfor falder trossamfund i sådanne tilfælde uden for kontantforbuddet. Hvis et trossamfund udfører reel kommerciel aktivitet, kan dette dog være omfattet af kontantforbuddet.

Vi ønsker med det her forslag at sikre, at alle trossamfund underlægges kontantforbuddet, således at deres aktiviteter generelt omfattes heraf. Konkret forestiller vi os, at det kunne ske ved en udvidelse af anvendelsesområdet, om hvilket der i dag står: Erhvervsdrivende, som ikke er omfattet af § 1, stk. 1, må ikke modtage kontantbetalinger på 15.000 kr. Det kunne man jo udvide til, at erhvervsdrivende, som ikke er omfattet af § 1, stk. 1, og trossamfund ikke må modtage kontanter på over 15.000 kr. Dette er et lille, men for os vigtigt forslag, som skal medvirke til at styrke både retfærdighedsfølelse i Danmark, men også begrænse samfundsundergravende aktivitet, som vi ved finder sted i bl.a. den iranske Imam Ali Moske. Vi ser frem til en rigtig god debat.

Kl. 14:31

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Vi siger tak til ordføreren. Der er nogen, der har bedt om en kort bemærkning nu, men det kan man ikke under begrundelsen. Jeg ved, at hr. Carl Andersen kommer på til sidst, og så kan man stille de spørgsmål, som man nu har lyst til inden for tiden. Så er det erhvervsministeren.

Kl. 14:32

Forhandling

Erhvervsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand, og tak for ordet. Som der lige er blevet redegjort for, ønsker forslagsstillerne, altså Liberal Alliance, at skabe mere gennemsigtighed i donationer til trossamfund, så kontanter ikke misbruges til ulovlige formål. Det er selvfølgelig en dagsorden, som regeringen bakker fuldstændig op om. Vi må aldrig acceptere, at økonomiske transaktioner, også via moskéer eller andre religiøse institutioner, misbruges f.eks. til terrorfinansiering eller til at udbrede fremmede regimers interesser i Danmark. Det er også derfor, der bliver slået, og vi skal slå benhårdt ned på aktiviteter, der truer vores sikkerhed, demokrati og værdier.

Intentionen i forslaget er altså god, men der er en hel grundlæggende misforståelse i forslaget og en hel grundlæggende misforståelse af den nuværende lovgivning i forslaget. Det påpegede jeg også over for fru Pernille Vermund fra Liberal Alliance her i salen den 29. januar, men vi tager selvfølgelig gerne en runde mere om det selv samme forslag.

Forslaget bygger på en forkert præmis om, at trossamfund er undtaget fra hvidvasklovens kontantforbud. Det er forkert. Det er de ikke. Trossamfund er omfattede af kontantforbuddet i hvidvaskloven på lige fod med virksomheder og andre foreninger. Kontantforbuddet gælder for erhvervsaktiviteter, som forslagsstilleren rigtignok også sagde. Hvis et trossamfund f.eks. sælger ydelser eller produkter på kommercielle vilkår, gælder kontantforbuddet selvfølgelig. Der er ingen særregler eller smuthuller, der giver trossamfund lov til at omgå kontantforbuddet.

Men der er en vigtig pointe, som jeg tror forslagsstillerne ikke har fået med. For intentionen med forslaget er jo at regulere donationer, men donationer reguleres slet ikke i hvidvaskloven, for en donation er jo ikke en handel, hvor der bliver udvekslet en vare eller en ydelse mod betaling. Hvad er en donation? Det er et frivilligt bidrag for at støtte et bestemt formål, og derfor skal vi så at sige se et andet sted hen.

Reglerne for donationer til anerkendte trossamfund og kravene til indberetningerne er fastsat i trossamfundsloven, der hører under By-, Land- og Kirkeministeriet. I dag siger reglerne, at et anerkendt trossamfund hvert år skal indberette deres årsregnskab, oplysninger om det samlede donationsbeløb samt en specifikation af donationer over 20.000 kr. Hvis donationen over 20.000 kr. er fra en enkeltperson, markeres den som anonym. Ved donationer over 20.000 kr. fra en virksomhed eller en organisation skal det fremgå, hvem der giver pengene ved at angive navn, adresse og land.

Regeringen er allerede i gang med at skærpe reglerne. By-, Land- og Kirkeministeriet har netop afsluttet en høring af et lovforslag, der strammer kravene til økonomisk indberetning og finansiering af anerkendte trossamfund. Forslaget vil bl.a. stille nye krav til gennemsigtighed i forhold til udenlandsk finansiering af religiøse forkyndere i Danmark.

Hvis der er behov for yderligere stramninger, er regeringen åben for den diskussion, men det skal ske i den rette lovgivning, og det er ikke hvidvaskloven. På den baggrund kan regeringen ikke støtte forslaget. Tak for ordet.

Kl. 14:35

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ministeren. Der er et par korte bemærkninger, og den første er til hr. Carl Andersen.

Kl. 14:35

Carl Andersen (LA):

Tusind tak til ministeren for at møde op i salen i dag. Vi indrømmer gerne, at det kan stå tydeligere i resuméet, hvad forslaget omhandler, men i begrundelsen til forslaget synes jeg, vi gør det meget klart, at intentionen netop er at sikre, at trossamfund ikke skal kunne modtage kontanter over 15.000 kr. I de svar, vi har fået, bl.a. fra Justitsministeriet, står der, at da religiøse trossamfund generelt ikke har nogen erhvervmæssige aktiviteter, er det muligt for dem f.eks. at modtage donationer over de 15.000 kr. Er regeringen villig til at kigge på at lave et decideret forbud mod, at trossamfund ikke kan modtage over 15.000 kr. kontant, og hvis man vil give over 15.000 kr. kontant til et trossamfund, skal det være via en bankoverførsel, MobilePay eller andre former for digitale overførsler, så der er kontrol over, hvor pengene kommer fra?

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Ministeren.

Kl. 14:36 det tekniske uden at forpligte regeringen på noget, og at der faktisk indirekte kan være et hvidvaskproblem, selv om det hører under et andet ressort og en anden lovgivning?

Kl. 14:39

Kl. 14:36

Erhvervsministeren (Morten Bødskov):

Jeg tror, det er bedst, at jeg holder mig til det, jeg rent faktisk har ansvaret for, nemlig hvidvasklovgivningen. Der er jeg glad for, vi så er kommet til den konklusion, at forslaget ikke hører til her. Derfor må man jo prøve at tage den diskussion, som regeringen også lægger op til i forbindelse med det lovforslag, som netop har været i høring, og som er blevet sendt i høring af min gode kollega hr. Morten Dahlin i By-, Land- og Kirkeministeriet. Derfor tænker jeg, at man tager diskussionen der. Det hører til i trossamfundsloven, og det er der, hvor de der spørgsmål er til diskussion, og regeringen har sagt, at vi også er åbne over for at se på yderligere spørgsmål, hvis der er behov.

Kl. 14:37

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Spørgeren.

Kl. 14:37

Carl Andersen (LA):

Så har ministeren misforstået mig, for vi er ikke enige om, at det ikke hører til under ministerens ressort. Det, vi ønsker, er at lave et forbud mod, at man kan modtage kontanter over 15.000 kr. Det vil man jo godt kunne gøre ved at skrive det ind i hvidvasklovens § 5. For trossamfundsloven, som den anden Morten arbejder med, regulerer jo kun anerkendte trossamfund. Vi ønsker ikke, at det kun skal være anerkendte trossamfund, der får et kontantforbud på 15.000 kr. Det skal være alle trossamfund i Danmark, så også Grimhøjmoskéen i Aarhus ikke kan modtage 50.000 kr. kontant i en kuvert.

Kl. 14:38

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Ministeren.

Kl. 14:38

Erhvervsministeren (Morten Bødskov):

Det har stadig ikke noget med hvidvasklovgivningen at gøre, og det er det, der er det centrale. Derfor må man rette det spørgsmål, hvor det nu engang hører hjemme. Forslaget bygger på en forkert præmis, og det forsøgte jeg at forklare spørgerens kollega fru Pernille Vermund for ikke så længe siden her i Folketingssalen. Det er helt fair og helt fint, at man gerne vil diskutere det her. Der er jo ingen som helst tvivl om, at der er et problem, vi skal have gjort noget ved. Det er også derfor, at min kollega ministeren for byer og landdistrikter og kirkeministeren kigger på området i øjeblikket og faktisk netop har haft et lovforslag i høring. Så diskussionen om det må man tage med min kollega.

Kl. 14:39

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Så er det fru Lisbeth Bech-Nielsen.

Kl. 14:39

Lisbeth Bech-Nielsen (SF):

Tak. Jeg anerkender til gengæld, at ministeren har ret i, at det ikke hører hjemme her, men jeg tror måske, at forvirringen opstår, fordi det jo rent faktisk godt kan bruges til hvidvask og til andre formål, f.eks. terrorfinansiering eller andet. Så selv om det skal reguleres på hr. Morten Dahlins ressortområde som kirkeminister, vil erhvervsministeren så anerkende, at der kan være et hvidvaskproblem, fordi der ikke er den her grænse for donationer, hvis vi lige hæver os op over

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Ministeren.

Kl. 14:39

Erhvervsministeren (Morten Bødskov):

Jeg er fuldstændig enig med SF's spørger fru Lisbeth Bech-Nielsen. Det her er et problem, det er der ingen som helst tvivl om. Det er også derfor, at myndigheder har skærpet fokus på området. Som jeg også sagde til forslagsstillerens kollega under debatten i Folketingssalen, har politi, efterretningstjeneste og andre myndigheder jo selvfølgelig et syn på det her område. Så det handler jo mere om efterforskningsdelen af sagen, hvis der bliver begået kriminalitet, så jeg føler mig ret overbevist om – ikke mindst med den debat, der har været om de her moskeers rolle i det danske samfund – at der er meget fokus på dem. Jeg er helt enig i, at der er og sagtens kan være problemer, men det hører så hjemme hos de myndigheder, som kigger på det, og det er jo bl.a. politi og efterretningstjeneste.

Kl. 14:40

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Spørgeren.

Kl. 14:40

Lisbeth Bech-Nielsen (SF):

Så kan der også være en anden problematik, som ikke handler om decideret ulovligheder, men om man synes moralsk og politisk, at der må komme udenlandske penge ind i danske religiøse samfund, anerkendte eller ej. Det er jeg personligt meget kritisk over for, ligesom jeg og de fleste andre også er meget kritiske over for, at udenlandske penge heller ikke hører hjemme i dansk politik. Der har Liberal Alliance så et andet standpunkt, end de fleste af os andre har. Men jeg synes egentlig, at det er lidt den samme diskussion. Det handler om, hvad det er for en samfundsudvikling, vi i Danmark vil have.

Kl. 14:41

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Ministeren.

Kl. 14:41

Erhvervsministeren (Morten Bødskov):

Jamen det er jeg helt enig i. Med de ting, der sker i verden omkring os lige i øjeblikket, er der god grund til at have den her diskussion – det er jeg helt enig i. Det gælder jo også her bidraget til eksempelvis de mere ekstreme dele er vores religiøse miljøer i Danmark. Har man lyttet lidt til, hvad kollegaen i By-, Land- og Kirkeministeriet har sagt, så er det jo bl.a. det, som står centralt i hans argumentation for at stramme op på lovgivningen. Så det er regeringen fuldkommen opmærksom på.

Kl. 14:42

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Fru Betina Kastbjerg.

Kl. 14:42

Betina Kastbjerg (DD):

Tak for det. Jeg må jo medgive min kollega hr. Carl Andersen herne-
de, at da vi var til forhandlinger hos kirkeministeren, havde jeg på skrift et ønske, som vi gerne ville have inkluderet i den kommende lov om trossamfund, og nu læser jeg lige op:

Vi ser gerne, at det klart fremgår, at det maksimale kontantbeløb, som trossamfund lovligt kan modtage, er 15.000 kr., svarende til grænsen for, hvad erhvervsdrivende fra den 1. marts 2024 lovligt må modtage kontant.

Så får jeg svaret: Kan ikke imødekommes. Lovgivning om kontantforbuddet og hvidvaskloven hører under Erhvervsministeriet.

Så nu føler vi jo nok lidt, at man bare bliver en kastebold mellem kirkeministeren og erhvervsministeren. Så hvorfor er det, at det her ikke kan inkluderes under hvidvaskloven?

Kl. 14:42

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Ministeren.

Kl. 14:43

Erhvervsministeren (Morten Bødskov):

Fordi det er en donation, og det har ikke noget med hvidvask gøre.

Kl. 14:43

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Spørgeren.

Kl. 14:43

Betina Kastbjerg (DD):

Så vil jeg gerne høre erhvervsministeren, om erhvervsministeren sammen med de øvrige ministre ønsker at tage initiativ til, at man sætter en stopper for de her donationer på 35.000, 37.000, 38.000 kr., som vi ved der bliver doneret til de her trossamfund. Vil man i fællesskab i regeringen – det kan være, det er kirkeministeren, erhvervsministeren og justitsministeren, som skal sætte sig sammen – tage hånd om det her problem?

Kl. 14:43

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Ministeren.

Kl. 14:43

Erhvervsministeren (Morten Bødskov):

Altså, hele begrundelsen for det lovforslag, som min kollega har sendt i høring, er behovet for et markant skærpet syn på det her. Og jeg føler mig ret overbevist om, at de myndigheder, der har med hvidvask at gøre, overvåger eksempelvis bankernes ansvar for transaktioner. De myndigheder, som efterforsker hvidvask, har endog et meget, meget skærpet tilsyn med det her. Så jeg mener helt bestemt, at man roligt kan regne med, at det ikke er årvågenhed på det her område, der mangler.

Kl. 14:44

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Vi siger tak til ministeren. Der er ikke yderligere korte bemærkninger. Vi går til ordførerrækken, og den første er hr. Kim Aas fra Socialdemokratiet. Velkommen.

Kl. 14:44

(Ordfører)

Kim Aas (S):

Tak for ordet, formand. I dag behandler vi beslutningsforslag B 105, og jeg vil gerne takke beslutningsforslagsstillerne for at have fokus på et meget vigtigt område. I Socialdemokratiet og regeringen er vi meget opmærksomme på, at der ikke sker misbrug af donationer og pengestrømme til trossamfund i Danmark. De penge, der gives til religiøse menigheder i Danmark, må aldrig kunne bruges til ulovlige formål. Vi kan selvsagt ikke acceptere, at man finansierer interesser, der ønsker at undergrave de demokratiske værdier i Danmark. Derfor bliver der allerede og vil fremadrettet blive slået hårdt ned på sådanne aktiviteter.

Men som ministeren netop har fremlagt, er udfordringen ved dette forslag, at det bygger på, at man er undtaget fra hvidvaskloven, og det er man ikke. Det er ikke tilfældet. Trossamfund er, som ministeren påpegede, omfattet af de samme regler som andre virksomheder og foreninger. Det gælder ved salg af ydelser og produkter, og her skal trossamfund overholde nøjagtig de samme regler og love som alle andre.

Ministeren påpegede også, at forslagsstillerne har en intention om at regulere økonomiske donationer. Men ved donationer er der tale om frivillige bidrag uden modydelse, og derfor omfattes de ikke af hvidvaskloven. I tilfælde, hvor der gives frivillige donationer til trossamfund, er kravet fastsat af By-, Land- og Kirkeministeriet. I dag er det sådan, at en donation på over 20.000 kr. fra en enkeltperson markeres som anonym, og ved selv samme beløb fra en virksomhed skal der opgives navn, adresse og oprindelsesland.

Dette område er et af de fokusområder, der er i det forslag til den reviderede trossamfundslov, som netop har været i høring. Det er et af de meget vigtige områder, vi kigger på. Et af tiltagene i den reviderede trossamfundslov er nemlig at stille større krav til udenlandske finansieringer og donationer til religiøse forkyndere og menigheder i Danmark. Socialdemokratiet ser derfor frem til, at den reviderede trossamfundslov bliver færdigbehandlet og vedtaget. Og skulle forslagsstillerne ønske yderligere stramninger på det område, vil Socialdemokratiet se positivt på de forhandlinger, der kommer i By-, Land- og Kirkeministeriet. Men som beslutningsforslag B 105 lige er i dag, kan vi i Socialdemokratiet selvfølgelig ikke støtte forslaget, da stramningerne ligger et andet sted og ikke i Erhvervsministeriet. Tak for ordet.

Kl. 14:46

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er en kort bemærkning til hr. Carl Andersen.

Kl. 14:46

Carl Andersen (LA):

Mange tak. Nu ved Socialdemokratiets ordfører også godt, at trossamfundsloven kun regulerer anerkendte trossamfund, og det er også det, som kirkeministeren gentagne gange siger, når vi i ordførerkredsen kommer med ønsker om dette og hint. Det, som vi ønsker i Liberal Alliance, er at sikre, at ingen trossamfund, anerkendte såvel som ikke anerkendte, kan modtage større pengebeløb kontant. Sådan nogle pengebeløb skal gives via f.eks. en bankoverførsel eller andre ting.

Vil Socialdemokratiets ordfører ikke bekræfte, at hvis man skal gøre noget for alle trossamfund og ikke kun de anerkendte trossamfund, skal vi ikke kun kigge over til By- Land- og Kirkeministeriet?

Kl. 14:47

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 14:47

Kim Aas (S):

Tak for spørgsmålet. Jeg vil gerne anerkende, at det er et af de områder, hvor vi jo flere gange har sagt at vi meget gerne kigge på, hvordan vi eventuelt kan gøre det i samarbejde med andre ministerier og ikke kun By-, Land- og Kirkeministeriet. Vi kan bare ikke gøre det i forbindelse med hvidvaskloven, der hører under Erhvervsministeriet. Men jeg ser frem til nogle forhandlinger, hvor vi måske kan samarbejde om at finde nogle løsninger på området.

Kl. 14:47

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Spørgeren.

Carl Andersen (LA):

Det er jo her, hvor vi bliver uenige, for Socialdemokratiets ordfører siger også, at det er donationer, og at erhvervsmæssig aktivitet er betaling for en modydelse, men vi har et svar fra Justitsministeriet, som siger, at f.eks. betalinger relateret til religiøse ydelser som f.eks. ceremonier – det er jo betaling for en modydelse – er undtaget fra det her kontantforbud, fordi det er en religiøs praksis og ikke i sig selv en erhvervsmæssig virksomhed. Så det er jo det, der bliver reguleret i den lovgivning, vi debatterer i dag.

Kl. 14:47

hvidvaskloven, og at vi må tage stilling til det her med anerkendte trossamfund i trossamfundsloven.

Kl. 14:50

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 14:48

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er lige en kort bemærkning til hr. Carl Andersen.

Kl. 14:50

Kim Aas (S):

Det er fuldstændig rigtigt, at der er nogle punkter, som vi er nødt til at få kigget mere på, og jeg vil gerne gentage, at vi fra Socialdemokratiets side gerne vil drøfte det nærmere, når vi nu får hørings-svarene og får kigget ned i, om der er mere, vi kan gøre på det her område.

Kl. 14:48

Carl Andersen (LA):

Mange tak til Venstres ordfører. Forslaget tager egentlig ikke stilling til, hvor store donationer man må give. For vores skyld må man overføre 200.000 kr. til, hvilket som helst samfund man vil, så længe det er via en bankoverførsel, det bliver indberettet til skattevæsenet og det bliver kontrolleret. Udfordringen består i, at du i dag kan give en donation på f.eks. 200.000 kr. kontant, uden at der skal stilles spørgsmål til noget som helst. Det er der, hvor vi synes at der er et smuthul, og det er jo noget, som vi altså godt kan regulere med dansk lovgivning. For det er ikke et forbud mod at oprette et trossamfund eller et benspænd for, at du kan tro på, hvad du vil. Men i det her Ting kan vi altså godt beslutte, hvordan man ønsker at ting skal finansieres.

Kl. 14:48

Vi har et kontantforbud i dag for erhvervsdrivende, og det burde være muligt at udvide det til trossamfund – anerkendte såvel som ikkeanerkendte – når det kommer til modtagelse af hvad som helst. Det behøver jo ikke at være donationer; det kan også være betalinger for f.eks. et bryllup.

Kl. 14:51

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Så siger vi tak til ordføreren. Der er ikke yderligere korte bemærkninger. Den næste er fru Louise Elholm fra Venstre. Velkommen.

Kl. 14:48

(Ordfører)

Louise Elholm (V):

Tak for ordet. Tak for beslutningsforslaget, som Liberal Alliance har fremsat i dag, i forhold til kontantforbuddet og hvidvaskloven. Jeg er sådan set fuldstændig enig i intentionen. Vi er jo på ingen måde interesseret i, at der kan forekomme store donationer, der kan påvirke folk i Danmark i en uheldig retning og modvirke den demokratisering, vi har i Danmark.

Så jeg forstår sagtens intentionen, men udfordringen er, at det ikke hører til i hvidvaskloven. Altså, trossamfund er allerede omfattet af hvidvaskloven, men donationer er i trossamfundsloven, og man vil have det reguleret. Jeg kan godt høre på hr. Carl Andersen, at han bliver ved med at spørge: Men hvad så med de ikkeanerkendte trossamfund? Og det er et paradoks i Danmark, kan man sige. Vi kan regulere det i forhold til anerkendte trossamfund, for det har vi regler for, og der sætter vi nogle krav til, hvad der skal til for at blive anerkendt. Men ifølge grundloven må du tro på, lige hvad du vil, og det betyder, at du sådan set har ret til at tro på, hvad du vil, og at du kan have dit eget lille trossamfund. Det kan vi som sådan ikke forhindre, for det står i grundloven, at det har du ret til. Men det betyder jo ikke, at vi bare skal lade alting stå til. Det er bare for at sige, at det er svært at regulere, fordi det er en grundlovssikret ret.

Det, som man så kan sige, er, at så kan man måske prøve at kigge på det på andre områder. Jeg vil måske anbefale, at man kiggede på retsområdet, hvor man kan regulere, hvordan vi håndterer sådan nogle ting som parallelsamfund og folk, hvis tro ikke er anerkendt. Så er det selvfølgelig også vigtigt, at når vi anerkender trossamfund, lever de op til nogle grundlæggende rettigheder. Det er jo derfor, at jeg er rigtig glad for, at kirkeministeren har sendt et nyt forslag i høring, og det er også færdig med at være i høring, omkring trossamfundsloven.

Vi skal hele tiden være opmærksomme på, at tingene foregår ordentligt og ikke fordækt. Vi er ikke interesseret i parallelsamfund i Danmark. Derfor forstår jeg til fulde intentionen, men vi kan ikke støtte forslaget, fordi vi mener, at det allerede er omfattet af

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 14:51

Louise Elholm (V):

Det er sådan i dag, at trossamfund er omfattet af hvidvaskloven. Så i det omfang, at der er betalinger på et marked, er det underlagt hvidvaskloven. Jeg forstår sagtens intentionen og forstår det, når der siges: Hvad så, hvis man så bare betaler penge til nogen? Altså, der er det jo, at vi har i reglerne i trossamfundsloven, der skal hindre det. Der skal være gennemsigtighed med, hvem det er, der giver pengene, når der er tale om over 20.000 kr. pr. dag. Det er jo noget af det, der umiddelbart også ser ud til at blive skærpet. Så det er der jo fokus på i forhold til de anerkendte trossamfund.

Modspørgsmålet vil sikkert være: Hvad så med dem, der ikke er anerkendte trossamfund? Problemet er, at vi jo ikke kender alle de ikkeanerkendte trossamfund, der er i Danmark. For folk kan godt oprette et trossamfund uden at orientere nogen om det. Nu er jeg medlem af folkekirken, så jeg vil ikke oprette et trossamfund, men du og jeg kunne jo bare oprette et trossamfund sammen uden at fortælle andre om det. Så havde vi et trossamfund. Det står folk frit for at lave et trossamfund. Man kan sige, at i forhold til overførsler bliver rigtig meget jo også fanget af bankernes overblik over forskellige overførsler og sådan noget. Der er der en del, der også bliver fanget.

Kl. 14:53

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Selv om ordføreren har været taler på talerstolen rigtig mange gange, er det stadig væk ikke tilladt at bruge direkte tiltale. (Louise Elholm (V): Undskyld). Det er okay.

Der er ikke flere korte bemærkninger. Den næste er fru Betina Kastbjerg fra Danmarksdemokraterne. Velkommen.

Kl. 14:53

(Ordfører)

Betina Kastbjerg (DD):

Tak. Først en stor tak til LA for at have fremsat forslaget om, at trossamfund skal underlægges hvidvaskloven. Det var jo noget, vi forsøgte at få med, da vi sad hos kirkeministeren og snakkede om en stramning af trossamfundsloven. Desværre fik vi det svar, at det hørte under Erhvervsministeriet. Nu hører vi så noget andet, så vi må jo gå tilbage i tænkeboksen, i forhold til hvad vi gør ved det.

Som det bliver nævnt i beslutningsforslaget, har de seneste års afsløringer om Imam Ali Moskeen tydeligt vist, at der eksisterer problematiske forbindelser mellem visse trossamfund og udenlandske regimer. Vi har set, hvordan denne moské har modtaget betydelige kontante donationer fra anonyme donorer, samtidig med at den har bånd til det iranske præstestyre.

I dag er anerkendte trossamfund undtaget fra kontantforbuddet i hvidvaskloven, fordi de ikke anses for at have et erhvervsmæssigt formål. Men når vi ser eksempler på så store og uigennemsigtige kontante transaktioner, hvorfor skal trossamfund så stå uden for de regler, der gælder for resten af samfundet? Vi ønsker ligesom Liberal Alliance større gennemsigtighed om, hvem der finansierer religiøse institutioner i Danmark.

Det her handler ikke om at mistænkeliggøre alle trossamfund. Tværtimod. De fleste trossamfund i Danmark arbejder loyalt og værdifuldt for deres medlemmer og for samfundet som helhed. Men vi kan ikke ignorere, at der findes aktører, der udnytter religion til formål, der strider imod danske værdier og demokratiske principper, og det kan vi naturligvis ikke acceptere i Danmarksdemokraterne. Så vi støtter selvfølgelig forslaget.

Kl. 14:54

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger. Vi går videre til næste ordfører, og det er fru Lisbeth Bech-Nielsen fra SF. Velkommen.

Kl. 14:55

(Ordfører)

Lisbeth Bech-Nielsen (SF):

I SF støtter vi intentionen med beslutningsforslaget. Men jeg synes, at debatten i dag giver anledning til en række opklarende spørgsmål. Og jeg er helt enig med hr. Carl Andersen i, at det må være regeringens opgave at finde ud af, hvor det her spørgsmål hører hjemme, altså om det er hos justitsministeren, om det er hos erhvervsministeren, eller om det er hos kirkeministeren. Det vigtigste er jo, at det bliver håndteret.

I SF synes vi faktisk, at vi burde gå længere, for som jeg også sagde i min kommentar til erhvervsministeren, synes jeg ikke, at udenlandske penge overhovedet hører hjemme i hverken trossamfund eller i politik, og derfor synes jeg, at det er den samme problematik, som da vi diskuterede, om der skulle være et forbud imod udenlandske donationer til danske politikere eller partier. Som fru Betina Kastbjerg var inde på med sine eksempler, skal vi i Danmark selv præge udviklingen, om det er inden for trossamfund eller inden for politik, og derfor skal vi ikke acceptere, at hverken udenlandske regimer eller enkeltpersoner prøve at påvirke en bestemt retning med donationer. Så vi støtter intentionen.

Vi må finde ud af, hvor det reelt hører hjemme. Da jeg læste beslutningsforslaget, tænkte jeg også, at det hørte hjemme i trossamfundsloven, fordi der netop er tale om donationer, men så opstår problemet netop, at hvis kirkeministeren så har sendt det videre. Det ved jeg ikke, jeg har ikke været med til de forhandlinger, som både hr. Carl Andersen og fru Betina Kastbjerg omtaler.

Så vi støtter intentionen i beslutningsforslaget, vi må lige finde ud af, hvordan vi håndterer det her spørgsmål. Vi vil gerne sikre, at der bliver den samme grænse, som også kommer til at træde i effekt for erhvervslivet på 15.000 kr., men egentlig kunne vi også godt tænke os, at det simpelt hen ikke er lovligt med udenlandske donationer til danske trossamfund. Jeg skulle hilse og sige fra Enhedslisten, at de er enige med SF i det synspunkt.

Kl. 14:57

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er en bemærkning fra hr. Carl Andersen.

Kl. 14:57

Carl Andersen (LA):

Jeg vil bare kort sige tak for støtten til intentionerne i forslaget. Jeg ser frem til det videre arbejde for at se, hvordan vi kommer derhen. Så vil jeg til sidst også sige, at det jo ikke udelukkende er donationer; det er generelle betalinger til de her trossamfund. For som vi har i et svar fra Justitsministeriet, er f.eks. betalinger for ydelser relateret til religiøse praksisser, f.eks. ceremonier, undtaget fra kontantreglen i dag. Jeg tror, du køber en ydelse, som jeg også ville betegne som erhvervsmæssig. Der er nogle undtagelser, og så kan de forskellige ministre, der hedder om Morten, pege på hinanden, men nu må vi finde ud af, hvor den ender henne.

Kl. 14:58

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 14:58

Lisbeth Bech-Nielsen (SF):

Hvis jeg forstår hr. Carl Andersen korrekt, er jeg enig i, at det er ligeegyldigt, om det er en donation, eller om det er en betaling for en ydelse. Man kan sige, at nogle gange kan folk jo også være så kreative, at de ting kan overlappende. Jeg synes, der burde være en harmonisering, som man sagde. Uanset om det er et trossamfund, eller om det er en virksomhed, må kontantgrænsen være den samme, så der ligesom er den ensartethed i det. Så er det så bare min egen bemærkning også, at vi egentlig synes, at man skulle gå længere og sige, at der ikke skal være udenlandske penge i danske trossamfund, anerkendte og ikkeanerkendte.

Kl. 14:58

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er ikke yderligere bemærkninger. Den næste er fru Charlotte Bagge Hansen fra Moderaterne.

Kl. 14:59

(Ordfører)

Charlotte Bagge Hansen (M):

Tak for det, formand. Forslagsstilleren, hr. Carl Andersen, ønsker mere gennemsigtighed i donationer til trossamfund, så kontanter ikke misbruges til ulovlige formål. Det er en dagsorden, vi i Moderaterne bakker fuldt op om. Vi må aldrig acceptere, at økonomiske transaktioner, også gennem moskéer eller andre religiøse institutioner, misbruges til terrorfinansiering eller til at fremme fremmede regimers interesser i Danmark. Det skal vi slå hårdt ned på.

Intentionen i forslaget er altså god. Men der er en grundlæggende misforståelse af den nuværende lovgivning. For det første er trossamfund allerede omfattet af hvidvaskningslovens kontantforbud, hvis de udfører erhvervsmæssige aktiviteter. Der er ingen særregler, og der heller ikke nogen smuthuller. For det andet handler forslaget reelt om donationer, men donationer reguleres *ikke* af hvidvaskningsloven, fordi en donation ikke er en handel. Den reguleres, som flere af mine kollegaer tidligere har sagt, af trossamfundsloven.

Her har vi jo allerede regler, der kræver, at anerkendte trossamfund indberetter deres årsregnskab, det samlede donationsbeløb og donationer over 20.000 kr. Regeringen, herunder By-, Land- og Kirkeministeriet, er i gang med at skabe reglerne for økonomiske indberetninger og finansiering af trossamfund.

Det nye lovforslag stiller bl.a. krav til gennemsigtighed om udenlandsk finansiering af religiøse forkyndere i Danmark. Og selvfølgelig, hvis der er behov for yderligere stramninger, er vi da åbne for den diskussion, for der skal ikke herske nogen tvivl om, at vi er enige om formålet med det her forslag. Men det skal så ske i den rette lovgivning, og lige i forhold til donationer er det ikke i hvidvaskningsloven. På den baggrund kan vi ikke støtte forslaget. Tak for ordet.

Kl. 15:01

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Der er en kort bemærkning til hr. Carl Andersen.

Kl. 15:01

Carl Andersen (LA):

Tak for begrundelsen fra Moderaternes ordfører. Moderaternes ordfører siger, at der ikke er nogen smuthuller i den nuværende lovgivning, men når man spørger Justitsministeriet, siger de jo, at f.eks. betalinger for ydelser relateret til religiøs praksis, f.eks. ceremonier, er undtaget fra kontantforbuddet. Det er jo en betaling for en ydelse i et trossamfund, og fordi det er en religiøs praksis, er det ikke omfattet. Så der er jo noget, som man burde kunne stramme op på i den lovgivning, som vi behandler netop nu.

Kl. 15:02

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 15:02

Charlotte Bagge Hansen (M):

Jeg betragter det egentlig mere som en kommentar, men jeg er jo fuldstændig enig i hensigten. Det her handler jo om, at vi skal have vandtætte skodder i forhold til både donationer og hvidvaskningsloven. Vi skal have fundet ud af, hvordan vi håndterer det bedst muligt og mest smidigt, så vi får lukket for det. Så jeg anerkender fuldstændig intentionen bag forslagsstillernes forslag.

Kl. 15:02

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er ingen yderligere bemærkninger. Så er det fru Helle Bonnesen fra Det Konservative Folkeparti. Velkommen.

Kl. 15:03

(Ordfører)

Helle Bonnesen (KF):

Først og fremmest tak til Liberal Alliance for det her forslag om, at trossamfund skal underlægges kontantforbuddet i hvidvaskloven, og det betyder jo reelt en ensretning for kontanthåndtering.

I bemærkningerne til forslaget gennemgås den her sag om betydelige kontante donationer fra anonyme donorer til Imam Ali-moskéen. Det er i sig selv umiddelbart en opsigtsvækkende og alvorlig sag, som er udtryk for en udvikling, som vi på ingen måde kan støtte. I dag er trossamfund undtaget fra kontantforbuddet i hvidvaskloven, og det kan give en lav transparens, hvad angår donationer til de her trossamfund. Det er ærgerligt, for det tjener jo ikke nogen som helst, for som udgangspunkt er ønsket, at alle trossamfund skal være transparente. Men det er faktisk ikke alene på grund alene på grund historierne om moskéen, at Det Konservative Folkeparti støtter intentionen i det her forslag. Det er ud fra det faktum, at al hvidvaskning skal modarbejdes, og et væsentligt element ved

forslaget her er, at vi hermed garanterer ensartet lave grænser for kontanthåndtering. Dermed står aktørerne lige, og det vil modarbejde hvidvask. Det er der god fornuft i.

Nu har der været rigtig meget diskussion om ressortområder her i dag, og jeg synes jo, det er ærgerligt for debatten, at sagen er blevet flyttet så meget frem og tilbage mellem ministre. Det havde været klædeligt for sagen og bedre for Liberal Alliance, hvis den fra ministeriel side fra starten var blevet placeret det korrekte sted. Men det ændrer ikke på det væsentlige faktum at vi i hvert fald støtter intentionen i forslaget, og så må vi finde ud af, hvilket ressortområde det skal ligge under. Vi deler i hvert fald som sagt fuldstændig intentionen.

Det er dog væsentligt for mig her til sidst at påpege, at der jo er hele den her gode gamle klassiske danske tradition med kirkebøsser. Nu kender jeg ikke de andre trossamfund godt nok til at vide, om man også har synagoge-bøsser, eller hvad man nu kan have i andre sammenhænge, men der er jo det her med, at man jo godt kan have ti troende personer, der går ind i en trossamfundsbygning, og hver lægger så 10.000 kr. sådan et sted, og så kan det være svært at håndhæve. Men det skal ikke ændre på det faktum, at vi rigtig gerne vil hvidvaske til livs, og at vi skal modarbejde det. Derfor siger vi tak for forslaget.

Kl. 15:05

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak. Der er en bemærkning til hr. Carl Andersen.

Kl. 15:05

Carl Andersen (LA):

Jeg vil bare sige tak for opbakningen til intentionen, og så vil vi arbejde videre med, hvilken lovgivning det mest optimalt implementeres i.

Så er det også fuldstændig rigtigt, at det er vigtigt, at man i den lovgivning, der bliver udarbejdet, ikke kommer til at ramme det, der hedder kollekt, altså at man laver små indsamlinger i kirkebøsser. Men det vurderer vi heller ikke bliver tilfældet her, fordi det er meget få, som kommer til at komme over de beløb på de små indbetalinger, som der er der. Det kan selvfølgelig være svært at håndhæve, og sådan er det med al lovgivning. Man kan omgå ting, hvis man virkelig vil, men det skal jo ikke afholde os fra at prøve at gøre det rigtige herinde fra.

Kl. 15:06

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 15:06

Helle Bonnesen (KF):

Jeg er helt enig. Vi må aldrig nogen slinde tage den lille mulighed for kollekt fra folk, men det er et ret stort og alvorligt problem. Lad os tænke i ressort og lad os få det ordnet og tak for at fremsætte forslaget.

Kl. 15:06

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Så er den næste hr. Peter Kofod fra Dansk Folkeparti.

Kl. 15:06

(Ordfører)

Peter Kofod (DF):

Tak for det. Jeg kan starte med at sige, at Dansk Folkeparti støtter det her beslutningsforslag. Vi synes, det er et rigtig godt forslag, men lad mig lige starte et andet sted. For hvorfor er det egentlig nødvendigt, at vi skal diskutere et forslag som det her?

Det er, fordi vi har haft en gigantisk indvandring fra Mellemøsten og Nordafrika af uintegrerbare muslimer, som har tænkt sig at undergrave det danske samfund i stedet for loyalt at bakke op om det. På trods af at man er kommet hertil og har påberåbt sig, at man er flygtet og har rett til asyl, har man misbrugt den rettighed og den åbenhed og den gæstfrihed til at forsøge at undergrave det danske samfund. Det er undergravende virksomhed, der stadig sker den dag i dag. Det er fuldstændig kendt. Der er lavet et utal af dokumentarer. Der er skrevet vel efterhånden tusindvis hvis ikke titusindvis af avisartikler om det her spørgsmål. Det er jo også fuldstændig kendt i Folketingssalen. Vi diskuterer det om ikke hver uge så i hvert fald næsten hver uge, at indvandringens kedelige konsekvenser sætter sig på Danmark, uanset om det handler om hvidvask igennem såkaldte kulturforeninger, som i virkeligheden er islamistisk klubber, mange af dem, der handler om at nedbryde Danmark, ødelægge vores land, knuse vores kultur, undertrykke danskerne, smadre Vesten.

Vi løser ikke de her ting med forslag som f.eks. det her, desværre. Det er et godt forslag, og jeg vil gerne anerkende Liberal Alliance for, at man er i gang med at finde svar. Det her er ikke det fulde svar. Det kan måske være et lille skridt på en meget lang vej, men hvis man spørger os i Dansk Folkeparti, er det helt afgørende, at vi får sendt nogle af de mennesker hjem, som åbenlyst ikke har formået at tage imod den helt enorme gave, som det er at få lov til at være en del af det danske samfund. Det er det, der skal til for at løse de her problemer, og desværre kommer det her folketing ikke til at gøre det.

Men jeg håber, at danskerne efter et folketingsvalg vil se på det her med friske øjne. For det her er en kamp, som vi er nødt til at kæmpe, ikke for os selv, men for de danskere, der kommer efter os. For hvis vi synes, at vi har mærket de hårde konsekvenser af bagsiden af islamisk indvandring, så kan vi godt tro om igen. Så kan vi godt tænke på, hvad det er for en hverdag, der venter vores børn og børnebørn eller længere ude i fremtiden.

Man behøver ikke engang tage de lange briller på og tænke årtier ude i fremtiden. Man kan bare kigge på nogle af de nabolande, hvor det for alvor er gået galt: i Belgien, i Holland, store dele af Vesttyskland, Sverige, gamle Sverige, som er ved at kollapse fuldstændig, fordi man i misforstået politisk korrekthed ikke har turdet tale om problemer, der er fuldstændig åbenlyse, hvis man går ned ad en hvilken som helst svensk gade og har øjne i hovedet.

Det er tragisk, at vi i de her år er vidner til en hel civilisations kollaps. Men det sker for åbne øjne, og det sker dagligt. Det er enormt trist, og den udvikling må vi have stoppet. Tak for ordet, formand.

Kl. 15:10

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er en kort bemærkning til hr. Carl Andersen.

Kl. 15:10

Carl Andersen (LA):

Tak til Dansk Folkeparti for en god tale og for opbakning til forslaget. Jeg vil da også gerne medgive, at det her ikke er løsningen på alle de problemer, der er, men det er, som ordføreren så fint siger, et skridt på vejen dertil. Ethvert forslag, som kan gøre hverdagen lidt mere trøst for en islamist, er et godt forslag, så derfor er vi glade for opbakningen dertil.

Så vil jeg egentlig også spørge ordføreren, om det ikke også er utroligt, at meget af den lovgivning, vi laver herinde, f.eks. hele trossamfundsloven, jo er kommet på baggrund af, at der er 10-20 primært islamiske trossamfund, som er irriterende. Og alle de forslag, vi fremsætter, handler jo netop om at regulere dem, og så ender vi også med at ramme alle mulige fædelige trossamfund derude med en masse bureaukrati. Er det ikke en trøst udvikling?

Kl. 15:11

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 15:11

Peter Kofod (DF):

Jo, det er en trøst udvikling, og det sker hele tiden. Det er jo ikke kun på det her område. Jeg kan huske, at vi også har diskuteret friskoler enormt meget. Jeg har aldrig oplevet, at der skulle være problemer med, at idrætsfriskoler, som har idræt som sådan bærende element, skulle forsøge at undergrave det danske samfund, eller at Luthersk Missions friskoler skulle forsøge at undergrave det danske samfund, eller at den lokale privatskole skulle forsøge at undergrave det danske samfund. Men hvad angår de der islamiske friskoler, ja, selvfølgelig er der nogle af dem, der forsøger at undergrave Vesten. Vi ser det med moskéer, vi ser det med kulturforeninger, og vi ser det alle mulige steder.

Hver gang vi laver lovgivning, gør vi noget, der kommer til – desværre – at ramme alle i stedet for at tale om dem, det handler om. Det handler om, at vi i Vesten er trætte; vi er trætte af islamister, og vi er trætte af de medløbere i de kredse, som holder med islamisterne, eller som giver dem medløb, giver dem husly eller giver dem mulighed for at kunne fortsætte deres undergravende virksomhed. Dem er vi nødt til at sige fra over for.

Kl. 15:12

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Der er ikke yderligere korte bemærkninger. Vi siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Katrine Robsøe fra Radikale Venstre.

Kl. 15:12

(Ordfører)

Katrine Robsøe (RV):

Tak for det. Det er rigtig tit, jeg synes, det er fedt at opleve, når man står her i Folketingssalen, at man bliver meget klogere på et lovforslag eller et beslutningsforslag, efterhånden som debatten skrider frem. Jeg må ærligt indrømme, at i dag er jeg nok næsten blevet lidt mere forvirret undervejs i debatten om det her beslutningsforslag, for jeg er simpelt hen i tvivl om, præcis hvor den her regulering ville skulle finde sted og hvordan og hvorledes.

Det virker, som om der er meget stor uenighed mellem forslagsstillerne og regeringen om, hvorvidt det er placeret i Justitsministeriet eller i By-, Land- og Kirkeministeriet eller her hos erhvervsministeren. Jeg synes personligt, det ville være rigtig godt, hvis regeringen fik klargjort, hvor det lå henne, så vi rent faktisk kunne tage diskussionen om, hvordan vi mest hensigtsmæssigt samlet sørger for at regulere det her område. Jeg har ikke været med til de forhandlinger, som hr. Carl Andersen og fru Betina Kastbjerg refererer til, og jeg har heller ikke set svaret på det spørgsmål, der blev refereret til tidligere i debatten. Derfor må jeg i al respekt sige, at det også er lidt svært at forholde sig til, præcis hvordan og hvorledes det her har været kastebold mellem forskellige ministre og ministerier.

Vi ser egentlig som udgangspunkt åbent og positivt på forslaget og forstår intentionen med det, men jeg må også være ærlig og sige, at efter den her debat har jeg også lige brug for at få helt styr på, hvad der er op og ned, og hvor de forskellige ting er placeret. Tak for ordet.

Kl. 15:14

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Der kom en bemærkning fra hr. Carl Andersen.

Carl Andersen (LA):

Jeg vil blot give Radikales ordfører ret: Det har været noget af en kastebold. Vi løftede den egentlig der, hvor vi troede den skulle være, og så er den blevet kastet over i Erhvervsministeriet, hvorfor vi fremsatte forslaget, og nu bliver den så kastet tilbage igen. Det glæder vi os til at blive lidt klogere på.

Men forslaget går i al sin enkelhed ud på, at hvis du er et trossamfund, skal du ikke kunne modtage 15.000 kr. kontant, uanset om det er en donation, køb af en ceremoni eller en kommerciel ydelse. Så så uanset hvor den er henne, er vi glade for, at Radikale Venstre er enige i den intention trods alt, som jeg hører det.

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Ordføreren.

Katrine Robsøe (RV):

Tak for det. Jeg vil dog sige, at jeg også personligt selv har tænkt over det samme som ordføreren fra Konservative, nemlig i forhold til de her kirkedonationer. Nu kan jeg nemlig godt finde på at tage i kirke på en søndag, en gang imellem i hvert fald, og kan jo så se de indsamlinger, der er der. Derfor skal man jo finde nogle veje frem i det her på en fornuftig måde, og når den bliver kastet så meget frem og tilbage, gør det det i hvert fald ikke nemmere samlet set at skulle foretage en afvejning af, hvordan vi i fællesskab får det her rammet fornuftigt ind.

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Den næste er fru Karin Liltorp fra Alternativet.

(Ordfører)

Karin Liltorp (ALT):

Tak til Liberal Alliance for at fremsætte det her forslag. Når vi taler om religionsfrihed i Danmark, skal det ikke være fuld frihed til at modtage skjulte midler fra udenlandske regimer, der ikke deler vores demokratiske værdier, og der er bestemt ikke meget pænt at sige om det iranske præstestyre, der styrer Iran med frygt og undertrykkelse, et styre, der holder sine landsmænd i ultrakort snor, og hvor henrettelser af alle, der ytrer deres modstand, er hverdag.

Deres forsøg på at påvirke verden uden for landets egne grænser er desværre også meget velkendt. Regimet har gennem årene brugt sin efterretningstjeneste og revolutionsgarden til at infiltrere religiøse institutioner og sprede sin ideologi via økonomisk støtte til moskéer og skoler. I Tyskland har myndighederne bl.a. afsløret et netværk finansieret af Iran, der arbejder målrettet med at radikalisere unge muslimer. Og nu er det altså også veldokumenteret, at de har et netværk i Danmark gennem Imam Ali Moskéen i København. Moskéen har modtaget finansiering fra Iran, og dens vedtægter har ovenikøbet forpligtet den til at være loyal over for Irans øverste leder. Det synes jeg er meget bekymrende.

Vi skal ikke tillade, at udenlandske kræfter med totalitære dagsordener får mulighed for at sprede ekstremisme gennem økonomiske kanaler i vores samfund. Vi skal i Danmark ikke acceptere, at trossamfund bliver redskaber for udenlandsk magt, der modarbejder vores demokratiske principper. Derfor er vi i Alternativet meget positive over for tiltag, der øger gennemsigtighed og forhindrer udenlandsk indblanding.

Samtidig må vi selvfølgelig sikre, at reguleringen er præcis og ikke skaber utilsigtede konsekvenser for helt legitime livssyn og trossamfund og deres rettigheder. Lokale kirker og menigheder, der

Kl. 15:14

indsamler penge til velgørende arbejde, skal ikke sidestilles med mistænkelige aktører.

Nu er der opstået lidt tvivl her om, hvor lovgivningen hører til, men en eventuel ny lovgivning skal være målrettet dem, der reelt har problematiske forbindelser, og ikke de livssyn og trossamfund, der udfører vigtigt socialt arbejde i deres lokalsamfund. For at sikre en præcis og retfærdig implementering kunne man forestille sig en målrettet lovgivning mod udenlandsk finansiering af ekstremisme, altså fuld gennemsigtighed i finansiering af trossamfund med forbindelser til udenlandske regeringer.

I Alternativet anerkender vi behovet for at stoppe Irans skjulte indflydelse og for at forhindre ekstremisme i at få fodfæste i Danmark. Vi støtter derfor en skærpet regulering af kontante donationer, men det skal gerne gøres på en måde, der er præcis og retfærdig og ikke skader religionsfriheden. Som udgangspunkt støtter Alternativet beslutningsforslaget, og så må vi se, hvor den aktuelle lovgivning hører til henne.

Kl. 15:14

Kl. 15:14

Kl. 15:18

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er en kort bemærkning til hr. Carl Andersen.

Kl. 15:18

Carl Andersen (LA):

Igen vil jeg sige tusind tak for støtten til intentionerne i forslaget og for fra Alternativets side at sætte nogle ord på religion og på finansieringen heraf og for ønsket om øget gennemsigtighed. Det er noget, som vi i Liberal Alliance også vil gå positivt ind til sådan en debat omkring. Så det var bare en kommentar herfra.

Kl. 15:19

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 15:19

Karin Liltorp (ALT):

Tak. Nu var det nok mest en kommentar, men det lød, som om der er et fælles ønske om at få gjort op med den her meget uhensigtsmæssige finansiering.

Kl. 15:19

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Vi siger tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Carl Andersen fra Liberal Alliance. Velkommen.

Kl. 15:19

(Ordfører for forslagsstillerne)

Carl Andersen (LA):

Mange tak, og tak for en god debat, som desværre druknede lidt i en snak om proces og ressortministerier og i spørgsmålet om, hvem der står for hvad. For når alt er kogt ind til benet, er forslaget egentlig ret simpelt: Hvis man er et trossamfund, skal man ikke kunne modtage 15.000 kr. kontant, uanset hvad formålet er med den kontante overførsel. Grunden til, at vi gerne have den grænse – de 15.000 kr. kender vi i forvejen fra kontantforbuddet – er primært, at vi ønsker en større gennemsigtighed. Vi ønsker at reducere sandsynligheden for hvidvask, og vi ønsker at sørge for, at der er en større klarhed omkring, hvem der finansierer vores trossamfund. Det gør vi bare bedst ved, at større transaktioner kommer igennem f.eks. vores finansielle system eller igennem skattesystemet, fordi der så er nogle kontrolmekanismer, som tjekker, hvor de er fra, og hvor de ender henne.

Tænk engang, at vi i Danmark i dag stiller lovlydige erhvervsdrivende ringere end trossamfund, f.eks. moskéer, som helt åbenlyst modarbejder vores frie vestlige samfund. Det er nemlig desværre

tilfældet, når det kommer til modtagelse af større private og kontante bidrag, fordi det ifølge Justitsministeriet er muligt at købe en ydelse som f.eks. en ceremoni, uden at det er underlagt kontantforbuddet. Vi har set eksempler på, at Imam Ali Moskeen, som har direkte forbindelser til det iranske præstestyre, og hvis dattermoskéer i landene omkring os lukkes ned på stribe, gentagne gange har modtaget større kontante bidrag på bl.a. 38.000 kr.

Jeg har spurgt kirkeministeren om det i en forhandling, og ved hjælp af Justitsministeriet blev det oplyst, at trossamfunds aktiviteter i udgangspunkt ikke er erhvervsmæssige, og derfor er de ikke underlagt den lovgivning, som vi behandler i dag. Det mener vi jo er uhensigtsmæssigt, for når det kommer til trossamfund, har vi et generelt ønske om større gennemsigtighed, i forhold til hvem der understøtter den religiøse indoktrinering, som vi ved finder sted mange steder. Derfor skal vi bruge alle de værktøjer, som vi har til rådighed, for at dæmme op for samfundsundergravende aktiviteter i regi af bl.a. trossamfund. For man skal være mere end almindelig naiv, hvis man ikke erkender, at Imam Ali Moskeen på Vibevej nok snarere er en femtekolonnevirksomhed, der gemmer sig bag betegnelsen trossamfund, end et sted, hvor mennesker fredeligt tilbyder deres skaber.

I forbindelse med dette beslutningsforslag er jeg også blevet kontaktet af en dommer, som kunne berette, at vedkommende alene det seneste år har haft tre sager relateret til hvidvask og kriminalitet, hvor pengene primært er kommet igennem kontante overførsler i islamiske trossamfund. Derfor blev der udtrykt et stort ønske om, at der politisk er fokus på netop det her, og det bekræfter os også i proportionaliteten af det her indgreb.

Vi ønsker nemlig, at alle trossamfund skal underlægges et kontantforbud, således at deres aktiviteter generelt omfattes af det, så de ikke kan modtage over 15.000 kr. kontant. Vi skal sige fra og modarbejde, at nogle udnytter vores grundlovssikrede religionsfrihed, som vi i Liberal Alliance om nogen står vagt om, til at underminere den selv samme frihed. Derfor ønsker vi at stramme op i forhold til modtagelsen af de her kontante donationer, så der er en vished om, at midlerne ikke stammer fra samfundsundergravende aktiviteter.

Vi takker for en god dialog og en god debat, og vi vil nu komme tilbage i arbejdstøjet og finde ud af, præcis hvilket ressortministerium det her hører under, og hvilke lovgivningsmæssige tiltag vi kan tage i brug for at imødekomme det, som jeg har noteret mig der har været stor opbakning til, nemlig intentionen om at stramme op omkring modtagelse af kontante donationer og andre bidrag til religiøse trossamfund i Danmark, hvad end de er anerkendte eller ikke er anerkendte. Så tusind tak for en god debat.

Kl. 15:23

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er en kort bemærkning til fru Betina Kastbjerg.

Kl. 15:23

Betina Kastbjerg (DD):

Tak for det. Jeg har lige siddet og læst lidt op på hvidvaskloven, og i § 3 står der, at ved hvidvask forstås, hvis man uberettiget modtager eller skaffer sig eller andre del i økonomisk udbytte eller milder, der er opnået ved en strafbar lovovertrædelse.

Så hvordan tænker ordføreren at man vil tjekke op på det, når f.eks. Imam Ali Moskeen modtager 37.000 kr. i kontanter? Hvordan tjekker man, at det ikke er opnået ved en lovovertrædelse?

Kl. 15:23

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 15:23

Carl Andersen (LA):

Det er jo et rigtig godt spørgsmål. Det, vi i hvert fald kan konstatere, er, at det vil være lettere at tjekke op på, hvis de 37.000 kr. var kommet igennem f.eks. en finansiell virksomhed, fordi de har mange flere værktøjer til at kunne tjekke op på det.

Jeg har spurgt kirkeministeren om, hvilke værktøjer de har til at tjekke det, og det svar, jeg har fået, var ikke særlig opløftende. For de kan blot spørge om, hvilket beløb de har modtaget, og de har ikke nødvendigvis flere oplysninger. Så det er derfor, det er nødvendigt, at vi får strammet op her, og ikke kun blandt de anerkendte trossamfund, men også blandt alle de andre trossamfund i Danmark, så vi også kan ramme f.eks. Grimhøjmoskéen i Aarhus, som vi også om nogen har mange problemer med.

Kl. 15:24

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er ikke yderligere bemærkninger.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse i dette, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

4) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 111:

Forslag til folketingsbeslutning om at indføre nationale bindende retningslinjer for alkoholbehandlingstilbud og godkendelsen af disse.

Af Katrine Daugaard (LA) m.fl.

(Fremsættelse 06.02.2025).

Kl. 15:24

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren for forslagsstillerne, fru Katrine Daugaard, ønsker at give en begrundelse for forslaget. Velkommen.

Kl. 15:25

Begrundelse

(Ordfører for forslagsstillerne)

Katrine Daugaard (LA):

Tak for det. I Danmark er andelen af mennesker, som er i behandling for et alkoholmisbrug, stigende. Man regner med, at omkring 800.000 danskere drikker for meget. I 2022 modtog 24.800 danskere en offentligt finansieret behandling for deres misbrug, hvilket er en stigning på 23 pct. sammenlignet med 2017. Vi kan ikke med sikkerhed sige, hvad udviklingen skyldes, men én ting er sikkert, altså at det stiller højere krav til både de kvalitets- og prismæssige rammer for alkoholbehandlingen.

I Liberal Alliance arbejder vi for en stærkere, smidigere og friere praksis for alkoholbehandlingen på socialområdet, og det starter med, at vi sætter mennesket i centrum og lader pengene følge borgeren. Kvalitet og gennemsigtighed bør sætte barren for, hvordan vi tilgår politik og praksis på området, og derfor ønsker Liberal Alliance at gennemføre tiltag på socialområdet, som styrker Danmarks behandlingstilbud til personer med et alkoholmisbrug.

I dag stilles der kun begrænsede krav til indhold og effekt af alkoholbehandlingstilbud, hvilket ellers ikke er normen for andre tilbud på socialområdet. F.eks. skal en privat udbyder af alkoholbehandling blot have en samarbejdsaftale med én kommune, hvorefter den kan tage imod borgere fra hele landet, alt imens bopælskommunen stadig skal betale for behandlingen uden at vide, hvad regningen dækker, og om borgeren får en kompetent behandling for pengene.

Udgifterne på området stiger og stiger altså, og kommunerne har en meget dårlig chance for at vide, hvad de reelt betaler for, og om det har den fornødne kvalitet, og det er derfor, at vi støtter det her forslag i dag. Jeg ser frem til en god debat, og jeg håber, at I støtter forslaget.

Kl. 15:26

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Forhandlingen er hermed åbnet, og den første, der får ordet, er indenrigs- og sundhedsministeren. Velkommen.

Kl. 15:27

Forhandling

Indenrigs- og sundhedsministeren (Sophie Løhde):

Tak for det, formand. Alkoholmisbrug er forbundet med øget risiko for en lang række sygdomme og for ulykker, vold og selvmord, og ud over konsekvenserne for det enkelte menneske af et alkoholmisbrug påvirker misbruget også de pårørende i en helt ekstremt høj grad, hvor selvfølgelig særlig børn er særligt sårbare. Derfor er der mange gode grunde til, at vi i Danmark skal have et ordentligt behandlingstilbud til dem, som ønsker at komme ud af deres alkoholmisbrug, og vi skal hjælpe flest muligt til det. Så vidt deler regeringen forslagsstillernes ambitioner.

I dag er alkoholbehandling et kommunalt ansvar. Efter sundhedsloven er kommunerne forpligtet til at tilbyde vederlagsfri alkoholbehandling – de må altså ikke tage penge for det – og det skal de gøre, senest 14 dage efter en borger har henvendt sig. Så har borgerne også i dag inden for gældende lovgivning og inden for visse rammer ret til at kunne få anonym behandling og ret til frit valg af behandlingssted. Kommunerne behøver ikke selv at have deres eget behandlingssted i kommunen, de kan vælge at indgå aftale om at levere alkoholbehandling via en anden kommune, en region eller et privat behandlingssted og på den måde sikre, at deres borgere får den behandling, som de har ret til.

En række kommuner, heriblandt Københavns Kommune, har henvendt sig til mig, i forhold til at der efter deres opfattelse også er knyttet nogle udfordringer til gældende lovgivning. Det gælder i relation til de styringsmæssige udfordringer, og der er også blevet peget på udfordringer, med hensyn til hvordan vi kan sikre behandlingskvaliteten i tilbuddene – opmærksomhedspunkter, som jeg også kan læse forslagsstillerne har refereret til i sine bemærkninger. Lad mig derfor også sige helt klart, at hvad der måtte være af styrings- og kvalitetsmæssige udfordringer, er det selvfølgelig nogle, vi skal tage dybt alvorligt. Det skal vi, ikke mindst, som jeg nævnte i indledningen, fordi vi skal sørge for, at vi skal have ordentlige behandlingstilbud til dem, som ønsker at komme ud af deres alkoholmisbrug, og vi skal i øvrigt hjælpe flest muligt til at komme det.

De overvejelser og input, jeg har modtaget, ikke bare fra Københavns Kommune, men også fra en række andre, indgår derfor også i det igangværende kulegravningsarbejde på det her område i regi af Sundhedsstyrelsen. Og med kulegravningsarbejde tænker jeg her på det arbejde, som vi blandt den brede kreds af folketingspartier med aftalen om finansloven for 2023 blev enige om i fællesskab at afsætte 3 mio. kr. til i 2024. Kulegravningen er lagt i hænderne på Sundhedsstyrelsen, som indledte arbejdet med først at mødes med en bred kreds af forskellige aktører, og for så yderligere og

også at kvalificere arbejdet har Sundhedsstyrelsen nedsat en bredt sammensat følgegruppe, hvor der bl.a. sidder Alkohol & Samfund, Rådet for Socialt Udsatte samt relevante læge- og sygeplejefaglige selskaber. Det samme gør Center for Rusmiddelforskning ved Aarhus Universitet og Statens Institut for Folkesundhed ved Syddansk Universitet. Og de behandlingsansvarlige og behandlingsstederne, både de offentlige, de private, men i øvrigt også de selvejende, er også repræsenteret. Det er de igennem henholdsvis Kommunernes Landsforening, Danske Regioner, Dansk Erhverv, Selveje Danmark samt Blå Kors og Fonden Novavi og Ringgården. I følgegruppen sidder også Socialstyrelsen og Styrelsen for Patientsikkerhed, som begge fører tilsyn med behandlingsstederne.

Så det er altså en, må man sige, solidt sammensat følgegruppe, som nu også har igangsat et stort arbejde med at få kulegravet det her område. Jeg ved, de har afholdt en række møder i Sundhedsstyrelsens følgegruppe, hvor de bl.a. også har drøftet en ekstern undersøgelse som led i kulegravningen, hvor formålet med den eksterne undersøgelse er at afdække bl.a. behandlingskvaliteten og styringsmulighederne i den eksisterende alkoholbehandling. De forventes at afholde et tredje og formentlig sidste møde her medio eller ultimo marts, hvorefter Sundhedsstyrelsen vil færdiggøre sit arbejde med kulegravningen, som jeg forventer at modtage inden sommerferien.

Før kulegravningen er færdiggjort, mener jeg ikke, at det giver mening, at vi begynder at tage stilling til forlods, om vi skal foretage den ene, den anden eller den tredje eller den fjerde ændring på det her område. Sagt på en anden måde: Der var ingen grund til, at vi bevilgede 3 mio. kr. til at gå i gang med et stort og omfattende arbejde med at lave den her kulegravning, hvis det var, at vi i øvrigt ikke også var interesseret i at få dens bidrag til, hvordan vi kan styrke kvaliteten på det her område, hvordan vi kan adressere nogle af de styringsmæssige udfordringer, som kommunerne har påpeget og så fremdeles. Derudover synes jeg også, at vi, når vi fra Folketingets side, herunder Liberal Alliance, der er forslagsstiller her i dag, selv har været med til også at aftale den her kulegravning, også skylder de mange folk, vi har involveret i det her arbejde, og som har brugt, og som fortsat bruger deres tid og kræfter i Sundhedsstyrelsens følgegruppe, at vi så også venter på nu at modtage deres arbejde til så også at kunne kvalificere den politiske diskussion og drøftelse af, hvad det så er for nogen initiativer og skridt, som der er behov for vi tager på det her område.

Vigtigst af alt er det, at de mennesker, der er havnet i et alkoholmisbrug, deres pårørende, også fortjener, at vores beslutninger her i Folketinget omkring behandling, bliver taget på det bedst mulige grundlag, og derfor afviser regeringen det her beslutningsforslag, fordi vi synes, at det er mest ordentligt, at vi nu også beslutter at afvente det arbejde, vi i fællesskab har sat i værk, og som kommer her inden sommerferien, inden vi forlods begynder at drage forskellige konklusioner. Jeg er udmærket opmærksom på, at der er en række udfordringer på det her område, som der er behov for vi politisk adresserer, men vi bør simpelt hen også i respekt, som jeg sagde, og i ordentlighed over for alle de mange mennesker, vi har involveret, afvente modtagelsen af det arbejde, inden vi begynder at fremsætte forslag i Folketingssalen, hvor vi lige 1, 2, 3 og hurtigt kan komme med nogle løsninger, uden at der er gennemført det fornødne faglige arbejde bag. Men regeringen kan ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 15:33

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ministeren. Der er et par korte bemærkninger, først til fru Katrine Daugaard.

Kl. 15:33

Kl. 15:36

Katrine Daugaard (LA):

Det er jo ikke, fordi man ikke støtter, at der er nedsat en følgegruppe. Problemet er jo, at det tager så hulens lang tid, hvor helt almindelige danskere med alkoholproblemer ikke får hjælp. I mit første år herinde behandlede vi et beslutningsforslag, kan jeg huske, fra Konservative om behandlingsgaranti. Det blev stemt ned af samme grund, som vi lige har hørt ministeren anføre. Der har været adskillige tiltag, som kunne have hjulpet rigtig mange mennesker i løbet af de her år, hvor vi venter og venter på, at den her gruppe kommer med nogle anbefalinger, som kan blive til konkret lovgivning.

Det her er et meget enkelt forslag, som egentlig er sidestillet med det, vi kender fra stofmisbrugsområdet. Er det ikke en forholdsvis lille ting, som kunne gøre noget rigtig godt for dem, der har de her udfordringer hver eneste dag og kæmper med dem?

Kl. 15:34

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Ministeren.

Kl. 15:34

Indenrigs- og sundhedsministeren (Sophie Løhde):

Jeg tror, det er Liberal Alliance, der har et eller andet slogan med, at det ikke er penge, der mangler, og så kan jeg ikke huske slutningen på det. Det skal jeg da lige love for er rigtigt, når man siger: Lad os bare knalde 3 mio. kr. af her. Vi er ligeglade med at afvente, hvad der kommer ud af den brede kulegravning med en masse forskellige aktører, og hvad de i øvrigt kommer frem til.

Så er det i øvrigt ikke rigtigt, ordfører, at vi nu har siddet og ventet i årevis. Med finanslovsaftalen, som Liberal Alliance med åbne øjne også selv var en del af, aftalte vi, at pengene blev afsat i 2024. Nu skriver vi så marts 2025, og de er ved at færdiggøre arbejdet nu her, og jeg forventer at modtage det inden sommerferien. Betyder det, at jeg så ikke også en gang imellem er utålmodig i politik? Nej, det forekommer ofte. Der er mange ting, man godt ville have gik hurtigere her i Folketingssalen og andre steder.

Men jeg synes simpelt hen ikke, det er ordentligt at begynde bare at drage alle mulige konklusioner, når man også selv har sagt, at man gerne vil være med til at prioritere og bruge 3 mio. kr. af skatteborgernes penge på faktisk at få lavet et ordentligt og seriøst og grundigt stykke arbejde på det her område, hvor jeg også gerne vil huske at anerkende bl.a. Dansk Folkeparti for at have været med til at rejse det her og sætte det på dagsordenen i forbindelse med finanslovsforhandlingerne.

Kl. 15:35

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Spørgeren.

Kl. 15:35

Katrine Daugaard (LA):

Det er ikke, fordi vi ikke gerne vil afvente at høre, hvad de kommer med af gode ting. Men der er jo nogle ting, som giver sig selv, f.eks. at der skal være kvalitetsstandarde på det her område. Det giver sig selv; det har vi på alle andre områder på socialområdet. Det giver da også sig selv, at det selvfølgelig er Socialstyrelsen, der skal godkende og føre tilsyn med de her ting, ligesom de i øvrigt gør på resten af socialområdet. Og så kan vi da ikke have, at gud og hvermand kan lave et firma og fakturere kommuner blot ved at have en aftale med en enkelt kommune. Det skal da være kvalitetsstandarde, der sætter standarden for det.

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Ministeren.

Kl. 15:36

Indenrigs- og sundhedsministeren (Sophie Løhde):

Nu er det ikke socialområdets bestemmelser, vi er inde over; det er sundhedslovens bestemmelser.

Det giver jo ikke mening, at man siger, at det ikke er, fordi Liberal Alliance ikke vil afvente, samtidig med at Liberal Alliance så kommer og siger, at her har de lige tre-fire-fem ting, de bare lige synes, vi skal gøre alligevel, uagtet at vi ikke har modtaget arbejdet fra arbejdsgruppen for kulegravningen med en bredt sammensat gruppe af folk, der sidder og arbejder med det her seriøst.

Jeg ser frem til, at vi skal drøfte det politisk, for jeg synes, at kvaliteten i alkoholbehandlingen er en ekstremt vigtig dagsorden. Jeg synes, det er afgørende, når man eksempelvis modtager anonym alkoholbehandling, hvilket for nogle kan være afgørende for, at man overhovedet tør og vil komme i behandling, at vi så også på en anden måde sikrer, at kommunerne kan følge op på, om de så får den kvalitet for skatteborgernes penge, som de betaler eksempelvis nogle private behandlingssteder for.

Kl. 15:37

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Så er det hr. Peter Kofod.

Kl. 15:37

Peter Kofod (DF):

Tak for det, tak for talen og også tak til sundhedsministeren for at bemærke, at det var et meget vigtigt punkt for os i de finanslovsforhandlinger, der så mandede ud i en aftale, som vi var med ombord i. Nu skal man ikke tage æren for noget i politik, for vi er jo alle sammen med i den her aftale, men jeg ved godt, hvis blok det stod på, da vi lavede de her forhandlinger. Det var meget, meget vigtigt for os, at vi fik gjort noget, og derfor afventer vi selvfølgelig også den kulegravning, vi selv har været med til at sætte i gang. Vi håber, den kommer op med nogle gode idéer til, hvor vi virkelig kan sætte ind.

Jeg vil spørge sundhedsministeren om noget. Det er i forhold til, at det er lang tid at vente. Jeg ved godt, at pengene var afsat i 2024. Nu er vi 3 måneder inde i 2025, og ministeren afventer, at der kommer noget til ministeren. Jeg regner med, at det også vil blive delt med den aftalekreds, der står bag finansloven, og at vi så kommer til at diskutere disse ting i den kreds, og så er vi så ovre i sommeren 2025. Hvis vi så skal til at gøre noget lovgivningsmæssigt, er vi jo næsten ude af 2025, før det kan blive fremsat og eventuelt vedtaget. Det er meget lang tid at vente. Kan vi gøre noget for at speede det op, eller er der noget, hvor ministeren tænker, at det her kan vi behandle hurtigt i den kommende samling?

Kl. 15:38

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Tak. Ministeren.

Kl. 15:38

Indenrigs- og sundhedsministeren (Sophie Løhde):

Jeg vil gerne igen anerkende Dansk Folkeparti for at være med til at sætte det her på dagsordenen, så ros for det, for jeg synes, det er et rigtig, rigtig vigtigt område. Jeg ved det, fordi jeg også selv deltog i de forhandlinger, hvor Dansk Folkeparti var optaget af det her.

Jeg er også selv ofte indrettet på den måde, at jeg synes, tingene godt kunne gå lidt hurtigere i politik, men pengene blev jo endnu engang afsat for 2024. Nu er vi så 3 måneder inde i 2025, og det er

ikke helt unormalt, at når vi sætter et så omfattende stykke arbejde i gang med Sundhedsstyrelsen for bordenden, så tager det også et års tid at blive færdige. Det tror jeg faktisk også vi havde en ret ærlig forventningsafstemning med hinanden om, dengang vi besluttede at gøre det her til en del af finanslovsaftalen.

Sundhedsstyrelsens oprindelige forventning var så, at der var behov for færre møder, end der siden hen har vist sig at være behov, også i regi af følgegruppen. De er nået frem til, at de har behov for nogle yderligere møder i forhold til at færdiggøre deres arbejde, og den seneste melding, jeg har fået, er, at det sidste møde i følgegruppen afholdes den 17. marts. Herefter vil Sundhedsstyrelsen færdiggøre deres arbejde, som jeg forventer at vi kan modtage inden sommerferien.

Kl. 15:39

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Spørgeren.

Kl. 15:39

Peter Kofod (DF):

Jeg vil bare for en god ordens skyld spørge i forhold til det her, for den her valgperiode strækker sig jo maksimalt halvandet år endnu, og så skal der være afholdt folketingsvalg. En af de bekymringer, vi kan have, er, at man kommer til at tabe den her sag. Altså forstået på den måde, at gruppen kommer til at aflevere noget, som måske er rigtig godt – det håber vi da på – og så kommer der et valg, og så er hovedet et andet sted hos rigtig mange af dem, der måske har hjertet på rette sted og virkelig har ønsket at drible det her i mål, og så taber vi det. Det ville være enormt ærgerligt.

Det er selvfølgelig lidt en gratis omgang at bede ministeren om at bekræfte, at man efter et valg – uanset om Venstre er i regering eller – i hvert fald vil huske på den her vigtige sag og være med til at få den hele vejen i mål. Også hvis man ikke har nået det, inden der har været afholdt folketingsvalg.

Kl. 15:40

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Ministeren.

Kl. 15:40

Indenrigs- og sundhedsministeren (Sophie Løhde):

Jeg vil gerne takke Dansk Folkepartis ordfører for at være bekymret for, om jeg nu ikke er sundhedsminister længere om 2 år. Jeg vil ikke sige, at det er en bekymring, jeg også deler, og dermed om der kunne komme en anden, der ikke var lige så optaget af den her dagsorden. Nu skal jeg nok lade være – spøg til side i forhold til det her.

Jeg vil gerne bekræfte, at jeg – uanset hvad der sker efter næste folketingsvalg – personligt er optaget af den her dagsorden, i forhold til hvad vi kan gøre for at få sat fokus på at få en ordentlig kvalitet i alkoholbehandlingen og dermed jo også sikre, at de skatteborgerpenge, vi bruger på at folk skal have adgang til alkoholbehandling af en god kvalitet, bliver brugt på den bedst mulige måde.

Det er en vigtig dagsorden, og som sagt forventer jeg, at vi modtager det arbejde inden sommerferien. Der har vi jo så også det politiske grundlag for at kunne gå i gang, og så starter det nye folketingsår som bekendt i oktober måned, hvor et nyt folketingsår så også rent lovgivningsmæssigt træder i kraft.

Kl. 15:41

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ministeren. Der er ikke yderligere spørgsmål. Det vil sige, at vi går til ordførerrækken, og den første er fru Maria Durhuus fra Socialdemokratiet.

(Ordfører)

Maria Durhuus (S):

Tak. I dag står vi og skal behandle et forslag, der gerne skulle ændre rammerne for alkoholbehandling i Danmark. Intentionerne bag er gode, fordi ingen ønsker et ugenomsigtigt eller ineffektivt system. Der er bare en afgørende forskel på at gøre noget og at gøre det rigtige, og det her forslag kommer på det forkerte tidspunkt.

Vi har en kulegravning i gang for netop at finde ud af, hvordan vi bedst styrker alkoholbehandlingen. Alligevel bliver vi nu af Liberal Alliance bedt om at vedtage regler for noget, vi overhovedet ikke kender fakta for. Det er ikke rettidigt omhu; det er forhastet, og det er potentielt skadeligt.

Lad os nu være ærlige: Ved at vedtage et forslag som dette svarer det til at bygge et hus uden en plantegning. Den kulegravning, der er sat i gang, skal give os præcis det overblik, vi mangler, en grundig analyse af, hvad der fungerer, og hvad der skal forbedres. Men i stedet for at vente på konklusionerne, foreslår Liberal Alliance nu at indføre bindende nationale retningslinjer uden at vide, om de overhovedet vil gøre nogen gavn.

Men imens vi hører den evige argumentation om afskaffelse af bureaukrati og styring af udgifterne i kommunerne, imens det, der i høj grad påvirker de kommunale budgetter, er den anonyme alkoholbehandling, fremgår det ikke af forslaget, om det er den, Liberal Alliance vil afskaffe. Skal vi virkelig fastlåse systemet på baggrund af gætverk og manglende indsigt i et område, der fortjener mere end et B-forslag?

Bag ethvert liv styret af alkohol, er der et menneske, en familie, en søster, en bror eller en bedste ven. Det her handler om mere end styring; det handler om overlevelse, og de reelle konsekvenser bliver overset, for forslaget rummer også finansieringsændringer, og det er en begrænsning af selvlederprincippet på krisecentre og herberger.

Det handler altså også om de kvinder, der er på flugt fra vold, stalking eller andet, der truer deres liv, og om mennesker, der ikke har et sted at sove og af en eller anden grund har akut brug for en herbergsplads. Hvem bliver taberne, hvis vi ændrer finansieringen uden en ordentlig konsekvensanalyse? Hvem risikerer at falde gennem systemets sprækker? Og hvem skal dø, mens de så venter på, at der er tid hos en sagsbehandler i næste uge, der kan visitere en voldsramt kvinde til et herberg eller et krisecenter? Og vil det ikke netop give endnu mere af det bureaukrati, som Liberal Alliance hævder at de vil skære ned på, altså at vi skal bruge endnu flere penge til administration, visitation og sagsbehandling, frem for at bruge pengene på at hjælpe nogle af vores mest udsatte borgere? Vi skylder borgerne mere end forhastede beslutninger.

Vi skylder dem løsninger til dem, der har brug for at komme ud af alkoholens greb, løsninger, der rent faktisk virker, uden at det sker på bekostning af en anden gruppe, hvor udsathed på liv og legeme er en virkelig stor risiko. At skabe en stærk og gennemsigtig alkoholbehandling kræver omtanke og ikke bare handling for handlingens skyld. Hvis vi vedtager det her forslag nu, risikerer vi at gøre mere skade end gavn.

Derfor er vores besked klar: Vent på kulegravningens resultater, og lad os træffe beslutninger på et oplyst grundlag i stedet for at famle i blinde. Af den grund kan Socialdemokratiet ikke støtte forslaget. Tak for ordet.

Kl. 15:45

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er en kort bemærkning. Fru Katrine Daugaard.

Kl. 15:45

Kl. 15:48

Katrine Daugaard (LA):

»Det forkerte tidspunkt« – det har vi jo hørt på i årevis nu. Hver gang et parti kommer med et beslutningsforslag, der omhandler det her område, er det det forkerte tidspunkt.

Jeg ved ikke, om ordføreren har læst det alkoholudspil, som Liberal Alliance kom med for et års tid siden – et udspil, der blev rost af Alkohol & Samfund, Dansk Erhverv, TUBA, LOS og afsindig mange behandlingssteder, og et udspil, vi selvfølgelig har lavet med udgangspunkt i at have undersøgt det her område ganske nøje. Så det her kommer jo ikke ud af ingenting. Det kommer faktisk gennem, at vi har sat os meget grundigt ind i området. Og det er en lille del af det udspil, vi tager med her i dag – netop det her med at få sikret nogle kvalitetsstandarder, ligesom vi kender det fra stofbehandlingsområdet, og ligesom vi kender det på hele socialområdet, som er det område, hvor man fører tilsyn med de her alkoholbehandlingssteder. Er ordføreren ikke enig i, at det her ligesom er minimum at få sat i gang hurtigst muligt?

Kl. 15:46

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Ordføreren.

Maria Durhuus (S):

Der er ikke nogen, der er større fortalere for kvalitetsstandarder, end jeg er. Jeg er fortalere for kvalitetsstandarder, hvis det giver borgeren og brugeren retten til den højeste kvalitet, den nyeste kvalitet og den nyeste viden inden for området. Der er ikke rigtig lavet nogen kulegravning af det her område i rigtig, rigtig mange år.

Jeg har ikke læst Liberal Alliances alkoholudspil. Det, jeg er optaget af, er, at vi for en gangs skyld får lavet nogle nationale kvalitetsstandarder med fokus på kvalitet for borgeren – altså den drikke – og ikke med fokus på, om Liberal Alliance kan bryste sig af, at der bliver én mindre sagsbehandler eller én mindre bureaukrat derude, fordi vi flytter belastningen over til en anden. Det, jeg er optaget af, er, at vi får sektorerne til arbejde sammen, sådan er de 60 pct., der dør, inden 10 år efter de er havnet i en hospitalsseng til afslusning på hospitalet første gang, kan komme trygt videre. Når jeg kan se en kvalitetsstandard, der gør, at de kan komme trygt videre i kommunen og ikke skal vente i 14 dage og køres rundt i manegen, vil jeg synes, det er rigtig vigtigt, at vi får det vedtaget. Men vi har brug for en kulegravning, for der er ikke sket noget på det her område i over 20 år. Så at vente bare lige en anelse længere, sker der ikke noget ved.

Kl. 15:47

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Tak. Spørgeren.

Kl. 15:47

Katrine Daugaard (LA):

Men ordføreren siger jo selv, at ordføreren er interesseret i kvalitetsstandarder, og det er det, vi foreslår. Det er sådan set det, vi foreslår. Så bliver der snakket om økonomi og bureaukrati og alt mulig andet og folk, der dør. Hvor dyrt tror ordføreren det er at lade stå til i årevis med folk, der ikke får en ordentlig behandling, og med kommunernes penge, der fosser ud af kommunekasserne, fordi de ikke aner, hvad det er, de betaler for, og alle mulige tilbud bare sender dem regninger? Vi har jo kæmpe problemer med det her. Jeg kan slet ikke forstå, at ordføreren har så skødesløs en holdning til det, som det, der kommer ud fra ordføreren her.

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Ordføreren.

Kl. 15:48

Maria Durhuus (S):

Jeg vil på alle måder frabede mig en holdning fra Liberal Alliances ordfører om, at jeg er skødesløs på det her område. Det vil jeg simpelt hen ikke acceptere fra den her talerstol! Og så vil jeg sige til Liberal Alliances ordfører: Lad Liberal Alliance beholde fokusset på, at mennesker kan gøres op i penge, så beholder jeg fokusset på, at de her mennesker, vi taler om i forbindelse med det her beslutningsforslag, har ret til den allerbedste omsorg, den allerbedste pleje, og de allerbedste indsatser for at komme ud af deres misbrug.

Kl. 15:49

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er ikke yderligere korte bemærkninger. Vi går videre til den næste. Det er fru Louise Elholm fra Venstre.

Kl. 15:49

(Ordfører)

Louise Elholm (V):

Tak for det, og tak for ordet. Jeg er ikke sundhedsordfører. Normalt ville det være vores sundhedsordfører, som stod på talerstolen, men da sundhedsordføreren ikke har mulighed for at være her, har jeg lovet at tage talen på vores ordførers vegne.

I Venstre anerkender vi det som et alvorligt problem, hvis borgere ramt af alkoholisme ikke kan modtage god kvalitetsbehandling på de danske alkoholbehandlingstilbud. Alkoholisme er nemlig noget af det værste, man kan blive ramt af, både fysisk, psykisk og socialt. Derfor deler Venstre forslagsstillerne intention om at sikre behandling af høj kvalitet til udsatte borgere, der har alkohol som en lænke om benet. Andet vil være uretfærdigt og urimeligt.

I forbindelse med aftalen om finansloven 2023 var stillerne bl.a. med til at vedtage en kulegravning af den offentligt finansierede alkoholbehandling. Det er vigtigt, at vi kender kvaliteten og eventuelle udfordringer i den behandling, vi tilbyder nogle af samfundets allermest udsatte borgere. Sundhedsstyrelsens kulegravning af alkoholbehandlingen mener jeg, nok ligesom forslagsstillerne, er helt nødvendig. Det har også været vigtigt, at alle vedrørte parter har været repræsenteret. Derfor er en følgegruppe bestående af repræsentanter fra patientforeninger, forskningsinstitutter og andre lignende organisationer blevet nedsat. For det er netop vigtigt, at vi også medtager perspektiverne fra de personer, der er direkte involveret i alkoholbehandlingen. Følgegruppen har allerede afholdt møder i april og oktober 2024 og afholder sit sidste planlagte møde på mandag, hvor Sundhedsstyrelsen kan færdiggøre kulegravningen.

Jeg ser frem til resultaterne fra kulegravningen, og vi vil gerne være med i en diskussion af, hvordan vi kan forholde os til de resultater. Det er dog vigtigt for os i Venstre, at vi handler på et oplyst grundlag. Vi skal passe på, at vi i vores iver efter handling og ønske om at hjælpe de mest udsatte ikke forhaster beslutninger. Jeg vil ikke afvise, at der kan være et behov for at lave ændringer i forbindelse med de danske alkoholbehandlingstilbud, men den beslutning skal træffes på baggrund af viden. Derfor kan Venstre ikke støtte op om forslaget. Tak for ordet.

Kl. 15:51

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak for det. Der er en kort bemærkning til fru Katrine Daugaard.

Katrine Daugaard (LA):

Jeg er bare glad for, at ordføreren deler intentionerne, og så vil jeg egentlig bare høre ordføreren, om ordføreren er enig i, at en godkendelse af de her tilbud selvfølgelig ikke skal bindes op på, hvor god man er til at lave sit lobbyarbejde, sit salgsarbejde, altså sådan som det er i dag, at hvis du har bare én aftale med én kommune, så kan du agere i alle kommuner, men at det selvfølgelig skal være en styrelse eller et tilsyn som f.eks. socialtilsynet, som godkender, om et tilbud har den rette kvalitet eller ej.

Kl. 15:51

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 15:52

Louise Elholm (V):

Nu skal jeg indrømme, at jeg ikke sidder i Sundhedsudvalget. Jeg sidder cirka i hvert tredje udvalg i Folketinget, men Sundhedsudvalget er ikke iblandt dem.

Men umiddelbart vil jeg sige, at det er noget af det, jeg forventer bliver kulegravet – hvordan man præcis skal gribe de her ting an. Som jeg kan forstå, er der sat 3 mio. kr. af til den her kulegravning, og som jeg lige læste op, har de sidste møde på mandag. Så derfor synes jeg, det er rigtig god stil lige at lytte til, hvad de kommer med af anbefalinger, før vi lægger os fast på løsningerne.

Kl. 15:52

Kl. 15:52

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Der er ingen korte bemærkninger. Vi siger tak til ordføreren, og vi går videre til den næste. Det er hr. Dennis Flydtkjær fra Danmarksdemokraterne.

Kl. 15:52

(Ordfører)

Dennis Flydtkjær (DD):

Som allerede nævnt handler forslaget jo om, at man ønsker at pålægge regeringen inden den 1. april 2025 at fremsætte de nødvendige lovforslag og foretage de nødvendige administrative ændringer, der sikrer, at vi indfører nationale bindende retningslinjer for alkoholbehandlingstilbud og godkendelse af disse. Herunder ønsker forslagsstillerne også, at alle alkoholbehandlingstilbud skal godkendes og håndteres i socialtilsynet, og at kravet om samarbejdsregler for ikke-offentlige tilbud fjernes.

Jeg kan jo starte med at sige, at vi i Danmarksdemokraterne sådan set er enige i, at der er nogle ret store udfordringer på det her område. Der er flere, der får behandling. Udgifterne stiger ret voldsomt. Der er en stor mangel på gennemsigtighed i de tilbud, der er. Altså, man ved kort sagt ikke rigtig, hvad man får for pengene, og hvad effekten af det er, og det er jo klart, at det næsten burde være et åbenlyst krav, sådan at man faktisk kunne se, hvad man betaler for, og at man også kunne være sikker på, at der kunne være en effekt af det.

Jeg synes egentlig, at de siger det meget godt i det brev, som Skanderborg Kommune har formuleret til ministeren, hvor man siger – det er også fremgået af debatten – at private udbydere ifølge sundhedslovens § 141 kan tilbyde vederlagsfri, anonym alkoholbehandling til borgere fra alle kommuner på hjemmekommunens regning, hvis blot de har indgået en aftale med én kommune. Man kunne altså forestille sig, at Holstebro Kommune laver en aftale med et behandlingstilbud. De er ikke forpligtet til selv at bruge dem, men fordi de har lavet en aftale med én kommune, kan resten af kommunerne blive pålagt at bruge det her uden at ane noget som helst om, hvad effekten er af det, og uden at have nogen påvirkning af, hvad prisen

for det er. Og det er jo ret åbenlyst, synes jeg, at det ikke er rimeligt, at man bliver pålagt det. Så vi sådan set enige i, at det er noget, man bør få lavet om, og at det er uhensigtsmæssigt.

Men jeg vil også sige, at når nu det her granskningsarbejde er i gang og det er lige på trapperne, så tror jeg også, det er godt, at man måske venter på at få dem med, for ud over at vi er fuldstændig enige i de ting, der er nævnt her i beslutningsforslaget, så er det også godt, at man kigger bredere på det.

Og når nu arbejdet står lige for døren, så synes jeg også, at det måske gav god mening, at man satsede på at få lavet en beretning på det her eller et eller andet for at prøve at få løftet det her videre, hvor vi så kan skrive ned, at vi bl.a. tager de her eksempler med videre, men også at vi samtidig venter på det granskningsarbejde, der er der, og så må vi tage prioriteringen af området samlet på det tidspunkt. For der er åbenlyst mange problemer på det her område, som kunne tåle et gennemsyn. Så det skal være ordene fra Danmarksdemokraterne.

Kl. 15:55

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak for det. Der er en kort bemærkning til fru Katrine Daugaard.

Kl. 15:55

Katrine Daugaard (LA):

Jeg vil bare sige tak for Danmarksdemokraternes meget fine gennemgang af jeres holdning til forslaget her. Jeg synes nogle gange, det er ærgerligt, at vi, når noget springer i øjnene, aldrig kan tage en rask beslutning her i Folketinget, men at tingene skal igennem følgegrupper så længe som muligt osv. For selvfølgelig skal der være kvalitetsstandarder på det her område, ligesom vi kender det på alle andre områder. Anerkender ordføreren, at det da må være et minimum, så kommunerne ved, hvad det er, de betaler for, som ordføreren selv er inde på?

Kl. 15:56

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 15:56

Dennis Flydtkjær (DD):

Tak for spørgsmålet. Ja, vi fuldt anerkender ud, at det er et af de problemer, der er. Altså, hvis man ikke aner, hvad man betaler for, og man ikke aner, hvad effekten af det er, så ved man jo heller ikke, om man hjælper borgerne på en rigtig måde. Vi synes grundlæggende, det er godt – og det tror jeg også at spørgeren synes – at man kan få anonym vederlagsfri alkoholbehandling, men man skal selvfølgelig vide, hvad effekten af det er. Der synes vi da, at det er helt oplagt, at man får ændret på det, og det vil vi også gerne selv tage med i de forhandlinger, som så kommer på den anden side af den granskning.

Men rent sagligt synes jeg også, det giver god mening, at når vi i fællesskab med den finanslov, som begge partier har været med i, har sat det her granskningsarbejde i gang, så venter vi også lige, til vi er på den anden side af det. For ud over at der er de her tiltag, som vi diskuterer nu, kunne der være andre ting, man kunne tage i samme omgang. Så vi er sådan set positive over for det, der står i beslutningsforslaget, men lad os tage det samlet, når nu vi har sat arbejdet i gang.

Kl. 15:56

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Spørgeren.

Katrine Daugaard (LA):

Jeg er helt sikkert enig i, at der skal gøres meget mere end det, der foreslås her. Det her var egentlig bare en lille ting, for det må ligesom være et minimum, at vi alle sammen kunne være enige om, at der selvfølgelig skulle være nogen kvalitetsstandarder. Så det er ikke, fordi det her er løsningen på det hele. Det er egentlig bare en lille nålestiksoperation, som måske kunne gøre området markant bedre ret hurtigt. Så det var egentlig bare en kommentar.

Kl. 15:56

vi kan finde penge til at styrke det her område, når vi kommer til forhandlingerne på den anden side af den her granskning, der bliver lavet.

Kl. 15:59

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 15:57

Dennis Flydtkjær (DD):

Det er jeg enig i, og jeg håber også, at ordføreren og forslagsstillerne har fået det ud af min tale om forslaget, at vi sådan set er enige i, at det her er nogle gode forslag, og at der er noget, der bør ændres. For selvfølgelig skal man have en form for effektmåling af de initiativer, man tager. Ellers hjælper vi jo ikke nogen. Så bruger vi en masse penge på at hjælpe nogle borgere uden at vide, om der overhovedet kommer noget ud af det, og det duer jo ikke. Så vi synes helt klart, at det her skal være en del af de forhandlinger og de løsningsforslag, som skal komme ud af det granskningsarbejde, som står for døren.

Kl. 15:57

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Der er en kort bemærkning til fru Maria Durhuus.

Kl. 15:57

Maria Durhuus (S):

Tak. Det er dejligt at høre, at der er så stor opbakning til, at der skal ændres noget på alkoholområdet. Nu hører jeg også ordføreren anerkende beslutningsforslaget og indholdet her, og derfor vil jeg gerne lige stille ordføreren et spørgsmål om økonomien og finansieringen. Der stiller forslagsstillerne jo et forslag i forhold til økonomien om, at vi går ind og ændrer det, sådan at man ikke bare kan være selvhenvender på et krisecenter, hvis man har brug for en plads, men at man skal visiteres i stedet for. Samtidig hører jeg jo ikke Liberal Alliance gå foran i debatten om takstlofter, så vi ligesom kan regulere udgifterne lidt og vide, hvad det er, vi kommer til at betale som maksimum. Hvor stiller ordføreren sig i forhold til en finansiering? Er det voldsramte kvinder, der ikke længere kan komme på krisecenter, eller skal vi ind at kigge på at regulere markedet med nogle takstlofter, så der bliver en transparens i forholdet mellem det offentlige og det private?

Kl. 15:58

Anden næstformand (Karina Adsøl):

Ordføreren.

Kl. 15:59

Dennis Flydtkjær (DD):

Jeg må ærligt indrømme, at jeg kun er stedfortræder på forslaget, og jeg fik det i hænde her kl. 13, for 3 timer siden, så jeg er ikke helt nede i dybden på alle de finansieringsområder, man kan tage fat i, men der er i hvert fald masser af steder, kan jeg se, hvor man kan finansiere en offentlig sektor. Der er sat en regeringsreserve af med ubrugte midler på 1,6 mia. kr. Man kunne måske tage lidt af det. Der er blevet ansat flere tusinde ekstra administrative medarbejdere i staten under en socialdemokratisk ledet regering. Det kunne måske godt være, man kunne fjerne nogle af dem, som beskæftiger sig med ren administration, og så bruge nogle flere penge på at hjælpe dem, der har problemer med et alkoholmisbrug. Så der er masser af steder,

Anden næstformand (Karina Adsøl):

Jeg ser ikke flere spørgsmål til spørgeren, så vi går videre. Tak til spørgeren og til ordføreren. Så skal vi til fru Kirsten Normann Andersen fra Socialistisk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 15:59

(Ordfører)

Kirsten Normann Andersen (SF):

Mange tak for det. Tak til Liberal Alliance for at genfremsætte, kan man vel godt tillade sig at sige, forslaget om et vigtigt, men også et meget komplekst emne, synes jeg. Alkoholmisbrug har gennem tiderne skabt store konflikter, sorg, skyld, skam i familier og hos den enkelte alkoholafhængige. En af konsekvenserne ved den her stigmatisering, der er omkring alkoholmisbrug er også, at det er svært på for den alkoholafhængige at søge hjælp til behandling.

Derfor vil jeg gerne starte med at understrege, at jeg synes, det stadig væk er rigtig vigtigt, at man har mulighed for anonym selvhenvisning, og det er et af flere vigtige tilbud på behandling. Jeg tror også, det er vigtigt at se nuanceret på behandlingstilbud. Vi ved eksempelvis, at blandingsmisbrug er et udbredt problem, og at visse psykiatriske lidelser kan være kombineret med stof- og alkoholmisbrug. Det er patientgrupper, som ofte falder ned mellem to stole, og hvor der er brug for særlige tilbud, og også en patientgruppe, som vi har brugt nogle ressourcer på netop at sikre den rigtige hjælp og støtte til på det seneste.

Samtidig er vi i SF enige om, at behandlingstilbud skal være seriøse. Det skal være kvalificerede og også til en rimelig pris. Vi har gennem de seneste år desværre set alt for mange eksempler på initiativrige virksomheder, som har spundet guld på offentlig vel-færd. Det er rent ud sagt utåleligt at være vidne til. Men værst af alt er det jo, at det desværre også sår tvivl om alle behandlingssteders troværdighed, når nogle ikke kan finde ud af at opføre sig ordentligt i branchen. Det genererer nye krav om standarder, tilsyn, kontrol og bureaukrati, fuldstændig sådan som Liberal Alliance også foreslår i det her forslag. Det synes jeg er virkelig ærgerligt.

Men det er også baggrunden for, at vi indgik aftale om finanslov for 2024 om undersøgelser om netop kvalitet og økonomistyring på området – en aftale, som Liberal Alliance i øvrigt selv er med i, en aftale, hvor vi har besluttet, at vi skal kulegrave området, og ja, vi venter stadig væk på det endelige resultat af den kulegravning.

Men så meget desto mere giver det jo heller ikke mening at træffe beslutning om en ny styring, før vi har mere viden om, hvad der faktisk allerede fungerer, hvad vi derfor også skal gøre mere af, så vi ikke risikerer at smide barnet ud med badevandet. SF kan derfor ikke støtte Liberal Alliances forslag, og jeg skulle hilse fra Enhedslisten og sige, at de heller ikke støtter forslaget.

Kl. 16:02

Anden næstformand (Karina Adsøl):

Tak til ordføreren. Der er en kort bemærkning til fru Katrine Daugaard, Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 16:02

Katrine Daugaard (LA):

Vi er jo i Liberal Alliance fuldstændig enige i, at man selvfølgelig skal kunne tilgå anonym behandling, og at selvhenvenderprincippet stadig væk skal bestå. Men så kom ordføreren ind på noget bureaukrati, i forbindelse med at ordføreren kom ind på den her følgegruppe, og der skal jeg bare lige være sikker på, at jeg har forstået det korrekt: Vil det sige, at hvis de forslag, den her følgegruppe kommer

med, øger bureaukratiet eller øger regelmængden, så kommer SF til at stemme nej?

Kl. 16:03

Kirsten Normann Andersen (SF):

Jeg tror, jeg sagde, at jeg synes, det er vigtigt, at vi får at vide, hvad der fungerer, og hvad der ikke fungerer. Og det er en god idé at kulegrave området. Det er vi med på. Det har vi også aftalt i forbindelse med en finanslov, og lad os så få set på, hvordan det kommer til at se ud. Jeg har svært ved at forestille mig, at der er nogle, der kommer tilbage og siger, at vi skal lave endnu flere standarder og endnu mere kontrol, men jeg kan også godt forstå, at kommunerne føler sig udfordret af, at der er virksomheder på markedet lige nu. Altså, tv-udsendelser både på den ene og den anden kanal, havde jeg nær sagt, flyder jo over med eksempler på virksomheder, som spinder guld på velfærd. Det er da utåleligt. Så selvfølgelig skal man finde en måde at styre det på. Men Liberal Alliances forslag er jo sådan set bare mere af det samme, som man faktisk prøver at fjerne på ældreområdet lige i øjeblikket, og så ovenikøbet uden at det er finansieret i øvrigt.

Kl. 16:04

Anden næstformand (Karina Adsøl):
Spørgeren.

Kl. 16:04

Katrine Daugaard (LA):

Men vil det så sige, at man også ønsker at fjerne kvalitetsstandarderne, som er på stofmisbrugsområdet? Er det SF's politik, at man også skal fjerne det, når nu man i hvert fald ikke vil have det på alkoholområdet? Og hvis SF er enige: Jeg hører, at man ønsker en vis sikring af en vis kvalitet i behandlingstilbuddene. Hvordan vil SF sikre det, uden at det øger bureaukratiet eller regelmængden?

Kl. 16:04

Anden næstformand (Karina Adsøl):
Ordføreren.

Kl. 16:04

Kirsten Normann Andersen (SF):

Lige nu står jeg her som sundhedsordfører, og jeg er optaget af, at det er det rigtige sundhedsfaglige tilbud, man giver til borgerne, og det forudsætter egentlig ikke nødvendigvis standarder. Det forudsætter, at man ser på den enkelte patient og ser, hvad den her patient har brug for. Det vil være vidt forskelligt, afhængigt af hvad det er for nogle konsekvenser, der er, af alkoholmisbrug og andet i øvrigt. Så derfor er det vigtigt for mig, at vi ser den enkelte patient. Jeg er superglad for, at vi har besluttet, at dobbeltdiagnosticerede eksempelvis skal samles i regionerne, sådan at man har sikkerhed for, at man får set på hele problemet på en gang og dermed også har muligheden for at behandle ved den samlede problemstilling.

Kl. 16:05

Anden næstformand (Karina Adsøl):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger, så vi går videre i ordførerrækken. Nu er det fru Nanna W. Gotfredsen fra Moderaterne. Værsgo.

Kl. 16:05

(Ordfører)

Nanna W. Gotfredsen (M):

Tak for ordet, formand. Jeg er sikker på, at beslutningsforslaget her kommer fra et godt og engageret sted og også et i hvert fald nogenlunde oplyst sted. Jeg har skimmet forslaget, der kom for noget tid siden – jeg vil helst ikke høres i det, men jeg har kigget på det – og jeg er ikke i tvivl om, at intentionerne er gode.

Gode intentioner, om så de er nok så gode, er bare aldrig nok. Afgørende er altid det faktiske udkomme, altså det, vi faktisk gør herindefra. Og ting tager tid. Gode ting har det med at tage sig lidt god tid, så selvfølgelig skal vi vente på Sundhedsstyrelsens arbejde, der, som jeg forstår det, kommer inden sommer. Det er i hvert fald forventningen. Når det er sagt, er jeg helt enig med ministeren i – og jeg oplever det sådan i SVM-regi – at kvalitet også her er en ekstremt vigtig dagsorden.

Jeg er nok ikke ligefrem kendt for at være fordomsfuld over for andres rusmiddelbrug, men alligevel har jeg lyst til at sige, at der drikkes alt, alt for meget i Danmark. Det er det allermest skadelige og allermest anvendte rusmiddel, og det har ekstreme skadevirkninger. Det er sagt om alkohol, at det er et opløsningsmiddel. Man burde faktisk nøjes med at gøre hospitaler rent i det og ikke indtage det. Uanset det skal vi lytte til Sundhedsstyrelsen. Det er et omfattende stykke arbejde, der er lavet. Jeg håber også, at det kommer til at rejse spørgsmålet om, om vi overbehandler.

Nogle har helt sikkert brug for behandling, men overbehandler vi? Vi ved, jævnfør amerikanske data, at rigtig mange med overforbrug rent faktisk kan behandle sig selv, hvis de har gode netværk, et job og mennesker, der støtter dem. Det taler vi bare ikke om. Vi taler om behandlingsgarantier. Sætter vi nogle i behandling, som faktisk slet ikke har brug for det, alene fordi vi ikke taler om, at man kan lykkes med det selv? Spørgsmålet er også, om vi fejlbehandler, når vi aldrig opererer med en målsætning om, at man kunne opnå kontrolleret brug af alkohol frem for at skulle være fuldstændig ædru, til man dør. Påfører vi behandlingsskader i alkoholbehandlingssystemet? Det er ved gud også noget, jeg glæder mig til at diskutere. Og så ser jeg frem til en begrebsafklaring, for det er der brug for. Fagfolk er ikke enige; man bruger ord som misbrug og afhængighed, og nogle taler også om addiction, og man mener ikke nødvendigvis det samme.

Det har vi også brug for at få afklaret, for spørgsmålet er jo også, om der overhovedet er tale om en sygdom. Det er der selvfølgelig, når abstinenserne skal behandles medicinsk – så er vi inden for sundhedsloven og autorisationsloven – men resten af behandlingen handler måske om noget ganske andet. Så er det overhovedet en sygdom, eller er det en tilstand? Handler det mere om vilkårene rundtom? Handler det om ubehandlede psykiske lidelser? Der er så meget, vi skal have talt om i den her forbindelse, og vi skal gøre det på et oplyst grundlag.

Jeg ejer ikke tålmod, og det her hus er et sindssygt hus at være i, når man ikke ejer tålmod. Det gjorde jeg selvfølgelig heller ikke uden for Borgen, og der er det heller ikke helt let at være, når man ikke ejer tålmod. Men ting tager tid, og gode ting har det med at tage sig lidt god tid.

Vi bakker ikke op om forslaget.

Kl. 16:09

Anden næstformand (Karina Adsøl):

Tak til ordføreren. Man må ikke påberåbe sig de højere magter i Folketingssalen. (Nanna W. Gotfredsen (M): Ups, det skal aldrig ske igen). Så er der et spørgsmål fra Katrine Daugaard, Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 16:10

Katrine Daugaard (LA):

Nu er jeg helt med på, at det her behandles på sundhedsområdet, men det ligger jo i sagens natur ovre på socialområdet, i forhold til hvem der fører tilsyn med de her tilbud. Derfor synes jeg, det her med, at ting tager tid, altid er interessant, for det må man dølen dundrende sige: Tingene tager utrolig lang tid på socialområdet. Kommuners kantiner har jo højere kvalitet end de sociale tilbud har i Danmark. Det er vigtigere, at vi har smileyordninger, og der bliver mål temperaturer i køleskabe, og jeg ved ikke, hvor meget bureau-

krati vi i hvert fald gerne vil ofre på kommunernes kantiner og deres madordninger, men de udsatte er vi ret ligeglade med, og det tager afsindig lang tid. Mener fru Nanna W. Gotfredsen ikke, at der er mange ting, bl.a. det at sikre en vis kvalitet i alle behandlingstilbud, som man godt kunne have gjort langt hurtigere? Vi står i 2025.

Kl. 16:11

Anden næstformand (Karina Adsbøl):
Tak. Ordføreren.

Kl. 16:11

Nanna W. Gotfredsen (M):

Inden jeg selv trådte ind i det her politiske, har jeg haft folkevalgte af alle farver med på gaden i gadearbejdet. Jeg har *aldrig* oplevet, at nogen ikke blev berørt. Jeg har *aldrig* oplevet – uanset farve – at man var ligeglad. Jeg har oplevet, at man synes, at det er vanvittig svært, og det er, hvad det er. Der er ikke to ens, når vi taler om rusmiddelp problemer. Der er ikke to ens forløb, der vil kunne fungere – det samme forløb vil ikke kunne fungere for to forskellige mennesker. Det er vanvittig svært, og det er det, jeg tror det handler om. Jeg har aldrig mødt ligegyldighed; jeg har mødt, at man syntes, det var vanvittig komplekst og svært at gribe fat i.

Kl. 16:12

Anden næstformand (Karina Adsbøl):
Spørgeren.

Kl. 16:12

Katrine Daugaard (LA):

Så når ordføreren kommer ind på det, er det så, fordi ordføreren har oplevelser fra sine jo mange år på gaden med folk med misbrug? Er det ordførerens oplevelse, at de kvalitetsstandarder, der ligger på sundhedsområdet – f.eks. på stofmisbrugsområdet – simpelt hen gør, at folk bliver behandlet ens, og at man ikke kan hjælpe dem ud af deres misbrug, på grund af at der er kvalitetsstandarder?

Kl. 16:12

Anden næstformand (Karina Adsbøl):
Ordføreren.

Kl. 16:12

Nanna W. Gotfredsen (M):

Mener forslagsstilleren de bindende nationale retningslinjer på stofbehandlingsområdet? Er det det, ordføreren refererer til? Jeg er ikke så imponeret. Lad mig sige det sådan. Og jeg har endda selv prøvet at få indflydelse på dem. Jeg sad med i den arbejdsgruppe, som fru Karen Hækkerup satte i gang. Jeg er ikke voldsomt imponeret. Vi skal oppe os. Men det er svært; det er komplekst.

Kl. 16:13

Anden næstformand (Karina Adsbøl):
Så er det fru Karin Liltorp, Alternativet. Værsgo.

Kl. 16:13

Karin Liltorp (ALT):

Tusind tak til Moderaternes ordfører for en rigtig god tale. Jeg anerkender fuldt ud, at ordføreren har en kæmpe viden inden for det her område, så jeg har faktisk et spørgsmål af ren nysgerrighed: Er ordføreren bekendt med, ud fra den viden, der ligger hos ordføreren, at man f.eks. kan behandle på andre måder end via den rent sundhedsfaglige tilgang til det? Er den viden også inde i den arbejdsgruppe, der arbejder med området, eller har man der de rent sundhedsfaglige briller på?

Anden næstformand (Karina Adsbøl):
Ordføreren.

Kl. 16:14

Kl. 16:14

Nanna W. Gotfredsen (M):

Jeg tror ikke, at jeg fik udtrykt mig videre præcist, men det er jeg ikke bekendt med. Jeg afventer Sundhedsstyrelsens arbejde, som jeg er sikker på bliver rigtig, rigtig godt på de områder, Sundhedsstyrelsen har styr på. Og så håber jeg på en bred samtale om, hvordan vi gør det her. Jeg er ret sikker på, at vi kan gøre det både bedre og billigere. Der er ikke noget ikke at kunne lide ved det.

Kl. 16:14

Anden næstformand (Karina Adsbøl):
Spørgeren.

Kl. 16:14

Karin Liltorp (ALT):

Tak for det. Jeg ved, at ordføreren faktisk interesserer sig meget for, at vi gør det på bedst mulig måde, så det var også mest et input fra min side at sige, at vi skal huske ikke kun at have de sundhedsfaglige briller på. Og jeg vil bare gerne høre, om ordføreren støtter den tilgang, så vi faktisk sikrer os, at vi får den her individualiserede behandling, så alle ikke udelukkende behandles som patienter.

Kl. 16:14

Anden næstformand (Karina Adsbøl):
Ordføreren.

Kl. 16:15

Nanna W. Gotfredsen (M):

Det er jeg meget optaget af – når abstinensbehandlingen fungerer, når lægen har leveret, hvad lægen skal levere, og lægen ikke leverer i dag, heller ikke med en præcisering, der trådte i kraft i 2019. Når vi er ud over det lægelige, er der alt det andet, og det skal vi selvfølgelig sørge for kommer til at fungere, for det er det, der er afgørende. Det er også sagt om afhængighed, at det modsatte ikke nødvendigvis er, at man intet bruger; det modsatte er, at man oplever sig forbundet med tilværelsen; oplever at have en individuelt oplevet meningsfuld tilværelse.

Kl. 16:15

Anden næstformand (Karina Adsbøl):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger, så vi går videre i ordførerrækken, og nu er det hr. Per Larsen, Det Konservative Folkeparti. Værsgo.

Kl. 16:16

(Ordfører)

Per Larsen (KF):

Tak for det, formand, og også tak til fru Katrine Daugaard for at sætte fokus på alkoholbehandlingstilbud. Misbrug af alkohol er jo et rigtig stort problem for den enkelte misbruger, men også for de pårørende, ikke mindst tætte relationer, herunder selvfølgelig også vedkommendes børn. Dertil har misbrug af alkohol også store samfundsøkonomiske konsekvenser, og i Det Konservative Folkeparti har vi store ambitioner i forhold til at reducere afhængigheden af alkohol. Bl.a. derfor har vi også sammen med en række af de øvrige af Folketingets partier indgået en aftale om at begrænse børn og unges adgang til alkohol og andre afhængighedsskabende stoffer ved simpelt hen at reducere muligheden for at købe alkohol, tobak, nikotinprodukter og andre varer med aldersbegrænsning på. Her kunne jeg faktisk godt have ønsket mig, at Liberal Alliance også var med i den aftale.

Jeg er rent faktisk også ret bekymret over, at Liberal Alliance foreslår at reducere selvmøderprincippet, som mange sårbare jo har god gavn af i det daglige. Det handler bl.a. om adgangen til krisecentre og herberger.

Når det så er sagt, er der jo også afsat midler til en kulegravning af alkoholbehandlingsområdet, og det forventes jo, at kulegravningen er færdig før sommerferien. Vi vil i Det Konservative Folkeparti gerne se resultatet af det arbejde og kan derfor ikke støtte forslaget. Tak for ordet.

Kl. 16:17

Anden næstformand (Karina Adsøl):

Tak til ordføreren. Der er en kort bemærkning til fru Katrine Daugaard, Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 16:17

Katrine Daugaard (LA):

Jeg vil bare præcisere nu, når så mange ordførere åbenbart ikke kan læse, hvad det er, der står: Der står, at man i kredsen *eventuelt* kunne tale om at begrænse selvmøderprincippet. Der er altså ikke tale om at fjerne noget selvmøderprincip. Vi går fuldt ind for selvmøderprincippet. Men der er jo ingen, der siger, at selvmøderprincippet skal være uendeligt, sådan som det gør i dag. Der kan man jo både få ambulant behandling, men også bo på krisecentre og alt muligt andet i lang, lang tid. Og der siger vi, at man godt kunne tale om at begrænse det, sådan at man efter x tid – det kunne være 3 måneder eller et eller andet – skulle genvisiteres. Er det noget, Konservative er helt lukkede over for, i forhold til at kommunerne også bedre kan styre deres økonomi? For når man dumper ind på et tilfældigt sted, hvilket man jo kan som anonym, så kan det godt være, man faktisk ikke er dumpet ind det sted, der er allerbedst til at hjælpe en i forhold til de udfordringer, man har.

Kl. 16:18

Anden næstformand (Karina Adsøl):

Ordføreren.

Kl. 16:18

Per Larsen (KF):

Jeg går rent faktisk ud fra, at kommunerne også selv agerer i forhold til de borgere, som har henvendt sig enten på et krisecenter eller på et herberg, i forhold til at sikre, at de også får en mere tålelig tilværelse end den, de måske har i det øjeblik, de søger ind på et herberg eller på et krisecenter. Så jeg kunne da godt forestille mig, at hvis man sad ude i en kommunalbestyrelse, sørgede man for, at der var nogle andre tilbud, måske i forhold til et herberg eller krisecenter, og på den måde hjalp menneskerne på vej videre i systemet.

Kl. 16:19

Anden næstformand (Karina Adsøl):

Så er det spørgeren.

Kl. 16:19

Katrine Daugaard (LA):

Men det må man jo netop ikke, som lovgivningen er på det her område i dag. Altså, der må man selv dumpe ind på et sted, og så skal kommunen bare punge ud. Og det, vi forsøger at sige, er egentlig, at vi gerne vil sikre, at der er en vis kvalitet på de steder, og at man simpelt hen skal godkendes af socialtilsynet for overhovedet at kunne være spiller på markedet. Synes man i Konservative ikke, at det er en meget rimelig ting at kræve, at tilbuddene har en vis kvalitet, når nu kommunerne betaler meget dyrt for behandlingen?

Kl. 16:20

Anden næstformand (Karina Adsøl):

Ordføreren.

Per Larsen (KF):

Nu er jeg faktisk lidt i tvivl om, om det er alkoholbehandlingstilbudene eller det er den her selvmøderordning, som jo faktisk fungerer rigtig godt for de mennesker, som har behov for at komme på et krisecenter eller på et herberg, som ordføreren omtaler. Men jeg synes bare, at det er hensigtsmæssigt, at kommunerne også har en vis frihed til at hjælpe de borgere, som har problemer af den ene eller den anden art, og at de kan hjælpe dem på en hensigtsmæssig måde, sådan at de får et bedre liv.

Kl. 16:20

Kl. 16:20

Anden næstformand (Karina Adsøl):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger, så vi går videre i ordførerrækken, og nu er det hr. Peter Kofod, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 16:20

(Ordfører)

Peter Kofod (DF):

Tak for det, og tak til Liberal Alliance for at fremsætte det her beslutningsforslag om alkoholbehandlingstilbud. Lad mig starte et lidt andet sted, for den her problemstilling er jo ikke ny. Det har været vigtigt for Dansk Folkeparti at adressere det her problem, for der er uden tvivl problemer. Der er plads til forbedring, og derfor var det jo også et af de ønsker, vi havde med til forhandlingen om finansloven for 2024, altså for omkring halvandet år siden havde vi det med på blokken i finanslovsforhandlingerne. Vi var meget glade for, at forhandlingerne bar frugt, for det er jo blevet en del af den aftale, som vi har med regeringen og med en lang række af Folketingets partier.

Vi venter, og det har flere jo sagt før mig, i stor spænding på det arbejde, der så bliver leveret. Jeg synes jo, det har taget alt for lang tid. Det kunne godt have gået meget hurtigere, for vi er meget utålmodige med at komme til at gøre noget rigtig godt for det her område. Men jeg synes også, at vi skylder at vente på det arbejde, der er sat i gang, for vi har en forhåbning om, at der kan komme noget rigtig godt ud af det.

Den nemmeste i verden ville for mig være at sige, at vi bare skal give fuld spade, og at vi selvfølgelig siger ja til forslaget. Det har jeg egentlig ikke lyst til, for jeg synes, at vi skylder at vise regeringen, at vi selvfølgelig holder vores del af aftalen, og så forventer vi jo også, at regeringen holder sin del, og at vi på et eller andet tidspunkt kommer til at diskutere, hvad vi kan gøre af gode ting for at forbedre alkoholbehandlingen i Danmark. Derfor er det ikke, fordi jeg ikke vil anerkende problemstillingen. For det gør jeg. Vi har også sammen med en stribe partier, også Liberal Alliance, som jeg husker det, allerede sat nogle skibe i søen for at reagere på det.

Derfor synes jeg, at man måske skal lægge det her beslutningsforslag lidt i dvale, og hvis det så går i skuddermudder og regeringen ikke leverer, kan man jo smide det i salen igen, og så kan vi tage diskussionen på ny. Jeg synes, det rigtige og det ansvarlige i den her diskussion er lige at vente og se tiden an. Nu har vi ventet i over et år; så vi kan vel også vente en måned eller to mere, og hvis det så går rent i skuddermudder, må vi jo løse det på anden vis.

Så det er et høfligt nej tak til Liberal Alliances forslag og en meget stor forventning til det, regeringen forhåbentlig meget snart præsenterer for os. Tak for ordet.

Kl. 16:23

Anden næstformand (Karina Adsøl):

Tak til ordføreren. Der er en kort bemærkning til fru Katrine Daugaard, Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 16:23

Katrine Daugaard (LA):

Jeg må jo finde tålmodigheden frem, kan jeg fornemme. Men jeg er alligevel lidt nysgerrig, i forhold til at vi jo altid, især med både Konservative og Dansk Folkeparti, har haft et ret godt samarbejde omkring gerne at ville bedre alkoholbehandling i Danmark. Jeg vil gerne høre ordføreren om, hvad ordføreren tænker, der skal til. For jeg går ud fra, at ordføreren også har et vist kendskab til det her område.

Er ordføreren f.eks. enig i, at vi skal være bedre til at lave forebyggende indsatser, en behandlingsgaranti og kvalitetsstandarder, som der er på dagsordenen i dag, og at vi i hvert fald skal ind og pille ved de her meget tilfældige og lemfældige en samarbejdsaftaler, hvorved man så kan agere på området og sende kommuner masser af regninger, for at sikre bedre behandling til danskerne?

Kl. 16:24

Anden næstformand (Karina Adsøl):

Ordføreren.

Kl. 16:24

Peter Kofod (DF):

Det var jo bl.a. de problemstillinger, der gjorde, at vi tog det med til en finanslovsforhandling; det var jo bl.a. de input, der kom fra mange af vores byrådsmedlemmer, som sagde: Her er en dagsorden, som vi godt kunne tænke os at I tog mere alvorligt på Christiansborg. Så kiggede vi på det, og fandt ud af, at det faktisk var endnu flere af vores byrådsmedlemmer, der syntes, at her var en problemstilling. Det var så en af årsagerne til, at vi hev det med; det er nogle af de ting, fru Katrine Daugaard også nævner i sit spørgsmål her. Uden at jeg skal foregribe begivenhedernes gang, for jeg ved ikke, hvad det er, Sundhedsstyrelsen kommer og afleverer på et eller andet tidspunkt, så har jeg den klare forventning om, at de ting også er adresseret i det.

Kl. 16:25

Anden næstformand (Karina Adsøl):

Spørgeren.

Kl. 16:25

Katrine Daugaard (LA):

Så ordføreren har altså ikke selv gjort sig nogen tanker om, hvad Dansk Folkeparti godt kunne tænke sig at man kan gøre bedre. Altså, I har ikke selv nogen konkrete forslag til, hvordan man kunne gøre det her bedre. Er det forstået korrekt?

Kl. 16:25

Anden næstformand (Karina Adsøl):

Ordføreren.

Kl. 16:25

Peter Kofod (DF):

Jeg synes sådan set, at jeg sagde meget tydeligt, at nogle af de input, vi havde fået, som f.eks. nogle af dem fru Katrine Daugaard nævner, er noget af det, der gjorde, at vi tog det her op i en finanslovsforhandling. For vi kunne da sagtens putte det hele ned i Folketingssalen og så sige: Så gør vi bare det.

Altså, vi har faktisk valgt en helt anden vej. Vi har valgt at tage det her så alvorligt, at vi sagde, at det er afgørende for, om vi er med i en finanslovsaftale eller ej. Vi tager det med over i forhandlinger. Vil vi have sat penge af, og vi vil have rigtig handling. Vi kunne sagtens bare have spyttet beslutningsforslag ud og så lægge det her ned og komme ned og spørge de andre partier: Mener I ikke noget, eller hvorfor gør I ikke noget?

Vi valgte en anden strategi. Vi ville have noget, der virker. Det er også derfor, at hvis det, regeringen kommer med, kommer til at virke til, at vi kan lave noget bredt, så er det da en god ting; så er det en sejrsmoment for folkestyret. Det kan jeg godt lige vente en måned eller to mere på, selv om jeg også er enormt utålmodig.

Kl. 16:26

Anden næstformand (Karina Adsøl):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Jeg ser ikke nogen ordfører fra Radikale Venstre, så vi går videre til fru Karin Liltorp, Alternativet. Værsgo, og tillykke med ordførerposten.

Kl. 16:26

(Ordfører)

Karin Liltorp (ALT):

Tak, og tak til LA for at fremsætte forslaget. Der er ingen tvivl om, at alkoholmisbrug er et alvorligt problem i vores samfund. Ifølge Sundhedsstyrelsen er der 67.000 danskere, der viser tegn på svære alkoholproblemer, og yderligere 400.000 viser tegn på moderate problemer. Det er mange. Dette misbrug har ikke kun menneskelige omkostninger, det har selvfølgelig også økonomiske konsekvenser. En analyse fra VIVE estimerer, at alkoholoverforbrug koster det danske samfund ca. 13 mia. kr. årligt, og de her omkostninger dækker over øgede sundhedsudgifter, sociale indsatser og tabt produktivitet. Så selvfølgelig skal vi sørge for, at der er god hjælp til alle, der ønsker hjælp til at komme ud af misbruget.

I Alternativet tror vi på en helhedsorienteret tilgang til sundhed, hvor forebyggelse og behandling går hånd i hånd. Behandling af alkoholmisbrug skal selvfølgelig tilrettelægges individuelt, da misbrugsproblematikken kan være meget forskellig. Vi ved, at effektive behandlinger omfatter forskellige interventioner, og det kan således både være møder i AA, det kan være kognitiv adfærdsterapi, og det kan være medicinske behandlinger. Alle skal altså ikke have det samme tilbud, hvilket Moderaternes ordfører også var inde på. Det er forskelligt, hvad der virker for den enkelte. Derfor er det afgørende, at misbrugerne i første omgang mødes af fagpersoner, der har overblikket og kan rådgive om indsatser, der passer til den enkeltes situation, og inddragelse af familie og netværk i behandlingen er selvfølgelig også vigtig, da det øger motivationen og støtter patienten i forandringsprocessen. Så de skal også tænkes ind i behandlingen.

I beslutningsforslaget foreslås det, at der indføres nationale bindende retningslinjer for at sikre høj kvalitet, og denne intention støtter vi fuldt ud. Men en tilføjelse fra vores side er dog, at vi skal sikre en bred mangfoldighed i tilbuddene, og at vi ikke bliver fanget i en forståelse af, at det er det samme tilbud, der virker for alle. Alkoholmisbrug er nemlig en kompleks problemstilling, og selv om man ved, at nogle tilbud som hovedregel virker, ved man også, at de bestemt ikke virker for alle. Så inkluderet i genren »tilbud, der virker«, skal vi huske at indtænke pårørendeforeninger, og vi skal huske at indtænke frivillige tilbud, det kan f.eks. være samtalecaféer, for vi behøver ikke yderligere evidens for, at fællesskaber med ligsindede også virker. Intentionen om, at vi skal sikre et tilbud, der virker, deler vi fuldt ud, men vi er også tålmodige nok til at vente på, at arbejdsgruppen her færdiggør deres arbejde, så vi kan se, hvad de kommer frem til. Tak for ordet.

Kl. 16:29

Anden næstformand (Karina Adsøl):

Tak til ordføreren. Der er ikke nogen korte bemærkninger – eller hov, der kom lige en. Der er en kort bemærkning til fru Nanna W. Gotfredsen fra Moderaterne. Værsgo.

Kl. 16:29

Kl. 16:32

Nanna W. Gotfredsen (M):

Beklager. Bare det virker, bare det virker. Det har man hørt i årtier på det her område. Det ville formentlig også virke at konvertere til islam, bare det virker, men det forestiller jeg mig ikke at vi begynder at finansiere med skattekroner. Spørgsmålet er, om vi går for langt. Nu fik jeg en reprimande for at sige noget, der lød, som om jeg påberåbte mig højere magter. Vi bruger skattekroner på at påberåbelse af højere magter. En ting er AA-møder, men vi bruger skattekroner i enorme summer på påberåbelse af højere magter. Skal vi nøjes med at sige, at bare det virker, inklusive pisk under fodsålerne og konvertering til alt muligt, eller skal vi også stille lidt krav her?

Kl. 16:30

Anden næstformand (Karina Adsøl):

Ordføreren.

Kl. 16:30

Karin Liltorp (ALT):

Jeg synes i allerhøjeste grad, at vi skal stille krav, og jeg synes også, vi skal være sikre på, hvad det er for et mål, vi går efter, og bare det virker. Der kan jeg jo sige: Hvad er målet for den enkelte? For mig er det, at den enkelte synes, at de får en behandling, så de får en bedre livskvalitet. Og nej, det er ikke hvad som helst, der skal inkluderes i det her. Det er jo også derfor, jeg går ud fra, at arbejdsgruppen netop kommer med nogle anbefalinger til tiltag, der kunne virke.

Kl. 16:31

Anden næstformand (Karina Adsøl):

Spørgeren.

Kl. 16:31

Nanna W. Gotfredsen (M):

Påberåbelse af højere magter – skal vi acceptere det? Jeg taler selvfølgelig om de 12 trin og Minnesota, og hvad det hedder, som er dømt ved adskillige amerikanske domstole til at være nyreligiøs behandling, og man kan faktisk påberåbe sig religionsfriheden i USA og slippe for den slags behandling. Det bruger vi skattekroner på. Er det noget, vi skal fortsætte med?

Kl. 16:31

Anden næstformand (Karina Adsøl):

Ordføreren.

Kl. 16:31

Karin Liltorp (ALT):

Jeg kommer ikke til at stå heroppe og gøre mig til dommer over, hvad det er for nogle tilbud, vi skal tilbyde den enkelte. Jeg kender også mennesker, der har haft glæde af behandlingen i AA, og derfor vil jeg ikke sige, at det skal vi ikke støtte længere. Jeg håber, det bliver en del af det samlede billede af finde ud af, hvad det faktisk er, vi vil bruge vores skattepenge på.

Kl. 16:31

Anden næstformand (Karina Adsøl):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Så blev det ordføreren for forslagsstillerne, fru Katrine Daugaard, Liberal Alliance. Værsgo.

(Ordfører for forslagsstillerne)

Katrine Daugaard (LA):

Tak, og tak for alle talerne. Jeg tager med mig tilbage til Liberal Alliance, at vi må væbne os med tålmodighed, og så ser vi meget frem til at høre, hvad den her følgegruppe kommer frem til, og håber selvfølgelig, at det ikke tager alt for lang tid, når det også skal igennem hele møllen i Indenrigs- og Sundhedsministeriet.

Grunden til, at vi er noget utålmodige i forhold til bedre alkoholbehandling til danskerne, er jo, af vi netop ved, hvor vigtigt det er for de mennesker, der sidder derude og ikke får god nok hjælp. Det er rigtig vigtigt, at vi får sikret det, og det hører jeg i hvert fald en bred enighed om at alle ordførere herinde sådan set er optagede af og ønsker. Så er jeg spændt på det videre arbejde og vil bare sige tak.

Kl. 16:33

Anden næstformand (Karina Adsøl):

Tak til ordføreren. Der er ikke nogen korte bemærkninger.

Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 16:33

Meddelelser fra formanden

Anden næstformand (Karina Adsøl):

Retsudvalget har den 7. februar 2025 afgivet betænkning og indstilling vedrørende valg af Folketingets Ombudsmand. (Beslutningsforslag nr. B 167).

Betænkning og indstilling fremgår af www.folketingstidende.dk.

Der er ikke mere at foretage i dette møde. Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 12. marts, 2025, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der vil fremgå af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 16:34).